

ความจริง... คืออำนาจ

อีกไม่กี่ฉบับแล้ว ท่านจะได้พบว่า "ไท-สปปาคาห์"

ได้รับการปรับปรุงใหม่อย่างงดงามตระหง่าน โดยที่สำนักงานของเราจะได้นำไปรวมอยู่กับ "ไท-รายวัน" ณ บางขุนพรหมซึ่งตั้งอยู่แล้วในเวลานอนในท่ามกลางเตียงแท่นพนักพิงที่ทันสมัยความกระหึ่มอย่างน่ารักกับอุปกรณ์รักษาของมันประหนึ่งยั่วให้กองบรรณาธิการของเรา ทำงานกันอย่างแข่งกับเวลา และแข่งกับความต้องการของท่านผู้อ่านไปเสียทีเดียว.

อันจริงเราก็ได้เคยเกริ่นกล่าวไว้แล้ว ไม่น้อยกว่าครึ่งหรือสองครั้งว่า "ไท-สปปาคาห์" จะปรับปรุงออกมาในแบบอันสวยงาม ทั้งแก้หน้าปกถึงทำปก ทั้งแก้เรื่องสั้นถึงเรื่องยาว และระหว่างคอลัมน์ก็คอลัมน์นี้ก็จะได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ซึ่งหมายถึงความสะอาด สดชื่นที่เอื้ออำนวยไปด้วยสวัสดิะทางการณ์เมือง สวัสดิะทางการณ์บ้านเมือง และสวัสดิะทางสวัสดิะทางค้ำประเทศหรือแม้ในบ้านของเราเอง.

การปรับปรุงใหม่ของเรานั้น โดยประการแรกก็เพื่อที่จะให้ท่านผู้อ่านมีความพึงพอใจยิ่งขึ้นไปอีก ทั้ง ๆ ที่เราได้พยายามรักษาคุณภาพโดยดำรงบังคับแต่แรกเริ่มมาจนบัดนี้โดยปราศจากความรังเกียจ จากท่านผู้อ่านแต่ประการใดทั้งสิ้น เราได้ให้ความอ้อมเอมในระสาอันโอชะมาอย่างเสมอต้นเสมอปลายนับแต่แรกเกิดมาจนจนจะเหยียบย่างเข้าปลายปีที่สองแล้ว แต่นั่นเรายังถือว่าเราได้ให้ความโอชะรสแก่ท่านน้อยเกินไป ขณะที่ทุกสิ่งทุกอย่างกำลังวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็วโดยรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์หรือแม้สถานการณ์ ความวิวัฒนาการเหล่านั้นเองที่เป็นจุดสำคัญที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง หรือการปรับปรุงใหม่ของเรา "ไท-สปปาคาห์" อันเป็นที่รักของท่าน ให้เป็น "ที่รักยิ่งขึ้นไปอีก"

ประการที่สอง เพื่อคัดสรรเครื่องพิมพ์ทันสมัยแบบอัตโนมัติ ซึ่งผลิตสิ่งพิมพ์ได้อย่างประณีตบรรจงสำหรับ "ไท-สปปาคาห์" โดยเฉพาะ เครื่องพิมพ์แบบใหม่มีเปรียบเสมือนเครื่องผลิตอาหารรสอร่อยวิเศษ ที่สามารถจะผลิตเครื่องประภักดิ์ให้สวยงามได้สมบูรณ์แบบ ถูกต้องตามฤดูกาล และโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เปรียบประดุจ "ของขวัญ" อันล้ำค่า ซึ่งไม่แต่จะเป็นของขวัญสำหรับเร โดยเฉพาะ หากเป็นของขวัญสำหรับท่านผู้อ่านทุกท่านด้วย ในฐานะที่กอไผ่นะได้ทำหน้าที่บริการความสวยงามให้เป็นที่น่ารักน่าพิศมัยแก่ท่าน.

ก็เมื่อเรา มีเครื่องหรืออยู่พร้อมสรรพเช่นนี้แล้ว เรายังนึกดูคาอยู่ อีกหรือ เรายังไม่ยอมให้มันทำหน้าที่ของมัน เพื่อบริการท่านหรือ เหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ควรต้องสงสัย.

แต่ในขณะนี้เราขอพูดถึงเรื่องของเราต่อไป...เนื้อหาหนังสือไปถึงคอลัมน์ "บทวิจารณ์การเมือง" ท่านก็ควรจะประหลาดใจเป็นอันมาก ที่ชื่อของผู้เขียนได้เปลี่ยนแปลงไปเพื่อที่จะชี้แจงให้ท่านผู้อ่านเข้าใจ เราขอเชิญไปพูดถึงท่านผู้เขียนคอลัมน์นี้แต่เดิมมาเสียก่อน

ท่านผู้หนักอก "สวาท"

"สวาท" ได้เขียน "บทวิจารณ์การเมือง" เป็นประจำใน "ไท-สปปาคาห์" มาตั้งแต่ฉบับปฐมฤกษ์จนถึงฉบับที่ ๘๒ ฉบับนี้เป็นฉบับพิเศษ โดยไม่เคยเหตุเขียนไปเลยนับแต่ฉบับนี้แล้ว (นอกจากฉบับที่ ๘๒ ซึ่งท่านผู้เขียนต้องไปพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล) ความเข้มแข็งของท่านเป็นประจักษ์พยานได้เป็นอย่างดีต่อท่านผู้อ่านทุกคน และความเข้มแข็งนี้มีความหมายออกเป็นสองอย่างคือ เข้มแข็งในข้อเขียนทุก ๆ ฉบับ ไม่ว่าจะเป็นการวิจารณ์การเมืองภายในประเทศหรือการเมืองต่างประเทศ จนเป็นที่ยอมรับนับถือกันอยู่ทั่วไป ส่วนอีกอย่างหนึ่งนั่นก็คือ ความเข้มแข็งในพละมานะของตนเอง ซึ่งมีความแข็งแกร่งอย่างไม่น่าเชื่อว่า เป็นความแข็งแกร่งที่อยู่ในบุคคลที่หาอนุชนากันได้เลย แต่ก็มิใช่ว่าอย่างพร้อมบริบูรณ์ตลอดระยะเวลาที่ได้เขียนประจำอยู่ในคอลัมน์ของท่านคิดต่อมาเป็นเวลานานนี้.

พอ "ไท-สปปาคาห์" เริ่มเขียนที่สองของถาวรจิตาภอลำหน้าไปสารเลียงของวิฆเนศวรบรรณบรรณแรก ๆ ที่แต่งตั้งหนังสือ "สวาท" ก็ได้กระซิบบอกกับบรรณาธิการว่า เพื่หะต้องหยุดพักการเขียนเสียแล้ว เพราะเหตุที่ทำงานประจำวันมีมากเกินไปแล้ว เริ่มทำงานตั้งแต่ ๗ โมงเช้าถึง ๕ โมงเย็น ทุกวันเว้นวันอาทิตย์ด้วยเถิด เถอะว่าสุขภาพจะไม่ไหวเสียเป็นแน่ แต่ทว่าในขณะที่สุขภาพยังแข็งแรงก็อยู่จะขอขอลาไป จงพว่ะรู้ว่าไปไม่ไหวแน่ บรรณาธิการก็รวบรวมขอมพระคุณ "สวาท" ด้วยความเคารพอย่างสูง ซึ่ง และมีความเห็นอกเห็นใจ "สวาท" เป็นอันมากที่สุด.

ครั้นมาในราวเดือนพฤษภาคม ปีที่ แล้วหนังสือ "สวาท" ก็ได้ปรากฏกับบรรณาธิการอีกครั้งหนึ่งว่า เพื่หะเพื่อยุติเสียเถิด ถ้าจะไปไม่ไหวเสียแล้ว แต่ก็คงใจจะเขียนอยู่จนถึงสิ้นเดือนพฤษภาคมนี้ จึงจะพุดผ่อนเสียที่เป็นแน่ขอให้บรรณาธิการเกรียติมาทักว่าผู้ที่จะเขียนคอลัมน์วิจารณ์การเมืองนี้สลับแทนต่อไปเถิด แต่ในระหว่างพุดผ่อนและไม่ได้เขียนประจำอย่างเคยนั้นถ้าบรรณาธิการต้องการอะไร ขอให้เขียนเป็นครั้งเป็นคราวก็มิขัดข้องใดอาส ขอให้เกรียติผู้เขียนแทนไว้ก่อน เพื่อที่จะได้ไม่ลำบากทีหลัง. (อ่านต่อหน้า ๔๗)

* ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๔๔ ธันวาคม ๒๕๐๐

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และเจ้าฟ้าชา
วชิราลงกรณ์ เสด็จทอดพระเนตรการแข่งขันทักษะที่โรงเรียนจิรากร เนื่อง
ในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตร แก่ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับ ๒๕๐๐

ใบ ใบตีปดาค

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๔๔
วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๐๐

สรุปและวิจารณ์

โดย ธนชาต "พระ น พจน" ๖

บทวิจารณ์การเมือง

โดย "ผู้ โรงเรียน" ๘

นรมณ์ชีวิต

โดย สุวิทย์ สถาปนวิวัฒน์ ๑๐

ชีวิตจากอสังกฤษ

โดย นภาพร ๑๒

เรื่องสั้น-สั้น

โดย "ภาพพะ" ๑๓

ทัศนวิจารณ์การเมือง

โดย วิภา พงษ์นิริ ๑๔

ไร-บาลาต

โดย ไร-บาลาต ๑๖

จดหมายการเมือง

โดย "ประชาชน" ๑๗

การเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อย

โดย 'แก้วกาญจนา' ๑๙

โนสนาม

โดย นวเรศ ๒๐

นักค้าคนหัวเห็ด

โดย บรรพต สิงห์พันธุ์ ๒๑

จากระเบียงสภา

โดย แก้ว นิรันดร์ ๒๒

เบื้องหลังอารยคัม

โดย กวี คำแหง ๒๓

บุคคลในข่าว

โดย โท เทพราช ๒๔

เรื่องหนึ่งๆ

โดย แดง พงษ์ธาร ๒๕

ครุโก

โดย ศก ราชเดช ๒๖

อักษรเสรี

โดย ปิ๊แก้ว ๒๗

จากโทรทัศน์

โดย คามพ์ พันธ์ ๔๘

สังคม

โดย ศ.อ.ว. ๔๙

ภาพลักษณ์การเมืองและสังคม

โดย นันทน์, ลอศักดิ์, ครอบครัน ๕๐

ชีวิตรักวิจารณ์

เป็นพวง "ศรภักย์" !

เรียนท่านบรรณาธิการไท-สปีดาคที่เคารพ.

ผมเป็นผู้หนึ่งที่ติดตามผลงานของท่านตลอดมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ
เปิดหนังสือไท-สปีดาคที่อ่านครั้งแรกดั่งอ่านคอลัมน์วิจารณ์การเมือง ของ
ท่านศรภักย์ก่อน เพราะผมชอบคอลัมน์นี้ โดยที่ท่านศรภักย์เป็นผู้วิจารณ์การ
เมืองโดยคำพูดที่ละเอียดละไมเกินไป เมื่อได้ทราบว่าท่านศรภักย์ต้องล้มป่วยลง
เช่นนั้นในฐานะที่ผมเป็นผู้ติดตามผลงานของไท-สปีดาคที่หนึ่ง ผมขอแสดงความ
เสียใจในอาการป่วยของท่านศรภักย์ครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านศรภักย์
คงจะได้กลับมาเขียนคอลัมน์นี้ตามเดิม หลังจากหายป่วยแล้ว.

ท้ายนี้ขออวยพรให้ท่านศรภักย์หายป่วยเร็ว ๆ และขอให้กิจการไท-
สปีดาคทั้งเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป.

เคารพ.

สอ. จำเนียร พงษ์สุวรรณ

ชลบุรี

ท่าน "ศรภักย์" พายป่วยแล้วครับ แล้วก็จะจำเป็นต้องเขียนคำอาลัยถึง
ปรากฏอยู่ในฉบับนี้แล้วมา ด้วยเหตุผลที่ท่านผู้อ่านคงให้ความเห็นใจ ในเมื่อ
ขณะเดียวกัน ท่านก็จะเขียนให้ "ไท-สปีดาค" อีกเช่นครั้งคราวไป ในเมื่อ
สุขภาพดีขึ้น ขอได้โปรดคอยใจรอต่อไปอีกสักหน่อยนะครับ.

นิเทศารใหม่.

เรียนท่าน บ.ก. ไท-สปีดาคที่นับถือ.

ผมก็โง่มาดั่งที่ทราบข่าวว่าคณะของท่านจะออกนิตยสารภาพถิต ๑ ฉบับ
เพราะคณะนิตยสารภาพถิตของเราเดิมจะมีนิตยสารแบบนี้น้อยมาก ผมเชื่อ
ว่าประชาชนจะต้อนรับนิตยสารใหม่ของท่านนี้อย่างมากมายแน่, เพราะไท-
สปีดาค, ไท-สปีดาคของท่านเป็นประโยชน์อยู่แล้ว.

ผมขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับนิตยสารใหม่ฉบับนี้ มาตามคำเชิญ
ชวนของท่าน คือผมอยากจะให้ท่านตั้งชื่อว่า "ภาพไท" เพราะคำว่า "ไท"
คำนี้ ความหมายก็อยู่มากแล้ว ทั้งจะให้รู้ว่าเป็นเครื่องเตือนสติ "ไทราย
วัน", "ไท-สปีดาค" ผมเห็นว่าชื่อ "ภาพไท" นี้เหมาะที่จะประจักษ์พวง
สมัยนี้เป็นนิตยสารภาพถิต.

หวังว่าท่านคงยินดีพิจารณาข้อเสนอของผม.

ด้วยความนับถือยิ่ง.

แสดง วรณศรี

๔๓ ถนนนันทน์ สุรินทร์

(อ่านต่อหน้า ๖๐)

สรุปแนววิจารณ์

บ้าน

ใบรอบ สปีดไลท์

บ้านของเรา

อีสานในสายตา
นายกรัฐมนตรี

ในที่สุดปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรในจังหวัดภาคอีสาน ก็ได้ถูกชี้ขาด จากสายตาของนายกรัฐมนตรี พล.ท.ถนอม กิตติขจร ซึ่งได้ใช้เวลาเดินทางไปสำรวจภาวะการณ์ อันแท้จริงภัยพิบัติของท่านเองแล้ว ว่า ราษฎรในจังหวัดภาคอีสาน ๘ ล้านคน เกือบไม่มีชีวิตและความเป็นอยู่อันควร จะได้รับยารักษา ให้สู่มาตุภูมิจึงต้องถูกทิ้งเพียงโรหรือไม่มี...

มันเป็นระยะเวลาความสปีดไลท์ ที่นายกรัฐมนตรีได้ใช้ไปเพื่อสำรวจตรวจ สอบความจริง ด้วยการเดินทางไปในตำบลต่างๆ อย่างประชาชนธรรมดา คนหนึ่งที่ไม่ใช่พรรคการเมือง ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ผ่านเข้ามาสู่สายตาของท่านนั้น ย่อมจะเป็นการสะท้อนภาพชีวิตของราษฎรอีสานอันแท้จริง ซึ่งการวินิจฉัยของท่านว่าภาวะการณ์ในจังหวัดภาคอีสาน ควรจะได้รับความช่วยเหลือหรือไม่... และแล้วความหวังเหล่านั้นก็ได้ถูกเบียดเบียนจากนายกรัฐมนตรีที่ได้กล่าวต่อผู้แทนหนังสือพิมพ์ ซึ่งไปคัดค้านภาพณ์เมื่อท่านเดินทางกลับมายังส่วหัวนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๕ เดือนมิถุนายนในจังหวัดภาคอีสานนั้นจะต้องพัฒนาความ ต้องการต่อใหญ่ ให้บรรลุไปอย่างได้ผล จึงจะแก้ไขปัญหามลพิษของภาคอีสานได้ ความต้องการต่อใหญ่ก็นั่นคือ จัดสรรให้น้ำในการทำได้อย่างพอเพียง เสริมสร้าง

การคมนาคมให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และวางแผนโครงการ สวัสดิการสหกรณ์มากขึ้นโดยรับความ สิ่งเหล่านี้ย่อมจะเป็นหัวใจในการที่จะช่วยให้อีสานพ้นจากภาวะการณ์ แห่งความเดือดร้อนไปได้ อย่างแน่นอน.

ความจริงเรื่องความเดือดร้อนของราษฎรในจังหวัดภาคอีสานนี้ ได้เป็นมาช้านานแล้ว ใช้ว่าเริ่มเกิดขึ้นก็หาไม่ แต่รัฐบาลก็มาช้าๆ มา ทาได้เข้าไปแก้ไขภาวะการณ์ให้ถูกต้องตามสภาพแห่งความเหมาะสม ของท้องถิ่นที่แท้จริงไม่ รัฐบาลมิได้ไปแก้รากฐานของที่มาแห่งความเดือด ร้อนเหล่านั้น หากแต่เป็นการแก้ปัญหาลเฉพาะ หน้าให้ผ่านพ้นไปเท่านั้น อาทิเช่นเมื่อราษฎรทำนาไม่ไถผล เพราะขาดแคลนน้ำ รัฐบาลก็ส่งเงินไปซื้อข้าวแดง เพื่อประทังความอดอยาก หรือแม้แต่เรื่องการขาดแคลนน้ำในการทำนา อันนี้แต่เพียงการไปสร้างอ่างเก็บน้ำไว้ให้ ทาได้มีโครงการชลประทาน อันถาวรแต่อย่างใดไป เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ภูมิประเทศในจังหวัดภาคอีสานนั้นเป็นที่ราบสูง และเป็นหุบเขา การชลประทานมิได้เพียงพอ เมื่อฝนตกลงมา น้ำฝนก็ไม่สามารถ ระบายออกไปได้ทันที ทำให้เกิดน้ำท่วมขึ้น เสียหายแก่การเพาะปลูก ผลผลิตการแก้ไขปัญหาลเรื่องน้ำนี้มิใช่เป็นแต่เพียงจะสร้างอ่างเก็บน้ำให้ขึ้นเท่านั้น รัฐบาลควรจะได้วางโครงการชลประทาน ระยะยาว และเป็นโครงการถาวรของภาคอีสานด้วย มิฉะนั้นปัญหาความเดือดร้อนเหล่านี้จะไม่หมดไปเลย ทุบที่ฝนแล้งหรือฝนตกมาก

ราษฎรก็ย่อมเดือดร้อน เป็นปัญหาที่ไม่มีความสิ้นสุด ถ้าไม่มีการแก้ไขรากฐานแห่งความเดือดร้อนนั้นเสีย.

ปัญหาต่อมาก็คือ การคมนาคม ขาดทำให้เคยไปตระเวนในจังหวัดภาคอีสานมาแล้วเหมือนกัน ถนนหนทางในจังหวัดภาคอีสานนั้น เราหาถนนลาดยางแอสฟัลท์ทำมาโดยยากเหลือเกิน มีแต่ถนนลูกรังที่ขรุขระเป็นถนนเต็มไปด้วยฝุ่น ซึ่งรถวิ่งช้าก็ไม่ได้กระเด็น ครั้นวิ่งเร็วเข้าก็เกิดฝุ่นก็เทยกองไว้ข้าง เราจึงมักจะไปพบอุบัติเหตุรถคว่ำอยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมนี้ เป็นสิ่งสำคัญแก่ราษฎรที่ทำการทำกิน ในด้านการเพาะปลูกมาก เพราะเหตุว่า เมื่อเขาเหล่านั้นทำอากรผลิตให้ผลึกและมากมาย เขาจะไม่สามารถที่จะขนเอาผลผลิตพืชไร่ของเขาไปได้เพราะไม่มีทางคมนาคม หรือบางแห่งจะมีดีไม่สะดวก อันเป็นผลเสีย และเป็นความเดือดร้อนอย่างยิ่ง. เพราะมีอยู่ที่ยังปัญหาถาวรเช่นนี้.

ปัญหาสำคัญอีกข้อหนึ่ง ก็คือการสร้างอุตสาหกรรมขึ้น ในจังหวัดภาคอีสาน. อันเป็นข้อสำคัญที่จะแก้ไขความเดือดร้อนต่างๆ ลงไปได้ ด้วยที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับความคิดเห็นของท่านนายกรัฐมนตรี. ในประเด็นการพัฒนาภาคอีสานทั้ง ๓ ข้อ ที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะในการอุตสาหกรรมนั้น ข้าพเจ้าขอแนะนำให้เห็นความจำเป็นว่าจังหวัดภาคอีสานนั้น ควรจะได้สร้างเสริมโรงงาน อุตสาหกรรมให้เกิดขึ้นอย่างเพียงพอ เพราะเหตุว่า ในจังหวัดภาคอีสานนั้น มีวัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติมากมาย แต่ไม่

มีโรงงานที่จะชักคุ้ยขึ้นมา ทำให้เกิดประโยชน์. อีกประการหนึ่งภูมิประเทศของจังหวัดภาคอีสานนั้น ถิ่นเหมาะสมแก่การ ที่จะปลูกพืชไร่หลายชนิด ที่จะขึ้นโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อบริโภคผ่าน ระบุ่งและการเลี้ยงไหมเป็นต้นแก่ เราไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมลำห้วยที่จะช่วยเหลือในการผลิตวัตถุดิบเหล่านี้ ฉะนั้นจึงปรากฏว่าแรงงานส่วนเกินที่สูญเสียไปเปล่าๆ ในภาคอีสานจึงมีมาก เมื่อราษฎรไม่สามารถจะทำการได้ เขาเหล่านั้นก็จะต้องหนีออกเข้าเป็นทาสเป็นเชลยกันไป อีกทั้งทางคมนาคมไปก็ถวิ้งว้างไปทางเปล่ง ฉะนั้นการอพยพ ชุมชนแห่งงานทำเพื่อแลกข้าวเงิน จึงปรากฏว่ามีอยู่ทั่วไป และแรงงานที่สูญเสียไปเปล่าๆ โดยมิได้เกิดประโยชน์ของราษฎรภาคอีสาน อันมีมิใช่น้อย ด้วยเหตุนี้ถ้าหากรัฐบาลได้พัฒนาการอุตสาหกรรม ขึ้นในจังหวัดภาคอีสาน อย่างมีโครงการที่แน่นอนแล้ว ไม่มีปัญหาอะไรเลย ที่ความเดือดร้อนต่างๆ ทะบอบไปได้ และโครงการอุตสาหกรรมนั้น จะต้องเป็นโครงการอันที่แน่นอน.

อย่างไรก็ดี จากข้อเท็จจริงที่นายกรัฐมนตรี พล.ท. ถนอม กิตติขจร ได้ไปประสบพบเห็นภาวะการณ์ต่างๆ มา และได้มีมติคณะในการที่จะพัฒนาภาคอีสานด้วย พลิกใหญ่ ๓ ประการนั้นแล้ว ถ้อยคำเป็นถ้อยคำยืนยันว่าภาคอีสานนี้ประสบกับความเดือดร้อน และขาดแคลนสิ่งจำเป็น แก่การครองชีพมากมาย ทาให้ราษฎรภาคอีสานนี้ ขาดสิ่งจำเป็นที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ การพัฒนาให้ดีขึ้นได้ ความพลัก

การ ๓ ข้อใหญ่นั้น แล้วก็ไม่มีความ
อะไร ที่ราษฎรในจังหวัดภาคอีสาน จะ
คลายความเดือดร้อนต่างๆ ลงได้ทุก
บ้าน และเมื่อราษฎรสามารถประกอบ
อาชีพของเขาได้ หรือมีงานทำกันโดย
ทั่วถึงแล้ว รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้อง
วิ่งตามประมาณซื้อข้าว ไปแจกบรร
เทาความอดอยากจนเป็นระบอบทุก
อย่างที่เกิดขึ้นมาแล้วอีกผลทางเศรษฐกิจ
ของประเทศก็ดีขึ้น การเสริมการ
ผลิตภายในให้ย่อมจะเกิดขึ้น จากน้ำพื
ช้ำแรงของราษฎรอีสาน แทนที่จะ
ปล่อยให้แรงงานหนีสูญไปเสียเปล่า ๆ
ข้าพเจ้าคิดว่าภาวะการดี ของราษฎร
ภาคอีสาน ที่นายอรรถวิเศษได้พบเห็น
มาแล้วนั้น ย่อมจะเป็นภาพสะท้อนเข้า
ไปสู่การวินิจฉัย ของที่ประชุมคณะรัฐ
มนตรี เพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขโดย
รีบด่วน และที่คณะแห่งการพิจารณา
ด้าน ๓ ข้อของนายอรรถวิเศษก็จะให้
รับการพิจารณาด้วยดี ทาใช้ว่าราษฎร
ภาคอีสานซึ่งเคยมาแต่อย่างใดไม่ ▲

“คนชั่วๆ”

บ้านของเขา

เพื่อนบ้าน(?) ของอินโดเนเซีย

อาทิตย์นี้ขอพูดถึงอินโดเนเซีย
อีกสักครั้ง เพราะอย่างไรก็ตามที่ ใน
ความรู้สึกของผู้เขียน รู้สึกว่าอินโด
เนเซีย เป็นประเทศเดียวในเอเชียที่
วันออกเฉียงใต้ที่ค่าเงินนโยบายของตน
โดยอิสระ และกำลังตกเป็นเหยื่อของ
มหาอำนาจตะวันตก ซึ่งใช้ความพหุ
บายอย่างหนัก จนแม้แต่สงคราม
โลกครั้งที่สองเป็นต้นมาเพื่อที่จะบีบบัง
คับให้อินโดเนเซียตก “อาณานิคม” ใน
รูปโฉมของกบฏหรือเพื่อที่จะเป็นรัฐที่ทาส
เสียให้ใครก็ได้.

ด้วยเหตุนี้แหละ ผู้เขียน
จึงรู้สึกเสียใจและกระทบกระเทือน
ใจหนักไม่ไหว ไม่อย่าง “ผู้รวบรวมสาร
ภาพ” ที่ว่ากันว่า “ผู้กระ

รักได้-รักเอา!

หายอิสรภาพของผู้อื่น” ที่ทวีใหญ่
ทั้งหลายทั่ว...

อย่างน้อยก็ขอให้ประเทศที่นำเดิน
ออกเห็นใจประเทศนี้ เป็นสัญลักษณ์
ของอิสรภาพเหลือ ไม่เอเซียยังเด็ก
อย่าให้พ่อประวัติศาสตร์ครุฑมีศาสตร์ มี
โอกาสย้ายสีกาในแผนที่ ลงหัวเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ทางฝั่ง เป็นเครื่องหมาย
กนกแทนทาสในยุคนั้น รมยะอาณานิ
คม กระแสกลายเป็นปรีชาญาณไว้ได้
แล้ว...

ตลอดศักราชที่ผ่านมานี้ ใน
ขณะที่รัฐบาลอินโดเนเซียเจียม ญุฑฤ
การของพวกกบฏสุมาตรากลางอินโด
นีเซียและกบฏ สุมาตราตอนใต้
อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ก็กำลังรบ
กบฏภายใต้การชี้นำของสุมาตราเข้า
ไว้สองนาย ปล่องให้มิ โอกาสโฆษณา
ชวนเชื่อกล่าวโจมตีรัฐบาลกลาง อัน
เป็นประเทศมิตร ของฟิลิปปินส์เอง
และกำลังข่าวทางประเทศของ ลาอา
นาว่าระบอบทั้งสองแห่งก็เข้าข้างโฆษณา
ถ้อยคำที่พัวพันพัวพันกัน.

ความเข้าใจ อันกระตือรือร้นต่างประ
เทศของฟิลิปปินส์โดยด่วน และประ
เทศชาติที่มีมิตรประเทศทั้งหลาย ใ้ว่า
ถึงถึง “เท่าที่ถูกต้อง” และมารยา
ว่า “ประเทศใดที่กบฏกับ และยอมให้
กบฏเข้าโจมตีการทำรัฐบาลอินโด
เนเซีย อันเป็นรัฐบาลที่ซบถด้วยก
ฎหมายแล้วไร ย่อมถือว่า เป็นการกระ
ทำอันมิใช่มิตร”.

แต่ปรากฏว่านายเพลิกซ์ แชร
ราโตร.ม.ว่าอาณานิคมต่างประ
เทศ ไ้กล่าววิจารณ์ต่อกบฏอิน
นายนการุณย์ อาร์เซีย ประธานาธิบดี
ว่า “เรากลัวว่าเป็นการกระทำอันมิใช่
มิตรไม่ได้ เพราะคนเหล่านั้นจะหัน
สื่อเคียดแค้นต่อ และมิใช่ เมื่อ
ถูกกฎหมาย เราจะได้เขาออกนอก
ประเทศได้อย่างไร”.

และรัฐบาลฟิลิปปินส์ ก็ปล่องให้
พ.ท. สุเมธ วัฒนธรรมาภรณ์การโฆษ
ณในในประเทศของตน” อย่างไรก็ตามไม
ก็ต่อ “ความเป็นมิตร” กับผู้ที่มีฐานะถูก
กฎหมายอันเป็นมิตรของตนเอง.

ทางด้านสหรัฐอเมริกาในป
ฏว่านายจอห์นฟอร์ด คัลเลส อ.ม.
ว่าอาณานิคมต่างประเทศอเมริ
กัน ไ้กล่าววิจารณ์ต่อกบฏว่า.

“เราสนับสนุนการต่อสู้เพื่อการ
ปลดปล่อยตนเอง ของสาธารณรัฐแห่ง
นี้”.

จะหมายความว่าอินโดนีเซีย ก็
ตามที่เอเธนส์แต่เพียงของนายคัลเลส
ในครั้งนั้นเรารู้สึกไม่ไ้โดยว่ามี
คล้ายกับว่าพวกกบฏเหล่านั้น กำลังต่อสู้
เพื่ออิสรภาพของอินโดเนเซีย ให้
พ้นจากการปกครอง ของรัฐบาลกลาง
(ตามความหมาย ของนายคัลเลส)
และพหุอันนั้นเอง นักการเมืองผู้มั่ง
มั่งร่ำรวยที่ชั้นๆ ของก.วิเศษออกมาย
คนกระโถนเสียงหลงขึ้นมา ท้าของ
ว่า สนับสนุนการต่อสู้ของพวกก
อย่างเต็มที่ เพราะถือว่าพวกกบฏต่อสู้
เพื่อขับไล่อิทธิพลคอมมิวนิสต์ และความ
เป็นคอมมิวนิสต์ของรัฐบาลกลาง อิน
โดเนเซียนี้ก็คือ การปฏิวัติในม
เข้าเป็นสมาชิกได้ เพื่อปลดปล่อย
กบฏสนับสนุนของผู้แทนสหรัฐในญ

เข้าที่ไหน-กลิ่นไม่คือนั้น!

หาเรื่องการเรียกร้องเกาะอิเรียนตะวันตก
ของเรอง.

ข้างล่างไป... อันเป็นสถานีและแห่งเจ้า
พาของกบฏขึ้น ปรากฏว่า เกาะเล็ก ๆ อาณา
คมของกบฏแห่งนี้ ถ้าจะเกาะเป็นแหล่งชุมนุม
ของพวกกบฏที่หนีจากสุมาตราเกาะ และต่าง
ประเทศ เป็นแหล่งที่พวกกบฏจะหาอาหาร
ยุทธภัณฑ์ แม้กระทั่งเรือรบที่ "ทำจากสหรัฐ
อเมริกา" ของฝรั่งเศส ซึ่งมาจากร้อมไวรว
กัเร่ทุกตัวหนึ่ง.

และแล้วรัฐบาลอินโดนีเซียก็ทำหน้าค่อนอย่าง
คนวิเศษ ไม่รู้เรื่องราวเอาเสียเลยหาพวก
กบฏมาทำอะไรบ้าง ในเกาะตอนเหนือของ
ตัว.....

แต่ "มลาอู" เพื่อนบ้านที่ชั่วร้ายเผ่าพันธุ์และ
ศาสนาแล้วของอินโดนีเซีย ปรากฏว่า ท่าน
คุณฮุด ราห์มัน ได้ประกาศหาหนทางที่
กรุณาต่อมลาอูว่า.

"เราจะไม่ยอมให้พวกกบฏ เข้ามาในประ
เทสเราเป็นอันขาด ถ้าหากจะนำพวกกบฏมา
เป็นผู้นำการเมือง มาหาขออาศัย ในประเทศ
ของเราแล้ว เราจะไม่ปล่อยทิ้งกันไว้แน่นอน ไม่
มีอะไรที่เราจะไม่ทำเพื่อจะมากันให้ได้...ก็มา..."

แต่ท่านคนนี้จะได้รับรู้หาไม่ว่า สุดท้าย
"ผู้เลี้ยงแห่งอรุณตอน" ในประเทศของ
ท่านคนคนหนึ่ง ได้ทำมาเป็น "อริ" ตามสมมุ
ติเดิม ปณตและครอบครัวของเขาพบหาเรื่อง
อันอาจนำไปสู่สงครามการแย่งชิง ของพวกกบฏ
ไว้อีกแห่งหนึ่ง และเรื่องเล่านี้เองที่ได้อธิ
บายออกมาเมื่อหน้าเด็ก ๆ ทางฝั่งตะวันตกของ
มาลาอูตอนไปหาฝั่งตะวันออกของสุมาตรา อยู่
เมืองๆ.

ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ พวก
กบฏเองก็แตกคั้ง เพราะชนโศกิสถัย
รัฐบาลให้ลาออกแล้ว สิ่งประกาศทั้ง
ตัวเองเป็นรัฐบาลขึ้นใหม่ได้แล้ว ถ้า
ให้มีเสียงคอยได้ประกาศใด ภากรรัฐ
บาลกลางในกรุงจาการ์ตาไม่ ชำรัฐ
บาลกลาง ยังถอยหลังประกาศจับพวก
กบฏแล้ว ราวกับมีผู้ร้ายฉฉฉ ฉฉฉฉฉ
อย่างที่คุณเองกล่าวอยู่ไม่ (อาจจะเป็
นการไม่เคารพศักดิ์ศรี เห็นใจคนอยาก
เป็นรัฐมนตรีขี้ขลาด).

ตลอดระยะเวลาเหล่านี้ สำนัก
เลขาธิการของมหาอำนาจตะวันตก ได้
ร่วมแสดงบทบาทในโรง ออกย
พาทย์ ให้อภัยพวกกบฏ อย่างออกหน้า
ออกตาและเป็นลำเป็นสัน พวกเขามือ
ว่าการที่รัฐบาล จะทำการปราบปราม
ผู้ก่อความไม่สงบ จกเพลิงสงคราม ชน
กลางบ้านนั้น ช่างเป็นการกระทำที่รุนแรง
ไม่ชอบไม่ควรเอาเลยจริงๆ.

สำนักข่าวอย่างน้อยอยู่ในเมืองไทย
กำลังสงสัยว่าถูกย้ายที่แล้ว สิ่งนี้สำคัญ
ปลุกย้ายไปออกนอกประเทศแน่ แต่
สำนักข่าวเหล่านี้ ถ้าใช้วิถีที่แท้
"เพื่อชาติ" ของเขาแล้วอย่างสมบูรณ์

ซึ่งถ้าถือเป็นชาวอเมริกัน ก็น่าจะได้
ร่วมเที่ยว "วิเศษของอเมริกา" กันไป
เป็นแฉ่งๆ แล้ว เพราะมีเสียงแรงๆ โฟ
โคมโรงมากก็แล้วกันโคเซเซียปลุกแฉ
กัษีมากก็เกีย.

สำนักข่าวเหล่านี้ได้ประสานงาน
การเมืองกับมหาอำนาจ ถัดความขึ้น
ข่าวให้อภัยรัฐบาลอินโดนีเซีย ทลอกมา
ทุกยุคทุกสมัย จนกระทั่งอินโดนีเซีย
ไม่มีเวลาสงบ เพ่งตัวด้วยประระ
การเมืองของตน ให้เข้าสู่เสถียรภาพ
ได้เลยแม้แต่ชั่วขณะ ทั้งในแง่ทั้ง
นั้น เพราะการคงที่คงได้ของอินโด
นีเซียนั้น ทราบแจ้งว่า บรรดาผู้ทรงอิทธิ
พลทั้งหลายในตะวันตก ต้องสูญเสีย
แหล่งศูนย์รักประโยชน์ และวิถีกับ
มีค่าหลกกลบไปอย่างไม่มีวันกลับ
กัษีก็อ่อนแล้ว.

พอเราดู โธดาคีจะใช้เป็นอา
ณานิคมที่ ๕๓ หรือ ๕๔ ในการครอบ
ครองแปซิฟิกได้ก็พลอยไปไปด้วย อัน
จะทำให้ชาวหัวทาคแผ่ขยายมีในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ ไปอย่างน่าเสียดาย
ยิ่ง.

ในงานวันประสาธนาอาหารค่ำของเออี วา
ทุกคราวจะออกกันคนนี้ ท่านผู้ใหญ่ในอาร
มากโทททุกปากพูดกันมาว่า วาอารมณ
"ถ้าเราอินโดนีเซียจะออกขอขาคิวกั
ต่างๆคืนแล้ว ขอเข้ามาอยู่ในจิตใจของเรานี้เร
จึงบอกไปปฏิรูปการทหารของตนเองบ้าง แ
ทำให้ใครจะพ่นคอใจสักคอมันได้ละอย่างคน
สาฟเตส ขอเข้ามาอยู่ในจิตใจเป็นชื่อ "วิ
บุรณ จาต" เสมอมา เรออะไรก็อะไรมัน
จะเวียนวน" ▲

"กะวันทอแสง"

จากศาล

เรื่องธรรมคา

ชีวิตคนเรา ไม่มีความแน่นอน
ย่อมแปรเปลี่ยนไปตามดวงชะตา เคย
รุ่งโรจน์ถึงตกอยู่ลงไยอย่างสิ้นท่า ผู้
ยิ่งใหญ่ไม่มีแผ่นดินอยู่ ยางคนถลาย
เมื่อหาญหาญไปเพราะวิถีชีวิต ยาง
คนเกิดจากกรรม ที่ได้สร้างสมไว้เมื่อ
ธรรมซึ่งยึดถึมาตลอด.

คุณ, กระวาง, ที่คุมขังคนทุกชนทุก
ภาษาไม่จำกัด หากใครเป็นผู้กระทำความ
ผิดก็ย่อมต้องเข้าอยู่แล้วแต่มา
ผิด ยางคนถลอกจากชีวิตตามโทษทัณฑ์
ข้อกล่าวหาที่กระทำความผิด คุณกระวางย่อมไม่
จำกัดบุคคลว่าเป็นใครมาจากไหน ยาง
คนเคยเป็น ผู้มีชื่อเสียงเกียรติยศ
ยวามีสระพระพรหม ถึงคราวก็ถลกลบ
ไม่พ้น เป็นของธรรมคา.

ดังมีได้กล่าวแล้ว "คุณ" เป็นของกลางที่
คนเป็นเจ้าและผู้กระทำความผิดอยู่ เช่นเดียวกับ
ต้นกัญชาคนเป็นผู้กระทำความผิด ทำให้เกิด
กัญชาสำหรับคนโง่ หลายร้อยหลายพันคน
ไม่มีใครรู้ได้ว่าวันนี้ "กระวาง" พระเจ้า "เจ้าคุณ"

จากชื่อเสียง และบทประพันธ์
อันเป็นที่รู้จักกันทั่วเมือง ชีวิตของ
ผู้ประพันธ์ก็เคยมีมาบ้างแล้ว ในทาง
ประเทศว่านักประพันธ์ถูกจาก ใน
ประเทศไทย อาจเป็นรายแรกที่นักประ
พันธ์มีชื่อเสียง คือตัวผม วรกัณธ
ไปอยู่ในคุกระหว่างเป็นจำเลย คดีที่ผม
พระบรมเกศาภาพ องค์พระบาทสม
เด็จพระเจ้าอยู่หัว และองค์สมเด็จพระ
บรมราชินีนาถ คำว่าวกัณธการวิ
กรมเจ้าพร้อมด้วยเพ็ญศรี พุ่มชูศรี คำ
เนินการสอบสวนตลอดมา ตามลำดับ
แต่บัดนี้พ้องต่อศาลต่อมา ตามข้อหา

ที่ถนัดแล้ว หลังจากที่ได้กล่าวไว้มา
เพียงของพลท.จ.ม. โชคดีพอจะ พัวพัน
กองก่อกบฏน้อยแล้ว ก่อให้เกิดกา
การสืบพยานทางศาลพิจารณาเห็นว่า
คดีของเขาคง ๒ เป็นเรื่องธรรมดา
เกินกว่าความสงสัยเล็กน้อย และคิด
รวมข้อเท็จจริงประชาชน จึงเห็นสม
ควรที่จะพิจารณาด้วยตามการโฆษณา
และคดีของเขาคง ๒ ใหญ่โต

ศาลได้พิจารณาต่อไป ถึงเรื่อง
การขอประกันตัว ต่อมาซึ่งทางญาติ
ได้วางหลักประกันจำนวน ๒ ล้านกว่า
บาท เมื่อพิจารณาแล้วก็ได้สั่งว่า ยัง
ไม่สมควรให้ประกันตัวนายสุวัจน์ ว
รคัลโลโก เมื่อการประกันตัวขึ้นศาลไม่
ได้ การควบคุมตัวไว้ชั้นศาลก็ถือ ล
ไทย เจ้าก็ถูกส่งตัวเข้าคุกไทยไป
แล้ว ส่วน พยานผู้ให้พยานประกันตัว
ไม่ให้เข้าคุก

การวางและควบคุม "นิติกร" เท่านั้นที่จะ
เป็นเครื่องพิทักษ์ ความผิดของคน กฎหมายของ
ให้ความยุติธรรมตลอดไป.

"ขัตติย"

จากโรงยัก

วอนหาที่กาย

เมื่อมาเยือนที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕
นี้เอง ผมอยู่ข้างๆ เลนแวงไปชมการ
แข่งขันฟุตบอลโลกที่สนามกีฬาแห่งชาติ
เป็นการแข่งขัน เพื่อชิงถ้วยพระราช
ทานประเภทถ้วยใหญ่ ระหว่างทีมเจ้า
พระยา (ธรรมศาสตร์) กับทีมราชว
ราชซึ่งมีฝรั่งวางใหญ่เล่นทั้งชุด และ
ความหวังดี มีใช้เมื่อการแข่งขันของคู่
ตกใจอะไรต่อ นวดจากเป็นการ
แข่งขันเข้ารอบสองเพื่อจะไปชิงชนะเลิศ
คือคือครั้งหนึ่งซึ่งใครก็ใครก็ชนะและ
จะออกไปเล่นอีกอย่าง อีกมาอมาย
สัก

แต่ก็ยังเป็นเหตุบังเอิญอะไรอย่าง
หนึ่งไม่รู้ เพราะการเล่นในวันนั้นเล่น
ยังไม่ทันจบ นักฟุตบอลก็ไล่เตะกัน
ถลา-สนาม ต่อหน้าก่อนการ
และก็มีมอมข่ม และลวกๆ เกล็ด

มีการพัวพันตายเลยแล้วพระผู้ชมเช
โลเรวังเข้าไปในสนามเพื่อชมข้อมฝรั่ง
๒ คน ซึ่งแสดงตัวเป็นนักเลงใหญ่ แต่
ยังมีอยู่มากที่หน้าเวที ซึ่งไปรักษา
การดี วิ่งเข้าไปอาวักข่าฝรั่งและระบ
เหตุไว้เลยก่อนเรื่องจึงสงบไป.

เท่าที่ได้พบเห็น เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครั้น
ผมจะเล่าให้ฟังจะพูดอย่างยุติธรรมที่สุด คือ
มีใจจะเข้ากันคนไทยตะวันตก ขึ้นมาผมมีความ
เห็นว่าการกระทำผิดนั้น เป็นคนผิดที่ไม่มีความ
เกิดจากความผิดที่หน้าเวที (จะให้เกียรติ
ฝรั่งหรือจะให้เกียรติคนไทยที่เคารพกฎในสนาม
มาอยู่ที่นี่โดยไม่รู้คิด) ก่อนจะได้เกิด "เตะ" สัน
ตอนนั้นๆ ที่เห็นกันก็เห็นมีมารพบบ้างเบา
ไปบ้าง ตามแบบฉบับของชาวตะวันตกประเทศ
ฟุตบอลก็ให้เกียรติ เมื่อเห็นว่ามีคนไปบ
ละทิ้งกรรมการที่เป็นคนดีที่ไทยนั้นเล่นหนัก แต่
ตอนหลังๆ ไม่ทราบว่าจะเป็นคำอะไรความ
ระแวงของฝรั่งหรือชาวไร่ในสนามได้ พอถูก
กรรมการคนนั้นจับถูก ข้างหลังจะแตกเอาเข้า
การเล่นฟุตบอลจะจับไปอีกครึ่งหนึ่ง และกรรมการ
ที่ไล่ต้อนก็เห็นคนดีคนดีในสนามก็เลยให้คนอื่น
กันแล้วในสนามก็เลยให้คนอื่นใหม่ (จับต้อน)
นี่เป็นเหตุการณ์ในครั้งแรก.

พอถึงครึ่งหลังเอาอีก ขณะที่
กำลังแข่งกันอยู่ ๒ คน ซึ่งก็เป็นธรรม
กา ที่ระบอบมีอรรถระบอบระบอบกัน
บ้าง และไทยสายตามแล้วผมว่าคนไทย
เราเล่นไม่เก่งจนกว่าเลย และดู
เหมือนว่าเราจะแพ้กันแต่ฝรั่งมากไปเลย
ด้วย เพราะบางครั้งกำลังแย่งกันดี

ปลั่งปลุกให้ไปเลยเป็นกัน ความไม่
ทราบว่าจะอย่างไรฝ่ายฝรั่งที่มา "เตะ"
เอาอีก ฝ่ายคนไทยไม่รู้เรื่อง เพราะ
กำลังจะนำลูกไปยิงประตูพอหันมามาย
ฝรั่งก็ทำท่าชิงชิง เลนทั้งทำมย
เครียดรีบวิ่งออก และถอยหลังกลับ
ทันที ส่วนกรรมการมีเห็นกัน
ถึง ตอนนั้นเองฝ่ายฝรั่งก็วิ่งมาโดนไทย
เพื่อจะรวมกันจึงเป็นเหตุที่โดน ไทยไม่
ไหวระลอกกลจากอ้อมรอบๆ เพื่อจะ
วิ่งเข้าไปในสนาม ก็พอดีกว่าวิ่งเข้ามา
ทำหน้าไว้เลยก่อน มีคนนั้นผมว่า "ตาย
แพง" "สอนอย่าใจ... ลวดดำแพง
มีเห็นคนไทยก็อ้อมมามากไป หรือ
ระ ระวังมีเลขขี้เมื่อมันไม่ไปเป็น
พอดีกว่าเราจะไปมีขี้มันทำไม" นี่เป็น
เสียงเขาเป็นเขาตายที่โดนนักกีฬา

"นักกีฬา"

ที่ โคมัยกร
ที่นั้นมทุกข

พลฯบุญชู ใจแจ้ง คำว่าขสันติ
บาลทอง ๔ ซึ่งยังเป็นคนหนุ่มแน่นอยู่
และมีความรักเข้าเกี่ยวกับผู้หญิงทั้ง
หลาย และเมื่ออายุครบยวช พลาบุญ

ชู ก็เข้าช่วยในพระพุทธรูปศาสนาตาม
ประเพณีอันดีงามของไทยเราแก่ทั้งกรม
มา แค่นั้นแหละ ครั้นใจจะรวมและปฏิ
ภิวิชา จากสาวรักเมื่อลาสิกขาบทแล้ว
ทำให้พลาบุญชู รู้ว่าว่าสูญเสียความ
รัก-ความรักแล้ว.

สาวคนรักของพลฯ บุญชู ชื่อ น.ศ. อารี
วิชัยกุล สาวน้อยอายุเพียง ๑๖ ปีเท่านั้น ก็มาอยู่
หอพักที่โรงเรียนทำให้เป็นคู่รัก ออมทรัพย์และ
หล่อเพราะเป็นคอกไปก็เพิ่งจะแรกแย้ม ความสะ
สาวคงตามอ้อมอยู่เป็นทีต้องตาต้องใจ เมื่ออีก
จากพระบารมีแล้วเอง เหตุว่าจึงเกิดขึ้นเพราะ
ความว่าตามอารมณ์หนุ่ม ในวันที่ ๑๐ ก.พ. ๒๕๐๖
พลฯ บุญชูจึงได้ไป ที่บ้านสาวคนรัก ไม่เพียง
เดียวใครที่นั่น เมื่อถึงเรือนและถึงตัวก็รักกัน
ถึงสาวคนรัก ๖ นัดซ้อน ๆ พร้อมกันจนสุดใจ
มารดาได้ระเิดระเิดเข้าบ้านนี้ สาวน้อยจึงต้อง
วิไลได้สันดานก็พอที่จะดูเกดถึงคิดจะตัวเธอ
คือไม่ได้คิดจะระเิดระเิดวัน วันเจ้าพลาบุญชู
หมายจะให้รักกับแต่กระที่ใดไม่ถึงที่ตา คนจีน
จึงบระเิดให้สันใจระเิดมาได้.

นี่แหละ ถกคองคามคำพระว่า
ไว้สักเลยก็เคยคือ "ที่ โคมัยกรนั้น
ทุกข" แต่ถ้ามีรักจะเอาทุกขข้อข้อให้เลิก
หวังหรือเลิกหวังก็เลิกเสียว่าโกลดไม่มี
ผู้หญิงคนไหนจะ ไปมีพระอะไรเท่านั้น
ความทุกขข้อตายไป สมัยก็แค่ไปเลย
ไม่ถองเจียมตัวไม่ถองเสียลูกกระสุน.

เทวัน

(อ่านต่อหน้า ๕๕)

เจิญตามสวดทอญ!

นายชำนาญ ชูบุญรัตน์ ลอร์ดแม่คนใหม่ของเทศบาลนครกรุงเทพฯ สร้างกรุงเทพฯ ให้เป็นเมือง
สวรรค์ โดยวิจิตรภาพพจน์นำออกฉายโทรทัศน์ แสดงให้เห็นความรุ่งโรจน์รุ่งเรืองของนครที่ขยับในเมืองหลวง เพื่อ
ขอมติมหาชนว่าให้เป็นอยู่อย่างหนึ่งหรือไม่ ถ้าไม่ต้องการจะจัดการรื้อถอนทันที.

"...ในขณะที่เดียวกันกับข้อร้องหนึ่งคือพิมพ์ว่าอย่าพูดก็แล้ว เพราะถ้าหนังสือพิมพ์สวดทอญก็
ไม่สำเร็จ..." (ประชาธิปไตย ๒๕ ก.พ. ๒๕๐๖)

ถ้าหากไม่จำเป็นต้องขอร้องอะไรเลยก็ได้เนิ่นๆ ท่านลอร์ดแม่ที่รัก เชิญท่านสร้างกรุงเทพฯ ให้
เป็น เมืองสวรรค์ด้วยวิธีประจักษ์เมืองของท่านเองทางโทรทัศน์ ได้โดยสวดทอญ.

"อละมอละ"

บทวิจารณ์การเมือง

ภายในประเทศ

อีสานแล้ว!

อีสานแห้งแล้ง อีสานอดอยาก อีสาน

อพยพ และอีสานอะไรต่อมิอะไร

อีกปีละ ซึ่งกลายเป็นเครื่องเตือนใจอย่างวิเศษของผู้แสวงหาประชาธิปไตย และนักด้วยโอกาสภัยการผูก มิใช่ภัยการกระทำ เราจะได้ยินวลีหรือประโยคที่เอ่ยถึงอีสานมานาน. ที่มันชินหูไปแล้ว ฟังดูก็รู้สึกเสียใจ. หลอ. เว้น และลงหลักปักฐานอยู่ตามที่ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือพิมพ์และกวีคำพูดแล้ว ทำให้ หันไปวันยังค่ำได้มีการยกเอา "อีสาน" มาเป็นเครื่องมือหาฉันทน์ จนถึงขณะนี้ คงมีแต่ที่กว้างเปล่า สัตว์ป่าคงเข้ามาอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง คนคงจะหนีออกไปอยู่กันหมดแล้ว ไม่มีใครเล็งเลยสักคนว่า อีสานไม่แห้งแล้ง อีสานไม่อดอยาก อีสานไม่อพยพ แต่สาเหตุ

แห่งความทุกข์ยากเหล่านั้น หาได้เคยมีใครนำมาเล่าสู่กันฟัง เป็นหลักเป็นฐานไม่ หรือจะมีใครคิดโครงการแก้ไขความยากลำบากเหล่านั้น ให้บรรเทาทุกข์ไปบ้างดูแน่ชัด เห็นจะเป็นกวี. พวกเองกระมัง ทำนายขจรรัฐมนตรี พลโท ถนอม กิตติขจร ก็ต้องเดินทางไปสำรวจทุกข์ของเขาค้นเห็นคำเห็น แดงกันเสียก็ จะมีประโยชน์อะไรพวกกันไปพูดกันมา ราษฎรก็มีสภาพอยู่อย่างนั้น ทำหน้าที่ราษฎรก็ถูกละเลยมานานแล้ว ได้ทำหน้าที่ของตัวให้เป็นล่ำเป็นสัน ช่วยกันฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เพื่อหาทางช่วยพี่น้องชาวไทยเราในภูมิภาคแถบนั้นให้พ้นทุกข์เวทนาเสียบ้าง แม้จะจำกัดให้หมดไปไม่ได้ในชั่วชีวิตหนึ่งมือเดียว ก็น่าจะมีโครงการในระยะยาวทำเป็นระยะๆ ไป ไม่ใช่ว่าพอเลิกภัยพิบัติขึ้นก็เขยื้อนเรื่องทุกข์ต่อรัฐบาล ขอเงินกันคนละล้านไปบรรเทาทุกข์ทั่วหัวของทมิฬหรืออะไรก็ได้อันนั้น ท่านผู้แทนที่หลายในภูมิภาคนี้รู้จักสภาพท้องถิ่นของท่านอยู่เต็มอกแล้ว แสดงฝีมือเลิกทำอย่างไรบ้างแต่คงจะทุ. ถ้าเป็นอย่างเดียวเลย แนวทางแก้ ให้รัฐบาลลงมือจัดการอย่างจริงจังก็ควร.

มาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เกิดมีข่าวเกรี้ยวกราดยิ่งขึ้นอีกเกี่ยวกับอีสาน ซึ่งผู้เขียนจะไม่ขอนำลึกลับหรือคำพูดประโยคไหนมากล่าวซ้ำอีก เพราะจะจริงหรือเท็จ-ผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กล่าวหาจากคดีนี้ ปฏิเสธว่ามีโทษอย่างนั้น แต่ผู้เขียนสงสัยผู้ฟ้องและผู้ทัก. ณ ที่เกิดเหตุซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร ร่วมพรรคเดียวกันนั้นว่าเรื่องการที่ตนสงสัยผู้ฟ้อง-ก็เห็นแต่จะนำว่าซึ่งความถูกต้องของทั้งทั้งสอง ไม่มีผลกับใครเลยแม้ประเทศชาติ เราเห็นว่า เรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องที่จะต้องมีการพิจารณาถึง

เกิดจากอะไรว่าใครผิดใครถูก เพราะนี่ศักดิ์ศรีของแต่ละฝ่าย และเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจต่อฝ่ายทั้งหลายว่า การผูกพร่องๆ นั้นมิใช่ระนำความอภัยของสุมาตรา ซึ่งเสี่ยงของตัวเองเท่านั้น หากยังมีผลกระทบกระเทือนถึงสมาชิกโดยรวมของส่วนรวมด้วย ท่านผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นบุคคลสำคัญในวงการเมืองเมืองไทย และมีฐานะเป็นผู้แทนราษฎร ซึ่งโดยกฎหมายย่อมมีเอกสิทธิ์เพื่อราษฎรธรรมดาที่มีผู้แทนราษฎรในบางโอกาสอยู่แล้ว พิจารณาจากทางทำความเข้าใจกับประชาชนเพื่อชื่อเสียงของท่านด้วย และเพื่อชื่อเสียงและศักดิ์ศรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกอีกหนึ่งเป็นส่วนรวมด้วย มิฉะนั้นแล้ว เราจะแยกออกจากกันที่กล่าวว่าเป็นคำ หรือคำเป็นชาวหรือชาวเป็นชาว หรือชาวเป็นคำ.

เมืองไทยกับอาวุธจรวด

อีกข่าวหนึ่งที่ปรากฏว่าเป็นที่สนใจ

กันมากในรอบสัปดาห์ที่แล้ว ก็คือ

เรื่องอาวุธจรวดซึ่งเสนาธิการกลาโหมของไทย ได้ให้สัมภาษณ์แก่ชาวหนังสือพิมพ์ว่า ในการประชุมคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงนิลาไฟเดือนมีนาคมที่จะถึงนี้ อาจจะมีการพูดถึงเรื่องอาวุธจรวดด้วย ฉะนั้นทางทหารของเราจึงได้มีการพิจารณาถึงเรื่องนี้อย่างตามควรแก่กรณี จากคำสัมภาษณ์นี้เองได้ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันขึ้น เกี่ยวกับว่า

กองทัพอไทยยังไม่สมควรจะมีอาวุธชนิดนี้เป็นอาวุธจรวด เป็นการซัดศึกเข้าบ้าน ย้ำกันว่าควรจะได้มีไว้ใช้ป้องกันตัว ทางนี้เหตุผลก็ด้วยน้ำพึ่ง และแดด-กันไว้ป้องกันตัวไม่ลงเองได้ นอกจากจะเปลืองงบประมาณไปเอง หรือเอากันไปเองเพราะทำให้พวกมันได้ประโยชน์ที่แท้จริงของเรื่องไม่.

เรามีความเห็นว่าเป็นที่แท้จริงของเรื่องอยู่ที่ว่า กองทัพอไทยควรจะมีอาวุธชนิดนี้ไหมไว้ใช้หรือไม่ต่างหาก อันว่าอาวุธที่กองทัพอไทยมีอยู่ขณะนี้ส่วนใหญ่เป็นปืนปองทักให้ทันสมัยอย่างหนึ่งคือทักกับความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เช่นนี้ก็ต้องมีอยู่ตลอดกาล ท. ประเทศชาติจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีกำลังทักไว้ รักษาเอกราชและอธิปไตยอีกประการหนึ่งการเปลี่ยนแปลงอาวุธที่ไว้กันอยู่ให้กองทัพอไทยมีอยู่ตามสมควรคือการลดความจำเป็นลงด้วยในตัว หมายความว่าถ้ามีผู้คิดและคนสมัยไว้ใช้ก็ย่อมทดแทนกันได้มาก อันจะเป็นเหตุให้ประเทศชาติมีแรงในการผลิตเพิ่มขึ้นโดยปริยาย ตัวอย่างเช่น ถ้าจะใช้ทหาร

ถืออาวุธขึ้นเล็ดรวมมาซึ่งยังได้ก็ละหนัก ๑๐ คน แต่ถ้าเราใช้ปืนกลเบาหนึ่งกระบอกซึ่ง (อ่านต่อหน้า ๒๓)

รุ่ง โรจน์ศักดิ์

ฉบับแรกฉบับพิเศษ

นวนิยายประชดประชันสังคมและการเมือง
โดย..... **ศรีวิรัตน์ สถาปนา**

ตอนสิบเจ็ด

ในที่สุดวันสำคัญแห่งชีวิตของกิดนัณณ์มาถึง เป็นวันที่กิดนัณณ์จะต้องเผชิญกับหลายสิ่งหลายอย่างที่กิดนัณณ์เป็นผู้สร้างขึ้นด้วยความเต็มใจ โดยหวังว่ามันจะทำให้เกิดผลสะท้อน ซ้ำอย่างใหญ่หลวง แต่ในขณะที่กิดนัณณ์กำลังถือหัวใจไม่ไว้ว่ามาสเตอร์จะกระทำเกินมาถึงตัวกิดนัณณ์แรงขนาดไหน.

กิดนัณณ์แอบอุกตัวเองว่าอาจจะทำตามแผนการที่กิดนัณณ์วางไว้แล้ว มีให้เป็นการแก้แค้นใคร หรือเพื่อเป็นการตอบแทนการกระทำของผู้ใด แต่กิดนัณณ์ทำเพื่อใ้มันเป็นการ แผลพทางชีวิตใหม่แก่บุคคลเช่นกิดนัณณ์ ความจริงนั้น กิดนัณณ์ต้องการที่จะไปเป็นเครื่องมือสำหรับกำจัดพิษเผด็จการ ที่สัง

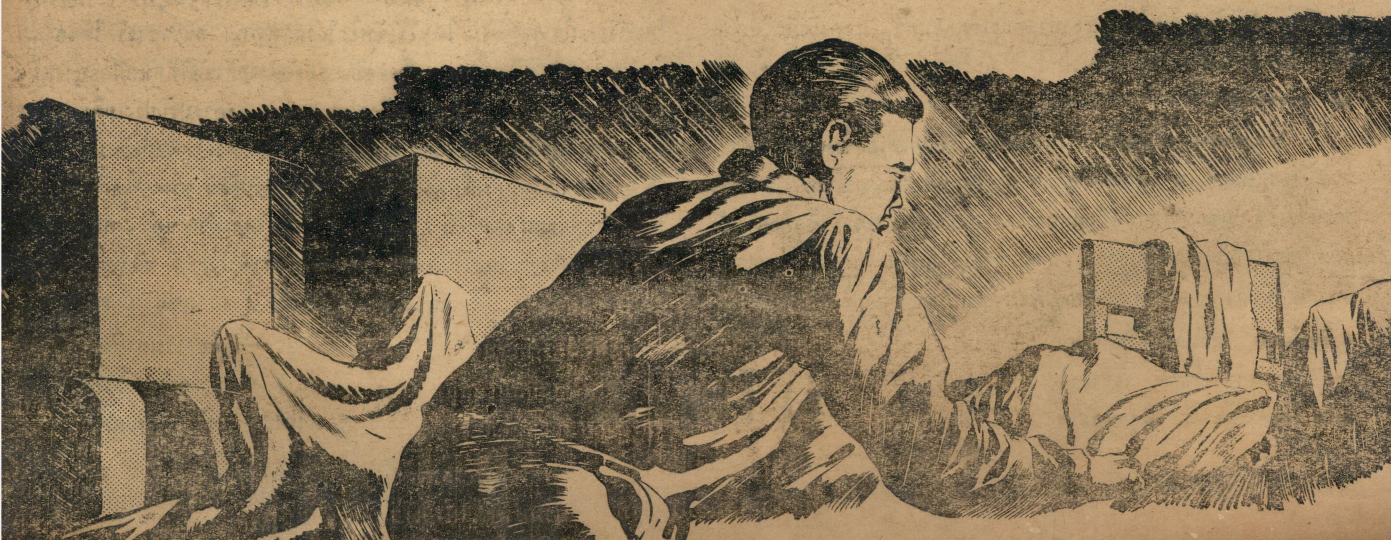
หารทารกในนครภัก ซึ่งใจทมิฬจึงเสียวสั่วตัวป้า เพื่อมิให้มนุษย์พวกนี้หากินด้วยวิธีเช่นนี้อีก.

แต่กิดนัณณ์คิดผิดไปหมด เพราะว่าการกำจัดหมอว์ิณนั้นเป็นการกำจัดที่ปลายเหตุเท่านั้นเอง มันอาจหยุดงักขบเขาไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่ในไม่ช้าก็จะมีหมอลามกใจโหดเหี้ยมเสนอตัวเข้ามาทำแทนอีก ทั้งนี้ก็เพราะว่าระบบสังคมของมนุษย์ยังมีกำหนดกฎเกณฑ์ ที่ไม่ให้โอกาสแก่เด็กที่จะเกิดมาอย่างมีสวัสดิภาพตามสมควร ถ้าแม้ว่าสังคมมนุษย์ยอมรับว่าลูกที่เกิดมานอกกฎหมาย ไม่ใช่เป็นความผิดของเด็กและไม่จำเป็นจะต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยการได้รับการดูถูกเหยียดหยาม เด็กที่เกิดจากตระกูลต่ำค้อยหรือจากพ่อแม่ที่มีความประพฤติไม่ดี จะได้มีชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างเสมอภาคในสังคม และรวมถึงเด็กที่เกิดมาท่ามกลางความยากจน จะได้รับการเลี้ยงดูให้การศึกษาอย่างพอเพียงที่จะหาเลี้ยงชีพได้ด้วยดีในอนาคต...เด็กที่ถือกำเนิดในครรภ์ของมารดา เหล่านั้นก็จะไม่ถูกรีดออกเสียก่อนจะได้มีชีวิตมาลิ้มรสชาติโลก.

ไม่มีแม่ที่โหดอยากนำลูกในท้อง นอกจากความจำเป็นที่เกิดจากกรอบสังคมบีบบังคับ และความจำเป็นในการครองชีพหรือความหวังใน

อนาคตของเด็กๆ เด็กมามีอยู่นัยนิกเกือบเป็นครึ่งกิดนัณณ์ มิให้พ่อแม่ของเขายอมให้รัก เด็กมาผจญกับความยากจนและชีวิตอันอับเฉา ในอนาคตใด.

กิดนัณณ์เหมือนกลัวว่า ที่กิดนัณณ์คิดไว้ทุกวันนี้จะพาไป เพื่อจกัทมอใจเต็มมือจ้างวิคกุลล์ เป็นอานแถมให้ปลายเหตุเท่านั้น แต่ทว่ากิดนัณณ์เป็นมนุษย์ที่รักเด็กเกินไป และนิสัยปัญญาเพียงแค่นี้ จะทำให้กิดนัณณ์ทำงานใหญ่จนถึงกับเข้าแก้ไข ที่กิดนัณณ์ทำอย่างไร ยังมีท่านผู้ทรงความรู้ความกิดนัณณ์ปรากฏเรื่องราวอันมากมายน่าอัศจรรย์ที่สามารถช่วยแก้ปัญหานี้ ได้ดีกว่ากิดนัณณ์ ฉะนั้นกิดนัณณ์จึงขอทำไปแต่เพียงที่

ตอนอวลานของนวนิยายตรึงใจที่ทั้งซัดคิดไว้ทั้งปรัชญาและปัญหาชีวิต

ขนิษฐาและกำลังของคิดนั้นทำได้...
โลกคงไม่ตราหน้าคิดนั้นว่าเกิดมา ขวัญก็
แล้วปล่อยให้คิดนั้นไป กระตุกคนแผ่น
ดิน มีประโยชน์แค่เพียงเป็นปูแผ่น
เท่านั้น อย่างน้อยคิดนั้นก็ดีกว่าไรอย่าง
หนึ่งลงไปด้วยเจตนาดี จะได้ผลมาค
น้อยหรือไม่ได้โดยก็ตาม คิดนั้นก็จะได้
ได้ชื่อว่าเกิดมาแล้ว “ไม่หนักแผ่นดิน”
ชีวิตของคิดนั้นควรจะมีคุณค่ากว่า คนอีก
หลายคนที่เกิดมาแล้ว ทรยศคดโกงจน
ตัวเป็นจนแล้วไม่ได้ทำประโยชน์อะไร
แก่แผ่นดินที่ตัวได้มาอาศัยเกิดและดำรง
ชีวิตอยู่เลย ยิ่งกว่านั้นยังหลอหลวงเอาทุก
สิ่งทุกอย่างจากมาตุภูมิของตน ไปรับใช้
วิเศษอย่างสำราญในต่างประเทศ เช่นด้วย
คนเหล่านั้นไม่สมควรคดโกง ที่จะเกิดมา
เป็นคนไทยบนผืนแผ่นดินไทย คนเหล่านั้น
นั้นเขวทรมานยิ่งกว่าเด็ก ที่เกิดจากครรภ์
ของหญิงโสเภณีอย่างคิดนั้น คนเหล่านั้น
สามานย์ ยิ่งกว่าลูกของคนที่มาจากข้าง
ถนน !

ก่อนที่จะถึงกำหนดเวลาอันสำคัญ
คิดนั้นไม่ได้ ที่จะประหวั่นพรั่นพรึงว่า
จากหมายของคิดนั้น ที่แจ้งไปยังสวามิ
ดำรงไว้ในทำนองนิมิตที่หวนนึกหมาย
ให้ตำรวจมาจัดการล่าฆ่าและคลาดเวลา
นั้นไป ซึ่งจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างผิด
พลาดไปหมด คิดนั้นภาวนาต่อสิ่งศักดิ์
สิทธิ์ขอให้โปรดช่วยคลอนแคลน ให้ทุก
อย่างเป็นไปตามที่คิดนั้นนัดหมายไว้ คิดนั้น

เชื่อว่าพระเจ้าบนสวรรค์สูงระฟ้า คงถึง
เห็นใจของคิดนั้นว่า คิดนั้นต้องการที่จะ
ล้างบาปอาชญาฆ่าลูกไฟกรรมวิธ ของคิดนั้น
ด้วยบาปอันถึงขั้นนี้ให้แก้ก่อน ๆ ถูกล่า
ฉ้อฉลอย่างทารุณ คิดนั้นทำบาปไปเพื่อ
อัมมิให้มีความจำเป็น เกิดขึ้นอีกต่อไป
พระเจ้าคงเห็นและอภัยโทษให้คิดนั้นแต่
ทางอุททมาบเล้าภัยนั้นยังสงสัย เพราะ
อุททมาบเล้าภัยนั้นแล้ว แต่เพียงทำให้
ผู้พิพากษาพิจารณาบรรดาคดีไปตามกฏ
อัมมิไว้รอการอยู่ ในอุททมาบเล้าภัย
ไม่ให้ความเห็นต่อเหตุนี้ไป ไม่ให้ชาย
ซึ่งได้เหตุผลใดๆ ที่จะพิจารณาโดย
ให้เป็นประโยชน์ หลีกจากเมื่อมีการ
กระทำผิดก็ต้องรับโทษ จากความผิด
นั้น โดยเฉพาะในกรณีของคิดนั้น เว้น
อยู่ภายใต้รั้วความถูกต้องหลักของอัมมิ
ไทยให้ แต่ทว่าคิดนั้นก็ยังเป็นผู้กระทำ
ผิดอยู่ก็ แม้ว่าจะเป็นการทำผิดเพื่อมิ
ให้มีการทำผิดเช่นนั้นต่อไป

คิดนั้นเข้าใจในคดีนี้ของ
หมอกระแจะจันทร์ ด้วยใจอันสิ้นระวิ
และมองล่อแลกทั่วไป อย่างมีพิรุณ
เพราะคิดว่า ขาขมมอไรจะเกิดกระ
แสสงสัยขึ้นมาว่า คิดนั้นได้วางแผน
“เล่นไม้ซ้อ” ไว้แล้ว แต่ก็มิอาจผิด
ข้อที่ของคิดนั้น กุหลาบเหมือนจะเป็นคนที่รัก
ตัวกับที่เขาไปเพื่อให้ยาพิษหมอกระแจะ
วิบูล ซึ่งสมควรอยู่ต่อหน้าที่จะเป็นเช่น
นั้นเพราะว่าทุกคนทางอุททมาบเล้าภัย

ตนเองกำลังหมอมในการวัดลูกซึ่งเป็น
ความผิดทั้งหมอลามกผู้วัด และหญิงผู้
มีครรภ์ ทุกคนเกรงว่าจะล้มอันและเจ็บ
...ทุกคนหัวนเกรงว่า ตำรวจจะพบว่า
พวกเจ้ามาจับในระหว่างที่กำลังดำเนิน
การ “วัด” อยู่ และจับได้อย่างคาหนัง
คาเขา และเหมือนอันใดคือเกรงว่าตัว
เองจะได้รับอันตรายจากตำรวจวัดทั้ง ๆ
ที่ตัวเองกำลังร่วมหรือร่วมใจในการวัด—
หารชีวิตเด็กอยู่.

ผู้หญิงหน้าเก่า ๆ สามสี่คนที่คิดนั้น
ได้พบในระหว่างที่มารับการ “ซอดไซ”
ภายใต้การตรวจว่า มดลูกจะเปิดพอที่
จะทำการ “เอาออก” หรือยัง ทุกคน
หันมาชมเจ้ามดลูกที่คิดนั้น สักพักซอด
เพราะต่างคนต่างก็ถึงกำหนด “เอาออก”
ในวันเดียวกันทั้งนั้น.

“ใจไม่ดีเลย” คิดนั้นแล้งพูดหลัง
จากระงับใจได้ว่า อังอย่างไรเหตุการณ์
ที่จะเกิดขึ้น ในเวลาอันไม่ช้านี้เป็นเหตุ
การณ์ ที่คิดนั้นสร้างขึ้นมาเอง.

หลายคนหัวเราะคึกคัก และกระ
วามกระวาวเห็นได้ชัด นอกจากแม่สาว
ซัดม ที่เห็นเมียน้อยของอาเชื่อนคนหนึ่ง
ซึ่งเจนนัดมาของซัดมครั้งแล้วยังหัวเราะ
ระวิกระซิกกระซ้อตามเดิม หล่อน
เหลียวมาปลอบใจคิดนั้น และคนนั้น ๆ
เหมือนกันทั่วหล่อน เบนทราผ่านคิดมา
แล้วอย่างคร่ำทรวง.

“ไม่เป็นไรหรอกนะ ใจก็...ไว้
เถอะ ไม่มีใครเป็นอะไรสักคน
สักคนเดียว...สว...ครั้งแล้ว...ดูจะยิ่งชั่วพลั่ว
เกินเสียด้วยซ้ำ.”

“เย่ล่ะคะ..” คิดนั้นปฏิเสธเสียง
เย็น “ไม่โกหกสิ เรื่องที่จะเป็นอะไรไป
ด้วยทราด”

ทุกกะพันมมองคิดนั้น เป็นจุด
เกี่ยวกัน แนวตาแสดงความทราดระ
แสลงขึ้น และต่างคนต่างสงสัยว่าถึง
ที่คิดนั้นทราดแล้วนั้นคืออะไร คิดนั้นพูด
ต่อไปซ้ำ ๆ และแสดงถึงพลังของคิดนั้น
ของตนเองเพื่อพรางให้ไม่ถูกเห็นว่าคิดนั้น
เองก็ตกอยู่ในความทราดแล้ว นั่นไม่
นัย.

“ถ้าวัว ตำรวจ จะมาพบเข้า.....
มันผิดกฏหมายไม่ใช่หรือคะ?”

“ผิดละผิดแน่” แม่คนที่ซัดมของ
เอียนเสียงอ้อพลอง “แต่ไม่เห็นเขา
จับใครสักที เพราะว่าที่จับไม่ได้ก็คงจะ
เนื่องด้วยมดลูกที่แก่เกินไปและคนรัก
ไม่มีใครไปขอตัวตรวจ สำหรับคนที่
มาวัดนั้นไม่ขอแน่ เพราะตัวเองจะไม่
พินึก ใครอื่นไปขอเถอะ... ใครจะ
เป็นพยาบาล ไรวะ?” พลันส่ายหน้า
หันไปมองเสาเตาอยู่คนในที่พักเหมือน
จะรอฟังว่าใครบ้างที่จะเป็นพยาบาลคนที่
ทราดแล้วอย่างนี้.

“โทษทีวางไว้ที่หน้าไม้ชั้นนะคะ”

มือของบุษบาเห็นเลียบ
ทรวงอกนางสง
นัยน์ตาหลับฝัน
ราวกับหลับอย่างเป็นสุข

ภาพประกอบโดยนิมิต 'แทน'

A black and white caricature of a man with thick-rimmed glasses, a large nose, and a wide smile. He is wearing a dark, textured garment. The drawing is signed 'W. MOM' in the bottom right corner.

มาทำให้
 ราชย์
 ใหญ่ที่
 ผู้แทน
 ๕๐๐
 ของชาติ

ได้แสดงปฏิวัติฯ ต่อความล้ำเรื่อ
 นี้ แดกต่างกัณฐ์อยู่ข้างตามบุคลิกของ
 แต่ละฉบับ จากถาวรแสดงความรัก
 ยินยอมอย่างถึงโลก ไปจนถึงการคา
 ประเพณีคุณค่า และแสดงความพอใจ
 ยินยอมอย่างล้ำรวม ตามแบบผู้ไทย.

หญิงฆ่าลูกไฟทั้งพวกเกือบยี่สิบ
คน ลูกเรือยกตัวเข้าไปโผล่ทั้งทีละคนๆ
และแต่ละคน พายเข้าไปเป็นเวลาพอ
ที่นักชกขวาวของกีฬัน ด้วยความกระ
วณกระวายไว้ว่าถ้าพบเวลาที่กีฬันคาย
ไว้อาจคลากเกล็ด และโยโค่นเอาหัว
ของนักชกเข้า กีฬันก็จะกลายเป็นผู้
กระทำผิด โทษหนัก ด้วยความล่าช้า
ไปข้อใดทีหนึ่งเมื่อกีฬันก็ต้องการทอตัว

เรื่องลับ-ลับการเมือง ลับตาทั้งวัยลึบลับตาทั้ง
"กาบคอง"

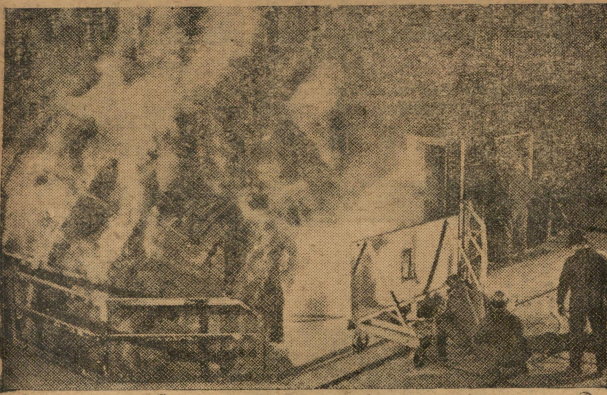
นับตั้งแต่ได้สนทนากับข้าพเจ้าถึงเรื่อง "ศักดิ์ศรี" ในวันนั้นแล้ว ดูเหมือนแสงระยิบระยับเพิ่มความสนิทสนมกับข้าพเจ้ายิ่งขึ้น เขามักจะมานับวันเปลี่ยนอยู่ ด้วยเมื่อเวลาข้าพเจ้าอยู่บ้าน แรกๆ ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ไว้วางใจในสติสัมปชัญญะของเขา แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรจะออกปากห้ามไม่ให้เขามาเลย ๆ หรือจะคอยระวังอยู่ และนั่นจะเป็นข้อเคืองใจกับเสียเปล่า ๆ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ใช้คนล้าแก่ฉุนชากที่ข้าพเจ้าจะกังวลเกรงใจแก่เขา ก็เป็นเหตุที่อยู่ในครอบครัวกันที่ควรจะมีไมตรีรักกัน ไว้วางใจกัน ข้าพเจ้าจึงได้แก่ จิตตารมณ์กระวนกระวายด้วยความอึดอัดใจ แต่ก็ไม่เห็นเขาแสดงความมื่อใจ อันข้าพเจ้าเลยแม้ว่าบ้านใกล้เรือนเคียงแถบนั้นยังคงมีเรื่องเจ้าชองเล็ก ๆ น้อย ๆ ทยอยทยอยไม่หยุดหย่อน โดยยังมีใครคนใดคนหนึ่ง ๆ ที่รู้จักก็อยู่ใครเป็นคราว แต่ของบ้านข้าพเจ้าไม่เคยทราบ แม้ว่าแสงระยิบระยับออกใจอยู่เสมอ พุทธิการดีแห่งแสงนี้แม้จะทำให้ข้าพเจ้าวางใจเขา แต่ก็ไม่สบายใจนัก เพราะเกรงว่าเพื่อนบ้านใกล้เคียง จะเข้าใจผิดไปว่าข้าพเจ้ามีสวนธุระ หรือเลี่ยมสวน ข้าพเจ้าจึงพยายามเลี่ยม เคียง ถัดออกมา โดยไม่ให้เขารู้ตัวกับมารจัดแจงแพะนาให้เขาตบใจ ในการประกอบอาชีพที่สุจริต ซึ่งเขาถือทำทำมาขึ้นเป็นอันดี และยังคงให้ข้าพเจ้าฟังว่าเขาจะประกอบอาชีพขึ้น ให้เป็นลำเป็นสันต์อยู่อย่างตบใจในเร็ววัน.

A black and white sketch of a woman with glasses and curly hair, wearing a button-down shirt, sitting at a desk and writing with a pen. Behind her is a bookshelf filled with books. The drawing is done in a sketchy, expressive style with heavy cross-hatching for shading.

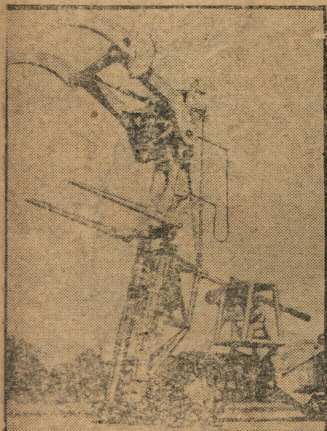
จึงเสียที แต่ยังมีชาติเงินทูน เขารับบอกเสียก่อนว่าเขามิได้คิดที่จะรบกวนจากข้าพเจ้า เพราะเท่าที่ข้าพเจ้าเคยได้ช่วยเหลือเขาอยู่ เสมอนั้น เขาคิดว่าเป็นอย่างคุณคือเขายู่มาอยู่แล้ว จึงไม่ยากที่จะเบียดเบียนให้มากขึ้นไปอีก และด้วยการที่ข้าพเจ้าได้เคยคิดเตือนแนะนำอยู่ เสมอนั้นทำให้เขาคิดว่าจะกลับเนื้อกลับตัว ประกอบสัมมาอาชีพเสียที แต่บัดนี้ข้อเกี่ยวกับการจะลงทุน เขามองว่าโค่นคิดนอนคิดอยู่หลายวันแล้ว ถึงการนี้ก็หาวิธีจะให้โค่นข้าพเจ้ามาลงเพื่อเป็นอาชีพของเขาต่อไป และเมื่อมองเห็นช่องทางก็รีบมาหาข้าพเจ้าเพื่อขอคำปรึกษา เขาขอถกกับข้าพเจ้าว่า

ข้าพเจ้าพอกหน้าข้าๆ "โรคนี้จะมีผลกับครอบครัว ถ้าจะมีใครเขาชอบมีเชื้อ
A
อีกเขา"

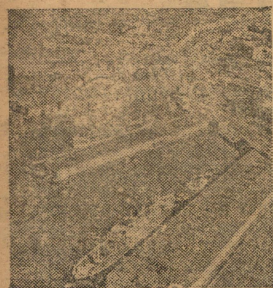
6 87

▲ เตาหลอมเหล็กกล้าภายใน
โรงงานอุตสาหกรรม อเมริกัน

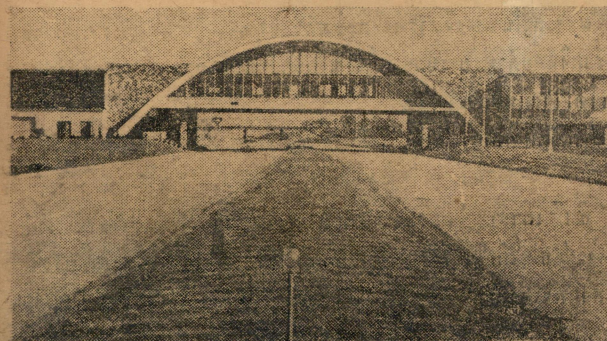

▼ รถยกของหนัก ของบริษัท/แห่งหนึ่งใน
อเมริกา เป็นผลงานชิ้นหนึ่งที่เกิดจาก
ความก้าวหน้าทางเทคนิค สมัยใหม่

▼ โรงโม่หินฟานซิสโก

▼ ร้านขายอาหารข้างคอกมณฑล
ระหว่างเมืองในอเมริกา มีที่สำหรับ
▼ เค็มน้ำเย็นรดคอกผู้เลี้ยงวัว

ในไม่ช้า ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงการผลิตกรรมในสหรัฐอเมริกา
มาแล้ว คราวนี้ข้าพเจ้าจะขอพูดถึงเรื่องการอุตสาหกรรมบ้าง พัฒนาการ
อุตสาหกรรมในอเมริกาได้เป็นมาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัย
สงคราม พลังการผลิตและการคิดแปลงอุตสาหกรรมสงครามให้เป็น
อุตสาหกรรมยามปกติได้กระทำอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน การที่ทำเช่น
นี้ได้ก็เนื่องจากอเมริกามีความสามารถทางเทคนิคอย่างสูง และมีการจัด
การต่าง ๆ คนนั่นเอง.

อุตสาหกรรมในอเมริกา ถ้าคิดรวมกิจการชุดด้านหินและชุดแร่
ต่าง ๆ ตลอดจนการก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ด้วยแล้ว ก็ใช้กรรมกรและเจ้า
หน้าที่ประมาณ ๓๑% ของจำนวนผู้รับสินจ้างทั้งหมด กล่าวคือประมาณ
๒๐ ล้านคน บุคคลทั้ง ๒๐ ล้านคนนี้ มีความสำคัญสำหรับเศรษฐกิจ
อย่างสูง.

อเมริกาเป็นประเทศก้าวหน้าที่สุดในด้านอุตสาหกรรม เทคนิค
ซึ่งอุตสาหกรรมได้สร้างสรรขึ้นกำลังแผ่ขยายเข้าไปในกิจการสาขาอื่น ๆ
มากขึ้นเป็นลำดับรวมตลอดการผลิตกรรมด้วยเหตุนี้จึงทำให้อารยธรรม
อเมริกันมีลักษณะอันผิดแผกแตกต่างไปจากอารยธรรมของชาติอื่น ๆ จึง
อยู่อุตสาหกรรมแผนใหม่ดังที่เราเห็นกันอยู่นี้ ได้ปฏิสนธิขึ้นในประ
เทศอังกฤษ แล้วเจริญก้าวหน้าขึ้นในยุโรปตะวันตกทั่วไป แต่อเมริกา
เป็นแหล่งที่อุตสาหกรรมแผนใหม่ได้มีโอกาสเจริญรุ่งเรืองมากที่สุดและ
เร็วที่สุด.

สารคดีใหญ่ซึ่งให้ความรอบรู้ขึ้นก็เยี่ยมทั้งทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมยุคก่อนยุค

ในปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมอเมริกันผลิตโลกภัณฑ์นานาชนิด ออก
มาเป็นจำนวนถึงสามเท่าของจำนวนโลกภัณฑ์ ที่ผลิตได้ในสมัยก่อนสงคราม
โลกครั้งที่ประเภทถาวรเพิ่มปริมาณจนมากกว่าโลกภัณฑ์ประเภท
ไม่ถาวรมาก กล่าวอีกนัยหนึ่งการผลิตเหล็กกล้า โลหะต่าง ๆ เครื่อง
จักรและเครื่องมือการผลิตอื่น ๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าการผลิตสินค้า
ประเภทอาหาร เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์เคมี กระดาษและสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ใน
การอุปโภคบริโภคโดยทั่วไป.

ข้อนี้หมายความว่า อุตสาหกรรมอเมริกันก้าวหน้าไปในทางที่จะเพิ่ม
ความสามารถในการผลิตของตนให้สูงขึ้นทุกขณะ ยิ่งไปกว่าการที่จะผลิต
สินค้าสำหรับอุปโภคบริโภค. แม้ที่อุตสาหกรรมอเมริกันจะก้าวหน้ามาโดย
รวดเร็วและโดยกว้างขวางอย่างมากระดังเพียงนี้แล้วก็ตาม ในปัจจุบันนี้สหรัฐ
ทกระยะเริ่มถึงขั้นการรุกหน้าต่อไปโดยมีเหตุผล การสร้างเครื่องจักรต่าง ๆ
ทวีปริมาณขึ้นรวดเร็วกว่าอุตสาหกรรมสาขาอื่น ๆ การผลิตน้ำมันและถ่าน
หินก็เพิ่มปริมาณขึ้นมาก การผลิตกระแสไฟฟ้าก็เพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว.

ในขั้นที่เกี่ยวกับเครื่องอุปโภคบริโภค ปริมาณการผลิตก็ทวีสูงขึ้น
เมื่อเทียบกับปริมาณสมัยก่อนสงคราม ในปีสมัย ๑๙๔๔ การผลิตของสหรัฐ
มีปริมาณสูงกว่าระยะปี ๑๙๓๕ ถึง ๑๙๓๖ ประมาณ ๖๐-๗๐%. การผลิต

เครื่องพิมพ์ที่เจ็ดแอลกอฮอล์ เพิ่มปริมาณขึ้นเป็นประมาณสองเท่า การผลิตบุทรีและยาสูบเพิ่มขึ้น ๖๐-๗๐ % การผลิตเสื้อผ้าเพิ่มขึ้น ๖๐-๗๕ %

การสร้างเครื่องใช้อื่นๆ สำหรับใช้ภายในบ้านเช่นตู้เย็น เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า เครื่องวิทยุและโทรทัศน์ ฯลฯ ได้ก้าวหน้าขยายตัวออกไปอย่างมาก การจำหน่ายภายในประเทศกระทำได้ดีขึ้นเพราะ สมัยสงครามมีความจำเป็นที่ต่าง ๆ ทั่วหลายประการ พอเลิกการจำกัดเหล่านี้ คนจึงพากันซื้อเข้าของเครื่องใช้กันเป็นการใหญ่ยิ่ง ต่อมารายได้ของพลเมืองเพิ่มสูงขึ้นอีก การใช้จ่ายใช้สอย ก็กระตือรือร้นมากยิ่งขึ้นจนเป็นเหตุให้การค้าภายในประเทศก็ยังขึ้นไปอีก.

สาเหตุที่ทำให้ตลาดการค้าภายในประเทศ ขยายตัวกว้างขวางออกไปยังมีอีกหลายประการ เรื่องฐานะของชาวปากก็กล่าวมาแล้วว่า รุ่งเรืองขึ้นกว่าเดิมมาก อันเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ตลาดการค้าภายในขยายตัวออกไป กล่าวคือ การจำหน่ายสินค้าภายในประเทศกระทำได้ดีขึ้น ยิ่งกว่านั้นจำนวนผู้ประกอบกิจการอาชีพมีรายได้ ก็ได้เพิ่มขึ้นอีกมาก รายได้ของผู้ที่ทำงานอยู่แล้วก็เพิ่มขึ้น เหล่านี้เป็นสาเหตุที่ประกอบกันทำให้การค้าภายในประเทศ ขยายตัวได้ดีขึ้นกว่าเดิมถึงสี่เท่า.

รัฐบาลเอง ก็ได้ส่งเสริมการค้าขายสินค้าภายในประเทศ โดยการค้าขายกิจการต่าง ๆ ออกไป อันเป็นเหตุ

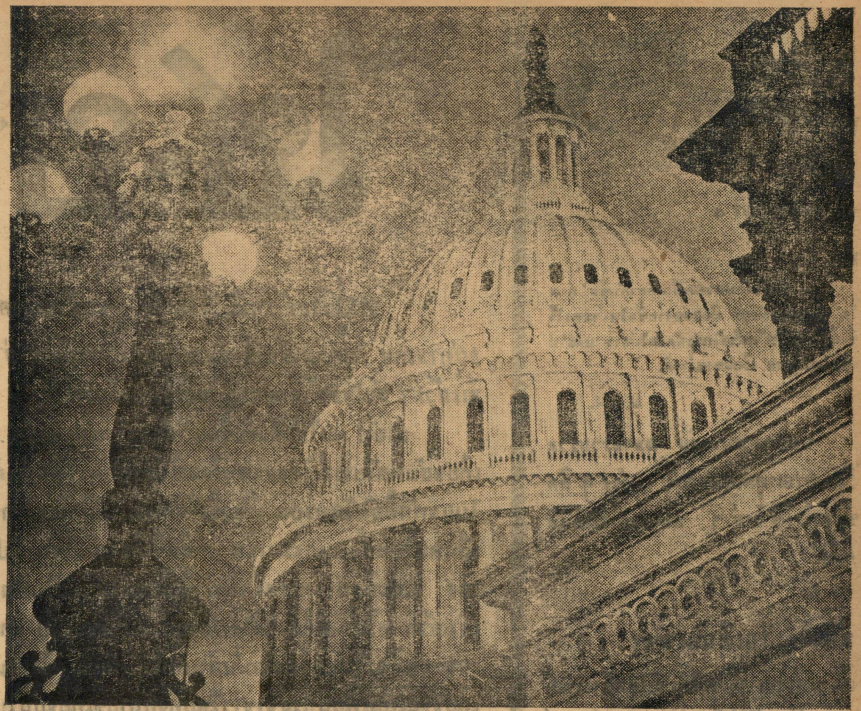
ให้มีการใช้จ่ายใช้สอยขึ้นสินค้าเครื่องใช้เครื่องใช้ต่าง ๆ มากขึ้น ส่วนเอกชนก็มีเงินเหลือเฟือ ถ้าเงินไหลมาลงทุนอันขึ้นมากดว่าเดิม การแข่งขันสร้างอาคารของมหาอำนาจต่าง ๆ ทำให้รัฐบาลอเมริกัน ต้องขยายกิจการบางอย่างเพิ่มขึ้นอีก ซอนักก็เป็นสาเหตุอีกประการหนึ่ง ทำให้อุตสาหกรรมอเมริกันเจริญรุ่งเรืองขึ้น แม้จะเป็นความเจริญรุ่งเรือง ที่เกิดจากการเตรียมสงครามก็ตาม.

เนื่องจาก เศรษฐกิจอเมริกันได้ขยายตัวเต็มที่แล้ว ในแง่ที่ว่า คนทุกคนมีงานทำ ดังนั้นเมื่ออุตสาหกรรม

อเมริกันหันไปเตรียมสงครามมากขึ้น การผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคจึงต้องเลื่อนช้าลงไปบ้าง หากไม่ทำเช่นนั้นแล้ว เศรษฐกิจจะไม่ได้ส่วนสมดุลย์ และอาจจะกระทบเทือน ต่อความเจริญรุ่งเรืองที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ ได้.

เมื่อตอนเริ่มสงครามนี้ อุตสาหกรรมยังทำงานไม่เต็มที่ ต่อมาจึงได้ทำงานอย่างเต็มที่ แต่แม้จะเร่งรีบทำงานสักเท่าใดก็ไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก สมัยสงครามจึงเป็นสมัยที่การอุตสาหกรรมในอเมริกา ขยายตัวได้รวดเร็วที่สุด รัฐบาลได้ลงทุนสร้างโรงงานสร้างอาวุธขึ้นหลายแห่ง พอสงครามสงบลง โรงงานเหล่านั้น ก็ได้มีการดัดแปลงให้ใช้สร้างสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ แทนอาวุธอาวุธ ส่วนการขยายตัวของอุตสาหกรรมในระยะต่อมา นั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการลงทุนของบริษัทเอกชน บางทีบริษัทเอกชนได้สร้างโรงงานขึ้น บางทีซื้อโรงงาน ที่รัฐบาลสร้างขึ้นในสมัยสงครามอีกทอดหนึ่ง.

(อ่านต่อหน้า ๔๒)

▲ โคมารอแคว้นคอลล ในกรุงวอชิงตัน : ศูนย์กลางการปกครองของสหรัฐอเมริกา

ชีวิตและการเติบโต

โดย... วลัยดา พงษ์พิพัฒน์

ปล.

ผมขอเพิ่มเติมความเห็นเกี่ยวกับชื่อ "ภาพไท" อีกเล็กน้อย คือ นอกจากชื่อใหม่จะคงไว้ซึ่งชื่อเดิม "ไท" แล้ว ยังกระตือรือร้นว่า และไม่มีเงินไปซื้อ เว้นจนจำไม่ได้.

แฉ่ง.

ขอบคุณมากครับ ผมขอรบกวน
ไว้พิจารณาอีกครั้งครับ ว่า ๑ คิค
ชื่ออะไรได้ใหม่ ๆ ของผมอีกก็ได้
ครับ.

ชิงใจเงินเดือนเลขา

เรียนบรรณาธิการไท-สัพเพทท์.
ข้าพเจ้าได้ติดตาม ไท-สัพเพทท์
ของท่านมาช้านานแล้ว แต่ยังไม่เคยได้
เขียนอะไรมาคุยกับท่านเลย. มาเมื่อ
๒-๓ วัน ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์
ฉบับหนึ่ง. มีข้อความขบขันมาก.
ข้าพเจ้ามีความสงสัยเป็นอย่างมาก. จึง
ขอถามท่านสักเล็กน้อย. หวังว่า
ท่านคงไม่ขัดข้อง ที่จะตอบให้ข้าพเจ้า
หายสงสัยได้ ขอขอบคุณมาล่วงหน้าด้วย.
อ้ออีก ข้าพเจ้าขออีกข้อความ
หนึ่งมาได้ท่านได้พิจารณาด้วย. ก็น่า
ไปได้.

"ปัญหาตำแหน่ง เลขาบรรณาธิการ
มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ได้
ขยายไปดื้อๆใหญ่ เพราะเหตุใด
เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว ยักยักถ่วง
แจกแจงแจกจ่ายไปอยู่รูปหนึ่ง.
กวีบทลงเรื่องนี้ เจ้าหน้าข้า
ของเรารายงานมาว่า ไก่มีส.ส.ประ
เภทหนึ่ง. ซึ่งสังกัดพรรคสหภูมิและ
ชาตินิยมไทย ได้เสนอข้อ พท. ถมอม
อิดขี้ขาว ให้ตั้งปัญหาว่า ขยายและยัก
ยักนี้ ไทยเราเพิ่มโควตาเลขาบรรณา
ธิการให้มาขึ้น จากกระทรวงละ
๒ คน ให้เป็นกระทรวงละ ๓ คน. ซึ่ง
ทราบว่า พท. ถมอม ยังมีความคิด

ไช-บาเดาส

หมื่นไม่รู้ว่าเป็นยังใครครับ ลมฟ้าอากาศหรือก็ปรกติ
อยู่ตามเคย แต่ผมเป็นไข้เสียงอมเงมาพบผู้อ่านไม่ได้เมื่อสัปดาห์
ที่แล้วมา ทนโทษด้วยนะครับ หวังว่าคงเห็นใจ!

เปล่า! ผมไม่ได้แกล้งแกล้งอะไรหรอกครับ ผมไม่ใช่คน
เกียจคร้านหรือขี้เกียจนอนกินเพื่อครอบครอง แผ่นดินหาพระแสง
โมกษศักดิ์อันใดหรอก เรื่องนี้เกี่ยวกับผมไม่มีจริงจริงครับ เพราะผม
เป็นคนไทยชั้นชนกรรมมาชีพ ขึ้นกับเกษมกิจด้วยประเพณีท่านั้น
เอง และอีกประการหนึ่งคำว่าเกียจคร้านไม่มีอยู่ในปทานุกรมของผม
เลยด้วย หรือถ้ามีก็คงไม่ใช่ปทานุกรมเล่มของผม หากเป็นของท่าน
เลขาฯ อีกครั้งนั้นหรืออะไรนั้นท่านหนึ่งเป็นแน่ ซึ่งท่านผู้นั้นมีความ
เกียจคร้านเห็นเพื่อนประชาชนชาวไทยทั้งหลายเกียจคร้านไปหมด โดย
เฉพาะชาวอีสานซึ่งกำลังเป็นข้าที่ใจชานกันอยู่ทุกวันนี้.

อ้าว! แผลอ่วยเกียจคร้านอะไรพวกข้าเข้านี่เรื่องชาวอีสานทั้ง
หลายกำลังดิ้นรนเพื่อเอาใจอยู่ใต้อาณัติแล้วละซี แต่ทำไมเอะอะครวญ ลง
โทษแผลงเข้าไปแล้วก็เลยแผลงมาถึงตลอดกลิ้งไปเสียละอะ อึดใจจึงผม
เองซี ถึงแม้ว่าผมจะไม่ใช่ว่าอีสาน แต่ก็เชื่อเหลือเกินว่าผมต้องเกียจ
คร้านด้วยชาวอีสานอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เกิดมาจนบัดนี้ทุกวันนี้ทุกวันนี้
ทุกวันนี้เลยอีก เพราะผมถือว่าดิ้นรนอย่างไรก็เป็นคนไทยด้วยกัน จะแบ่งแยก
ออกจากกันเสียมิได้ และก็ไม่พวดยกปล่อยปล่อยประนามชาวไทยภาคอีสาน
เลยด้วย เรื่องนี้ละก็ผมถือเป็นเรื่องสำคัญนัก ก็ไม่คิดผมไปเกี่ยวภาคอีสาน
ไม่ได้แต่หรือผมแผลงไปส่งสามล้อคันหนึ่งคนใด ที่พี่น้องชาวอีสานลงมาทำมา

ทานอนอยู่ใต้อาณัติ พวกข้าเข้านี่เรื่องชาวอีสานทั้ง
หลายกำลังดิ้นรนเพื่อเอาใจอยู่ใต้อาณัติแล้วละซี แต่ทำไมเอะอะครวญ ลง
โทษแผลงเข้าไปแล้วก็เลยแผลงมาถึงตลอดกลิ้งไปเสียละอะ อึดใจจึงผม
เองซี ถึงแม้ว่าผมจะไม่ใช่ว่าอีสาน แต่ก็เชื่อเหลือเกินว่าผมต้องเกียจ
คร้านด้วยชาวอีสานอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่เกิดมาจนบัดนี้ทุกวันนี้ทุกวันนี้
ทุกวันนี้เลยอีก เพราะผมถือว่าดิ้นรนอย่างไรก็เป็นคนไทยด้วยกัน จะแบ่งแยก
ออกจากกันเสียมิได้ และก็ไม่พวดยกปล่อยปล่อยประนามชาวไทยภาคอีสาน
เลยด้วย เรื่องนี้ละก็ผมถือเป็นเรื่องสำคัญนัก ก็ไม่คิดผมไปเกี่ยวภาคอีสาน
ไม่ได้แต่หรือผมแผลงไปส่งสามล้อคันหนึ่งคนใด ที่พี่น้องชาวอีสานลงมาทำมา

เกียจคร้านครับ! พระเกษมพระคุณ
ยัง คงไม่ทราบว่ ผมเป็นชาวเมืองอะไร
ไร... พระพระ... ขนบุรี? ราชบุรี?...
เชียงใหม่?... เชียงราย? เปล่าครับ...
ไม่ใช่... ผมเป็นชาวเมืองนครสวรรค์
ทำมาค้าขายค้าขายไปไกลละครับ แต่ก่อน
มาทำมาค้าขายในกรุงเทพฯ เพราะผมเห็น
ว่าในกรุงเทพฯ ของดีมีเพียบพอที่จะทำ
มาค้าขายได้บ้างบ้างเล็กน้อย ก็คง
พอได้เวลาที่จะมาไปตลอดวง
เพื่อนเพื่อนชาวนครสวรรค์เพื่อเหตุผล
อย่างหนึ่งของผม ผมก็เข้าไปเสียที่หนึ่ง
และประพฤติอย่างนั้นเสมอมา จนบัดนี้
เขาละพระกรรม! พระเกษมพระคุณเห็น
ไม่สงสัยสงสัยที่ใจอะไรอีก.

เมื่อคราวรัฐบาลจอมพลแปลก พิบูลสงครามสมัยก่อนโน้นพระกรรม เขา
มีการเสียสละสละ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

จดหมาย การเปิด

ฉบับที่ ๒๗

เรื่อง ชาวอีสานขี้เกียจ

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

ถึง พี่น้องประชาชนชาวอีสาน.

เป็นอย่างไงบ้างพี่น้องที่รัก! ท่านเลขาฯ พรรคประชาธิปัตย์พูดออกมาต่อหน้าต่อตาคนทั้งหลายเลยว่าพี่น้องทั้งหลายเป็นคนขี้เกียจ และเพราะความขี้เกียจนี้เองจึงทำให้เกิดความอดอยากยากแค้น ท่านรู้สึกเป็นอย่างไงบ้างต่อคำกล่าวประนามเช่นนี้ เป็นการหมิ่นประมาทและเหยียดหยามท่านเพียงไร ทั้งๆ ที่เราก็คือคนไทยอยู่บนผืนแผ่นดินเดียวกันแท้ๆ.

เราก็คือคำประนามของเลขาฯ พรรคประชาธิปัตย์นี่ เป็นความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้ประนามเอง ไม่น่าเลยที่คนเช่นเลขาฯ ของพรรคการเมืองที่มีชื่อเสียงโด่งดังอยู่จะมีควารู้เท่าไม่ถึงการณ์ถึงขนาดนี้ พุคะไรออกมาโดย ไม่เอาผ้าเท้ารองเลยให้รอบคอบก่อน เสียเกียรติยศเสียศักดิ์ไปหมดทั้งนี้ สักแต่ว่ามีปากดีพูดอยู่อย่างออกไป เลกกลายเป็นผลร้ายก่อให้เกิดการระทระระเทือนจิตใจ เพื่อพี่น้องร่วมชาติอย่างแสนสาหัส.

เมื่อเลขาฯ พรรคประชาธิปัตย์พูดนั้นก็หมายความว่าพรรคประชาธิปัตย์พูดเช่นเดียวกัน จะแต่ข้อหาที่ว่าการประนามไม่เกี่ยวข้องกับพรรค แต่เป็นเรื่องส่วนตัวของเลขาฯ เองไม่ได้เป็นอันขาด จึงเป็นอันว่าเดี๋ยวนี้พรรคประชาธิปัตย์อันมีนายควง อภัยวงศ์เป็นหัวหน้ามันแหละได้ถูกเหยียดหยาม ชาวอีสานเขาให้แล้วอย่างเต็มที่ ใครปราศจากข้อแก้ตัวแต่ประการใด.

การถูกดูถูกและเหยียดหยามชาวอีสานโดยพรรคประชาธิปัตย์ครั้งนี้ จะเป็นผลสะท้อนในทางเลวทราม ให้แก่พรรคประชาธิปัตย์เอง ในขณะเดียวกัน

แก่พรรคคนกำลังต้องการ เน้นรัฐบาลอยู่ การเลือกตั้งซึ่งจะมาถึงในปลายเดือนนี้หากมีที่เรานั้น จะเป็นเกรงใจในมอสะทอนนั้น ได้เป็นอย่างดีก็ถูก และใครเล่าที่จะเลือกเอาสมาชิกในพรรคนี้ เข้าไป เป็นผู้แทนราษฎรของเขา ในเมื่อเป็นที่เห็นกันอย่างชัดแจ้งแล้วว่า ถ้าเขาได้เป็นสมาชิกสภาแล้วไร้ เขาจะผยองจนสักเพียงใด พี่น้องประชาชนคนไทยชาวอีสานจะมีความหมายอันใดกัน ถ้าหวั่นเอาเหล่านี้. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ผู้เข้าแข่งขัน รายการขี้เกียจ

ใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ถ้าจะทำการยากที่ส.ส.เสนอแล้ว ถ้าจะมีการเจริญรอยตามพรรคเสรีสังคมศึกษา ที่เคยถูกประชาชนสวักมาถล่มนั่นเอง.

จะอย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ยาวของเวารายงานมาว่า ทนทางอีกทัพทางหนึ่งสำหรับศึกกับอุปาทาเรองนี้ อีกคือระทาทางทั้งยประมาณ ใตส.ส.ประเภท๑ โดยแบ่งทั้งเป็นอรรณการต่าง ๆ ของพรรค และของภาค ซึ่งอาจเป็นพระทางที่กล้ากล้าความอลเวงได้.

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงขอถามท่าน ถึงต่อไปนี้.

๑. ข้าพเจ้าทราบว่า เงินเดือน ส.ส. ประเภท ๑ นั้นมากกว่า เลขาฯ อารัฐมนตรีเมื่อ ส.ส.ประเภท ๑ ได้เป็นเลขาฯ แล้ว จะรับเงินเดือนทางไหน หรือว่ารับทั้งสองทาง.

๒. การที่ ส.ส.ประเภท ๑. ใ้วิ่งเต้นจะเป็นเลขาฯ และเสนอเพิ่มจากกระทรวงละ ๒ คน เป็น ๓ คนเช่นนี้ ท่านเห็นว่าเขาทำประโยชน์เพื่อใครกันครับ ส่วนตัวหรือส่วนรวม ส่วนข้าพเจ้าเห็นว่า เขาทำเพื่อส่วนตัวมากกว่า หรือท่านว่าไม่ครับ.

๓. ถ้าหาการแบ่งจัดกรรมการของพรรคและของภาค ได้เกิดขึ้นจริง โดยทั้งยประมาณให้คนอื่นทั้งนั้น ข้าพเจ้าอยากทราบ เงินยประมาณนี้เอามาจากไหน และทำประโยชน์เพื่อใคร หากว่าเงินยประมาณนี้เอามาจากภาษีของประชาชนท่านรู้สึกเป็นอย่างไงบ้างครับ ในเมื่อกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ต้องทั้งยประมาณประจักษ์ไปแห่งละมาก ๆ จนขนาดเกือบจะต้องยุบตัวเองเช่นนั้น.

๔. เราจะเรียกมนุษย์พวกนี้(ส.ส.ที่วิ่งเต้นเป็นเลขาฯและเสนอเพิ่มเลขาฯ)ว่าอะไรครับ. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

การเสียดัง ที่ไม่เริ่มบรรยาย โดย....."แก้วกาญจนา"

แต่ก่อนร่อนอะไร คุณสมถึก เปรี๊ยะประหลาด ไม่เคยสนใจคดีในเรื่องการเมือง
ที่ไม่เคยคิดว่าถ้าจะให้ได้เป็นใหญ่เป็นโตจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน แล้วทำหนังสือ
การรณรงค์ ทำหนังสือรณรงค์ แล้วที่สภากาหนดานาภิรณกรกิจจะตามมา จนกระทั่งวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ อันเป็นวันขึ้นปีใหม่ไทย คือเป็นวันเลือกตั้งทั่วประเทศไทย.

เมื่อเอ่ยถึงคุณสมถึก เปรี๊ยะประหลาด เห็นสมควรชี้แจงถึงที่มาของความมีชื่อตัวและชื่อสกุลเสีย
ด้วยว่า ทำไมจึง สมถึก ทำไมจึง คุณสมถึก และทำไมจึง เปรี๊ยะประหลาด.

เพราะว่า สมถึก เป็นลูกพระยานาหมื่น แต่ก่อนนั้นคนที่เบญจพระยามักจะไม่ใช้คน คือกลายเป็น
คนไป ใครจะเรียกสมถึกเฉยๆ ก็ไม่ได้ ใครจะเรียกนายสมถึกก็ไม่ได้อีก ต้องเคารพคุณ นำเข้าไปข้างหน้า
ให้เป็น คุณสมถึก ถึงจะได้ ส่วนที่ทำไมจึง สมถึกนั้น ก็เพราะบิดาเจ้าคุณพ่อคุณสมถึกคนนั้นแก่เป็นคณันท์ อยู่
แก่เห็นลูกชายเมื่อเด็กๆ ท่วงทีขี้ขลาด ใจๆ เก๋ๆ เป็นควายขี้ขลาด จึงเลยตั้งชื่อว่า ถึก แต่คุณหญิงนี้เป็นมารดา ถึก
เป็นญาติก่อนนางจะทันสมัยอยู่ สักหน่อย หากต้องการใจสามี โดยที่หญิงสมัยนั้นก็ยังถือธรรมเนียมจัดในอัน
ที่จะไม่ขัดใจสามี เสนอความเห็นเห็นว่าชื่อ ถึก เป็นคำพยางค์เดียว ไม่สมเป็นลูกพระยานาหมื่น เจ้าคุณพ่อของ
คุณถึกจึงเก็บคำว่า สบ นำเข้าไปข้างหน้าเสียอีกคำหนึ่ง นั่นคือ สมบัติ สมแบบ และสมบุรณิ นั่นนั้น สมถึกแล
คำว่า พระยานาหมื่นนั้น เห็นจะไม่ค่อยอธิบาย เพราะ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ให้คำอธิบายไว้ในปาฐกถาที่ไปมี
ขึ้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและที่สนามหลวงเมื่อเร็วๆ นี้ จนทั่วคุณเสนีย์เองจักกระแสนจะถูกดัดขยับ
พระราชมารไปแล้ว.

ทำไมจึง งามพระราม เห็นควรชี้แจงเสียด้วย เพราะคำว่า งามพระรามก็แหม่นแต่รุ่งโรจน์หรือได้แต่ผลไม้สัก
งาม สมถึกที่ใช้ไม่ไค้หรือ 'แหม' แล้วส่วน พระราม ก็คงหมายถึงพระรามพี่ชายพระลักษมณ์ในเรื่องรามเกียรติ์นั่นเอง
และหมายถึงพระรามตอนที่ออกขโมยสีดาเมียรัก ต้องไว้คู่อยู่เคียงกายเป็นแม่ เพราะธรรมชาติที่ถึกถึงเมียบ เมื่อ
ต้องพลัดพรากจากเมีย ทั้งไม่ใช่ลูกพลัดพรากอย่างหลงทางอันหรือชนชั่วลูกพลัดพรากเอาไปก็พอกำเภาแต่มาถูกผู้
ชายอื่นขโมยไปในท่าหลงระเริงไปค้าเมียด้วย ก็แหม่นน้อย ก็ต้องโคโรเครว้าเพงาฟ หอยอมไปเลย.

อนึ่ง เปรี๊ยะประหลาด ก็เป็นนามสกุลหนึ่ง มีที่มาว่า คณะไทยเราเพิ่งจะมีนามสกุลใช้เมื่อสมัยรัช
สมัยเอง สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ารัชกาลที่ ๖ เป็นผู้ทรงประดิษฐ์ประดาดขึ้น ได้ว่า ถึกคำว่า นาย นาง และนางสาว
แต่ก่อนนั้น โดยที่เป็นผู้ชายชื่อถึกก็เรียกกันในพวกเองว่าเจ้าถึกหรือเจ้าถึก เรียกกันเป็นทางการว่านายถึกหรือคุณ
ถึก ใครที่เป็นผู้หญิงก็เรียกในพวกเองว่าแม่ถึกหรือถึก เรียกกันเป็นทางการว่าแม่ถึก ไม่มีนามสกุล มีแต่

อย่าลืมเลือกพรรคพวกศตวรรษที่สิบห้ากันด้วย
ชุกของกานก่งแก่เลขยี่สิบห้า
ถึงสามสิบสาม
ล้านเก้าเป็นกนบุญหนักกน
ซึ่งเต ชำยัญญาธิงบุญมากกว่าใครเพราะฟ่งปลิ้นออกมา

ขโมยลูกสาวเขามา จะคงมอดควย
ว่าร้ายถึงลูกทิดขย หรือร้ายถึงลูกอ้อ
แดงทิด พวกร้ายลูกกานันท์แจ้งไปแล้ว
ว่า กานันท์แจ้งถึงเขาแล้วลงโทษ
แต่สมัยนั้นเจ้า ฟุ้งผู้อุปสมบทแล้ว จะ
ถูกเรียกว่าทิด หรือพี่ทิด หรืออ้ายทิด
แล้วแต่กรณี ส่วนคำ นาย นางสาว
และนาง ก็มาจากมัสเตอร์ มัส และ
มัสซิด ของฝรั่ง นั่นเอง.

ชีวิตคงต้องต่อสู้ไปเรื่อยจนหน้า
อะไรก็เข้าหัวเป็นลูกค้ำ
'สุก' อ้อเป็นผี มี 'เรื่อเรื่อ' นี
แต่คุณพ่อท่านนี้แล้ว

ภาพประกอบโดยมีชื่อ 'แทน'

เมื่อเกิดนามสกุล ก็ตามนามจริง
ขึ้นมา ผู้ที่จะใช้ตามสกุลก็มีภาระใหญ่
เคารพยำเกรงต้องได้ความเชื่อ ยำคาญ
บาง ให้พระคุณเจ้าตามอารามต่าง ๆ
ทั้งจากความดี และความเปี่ยมมงคล
พรมบ้าง ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร
โดยมากขอพระราชทานให้ พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ ทรง
ตั้ง ยางคนที่ให้เข้าขุนมูลนายของก
เองคง ข้าราชการกรทรวงมอญจะขอ
ประทานนามสมเด็จพระบรมพลวงพิรุ
โลกประชาณาต สมเด็จพระอริย
ราชของพระมณฑุเกล้าฯ ทรงสมณ
ทรงเป็นเสนาธิการทรวงมอ สมเด็จพระ
เจ้าฟ้าองค์นี้ ทรงพระพรทัยทรงนาม
สกุลให้เกียรติยศทางฯ แข็งๆ เช่น เก่ง
ระกษมิ วิ่งกระโดดหัว ทำทองเปรี๊ยะ
ประหลาดนั่นเอง.

อนึ่งคนสมัยนั้น มักมีชื่อพยางค์

เก็บ และซื้ออย่างถี่ถ้วนกันเมื่อเล็กๆ
 ทำกลายเป็นจริงไปเมื่อโตเพราะพ่อแม่
 ซื้อเก็บซื้อใหม่ หรือไม่รู้จะให้ซื้ออย่าง
 ไรวเลยปล่อยเลยตามเลย บางครั้งก็มี
 ซื้อแถมๆ ไปพาทาย เช่นอ้ายพม่า อี
 แหม อิมอม อย่างก็อ้อมี พูมา ออ
 เก็ก คำว่า ออ ลักใช้แทนคำ อ้าย พาย
 ให้เหมือนอ้าย พ.ม.ส. เกษทรงทั้งซื้อ
 ตัวซื้อสกลทวีกะคร ของพระองค์ท่าน
 เช่นพาย...พามสกลขมเขียว แล้วก็ให้
 มีคนล่อว่า ในบรรดาคณทศิษณ์นี้ ถ้า

ด้วยพร้อมเพราภรรยาคุณสมถิด ไม่อยู่ อยู่แต่เด็กขายชุดใจ เต็มวันใช้ คุณสม
 ถิดไม่รู้ว่าจะคุยให้เกิดเพ็ดเพิ่นขึ้นมาได้อย่างไรก็เกิดตัวกระเปาะ.ชน
 นั้น คุณสมถิดก็จึงเดินล่องล่อลั่วหรือลั่วล่องแล ไม่บนานไปทางตลาด ศรีข่าน
 โฉลโรงเรือนนิวมล (เพราะบ้านคุณสมถิดอยู่ในตรอกซอยศรีข่าน) เห็นคนผู้
 ขายช้างผู่หญิงนางเข้า ไป และออกมาจากสถานที่นั้นละเลาะๆ คุณสมถิด
 ก็ซึ้งดูได้คิดว่า นั่นเป็นที่ตั้งหน่วยเลือกตั้ง หรือว่าหน่วยเลือกตั้งไปตั้งอยู่ที่
 นั้น ก็ต้องสงสัยก็เพราะถูกใจว่าด้วยพร้อมเพราภริยาหรือศรีภริยาของตนคงจะ
 คอยมาลงคะแนนกับเขานั่น คุณสมถิดปลั่งใจให้พาเข้า ประตูโรงเรือนนิวมล
 ไปเมื่อไรก็ยังไม่รู้สึกตัว จนประเดี๋ยวก็เห็นชายร่างใหญ่ ใส่เสื้อขาวลาย
 เขียวสลบเหลืออยู่หนึ่ง ชายผู้นั้นยิ้มแล้วบอกว่า
 “อย่าลืมพกบัตรพรรคกับ ๒๕ พรรคนี้”

เหลืออยู่หนึ่งก็ถามก็ไปก็.ย.
 เมื่อได้มองมากรู้ ไท่สงสัยก็ ไม่
 พยเมียบ คุณสมถิดก็มาพายุหรืออยู่ที่
 รูปผู้สมัครเลือกตั้ง ซึ่งก็กระดานดำ
 เช็กชื่อไว้ ให้ชมอย่างเอิกเฉย คั่นที่
 รูปหมายเลข ๑ จนถึงหมายเลขสุดท้าย
 คุณสมถิดเพิ่งเงาวิ่งเอง นึกถึงพิ
 หาระ
 “คุณคงทราบดีว่า ใครจะมีช้าง
 มาแข่งกับท่านอพล” ชายร่างใหญ่
 เขียวอย่างประจบ.

จะยิ้มเหลือ เพราะมีพี่เลี้ยงเหลือก็พอ
 ทำเนา หรือจะยิ้มแคง เพราะยิ้มฝัก
 ทาปัสสติกก็พอพั้ง ส่วนคนที่ยิ้มเขียว
 น้อดจะเหลืออ้อม เพราะไม่รู้จะยิ้ม
 อย่างไรจึงจะให้.ย.ย.ได้.
 เห็นอ้อมว่าคุณสมถิด เปรี๊ยวประ
 หลาด ที่ว่าไม่เคยสนใจกับการเมืองเลย
 นั้นมันคือการเมืองที่เขาจะเกิดสนใจ คุณ
 สมถิด เปรี๊ยวประหลาดเข้าหอย เพราะ
 ว่าในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ คุณ
 สมถิดได้ออกจากบ้านไปอย่างโดดเดี่ยว

“แต่พี่อ้อมครับ สักทั้งสวาทก็ไม่ค่อยมี” คุณสมถิดก็ตอบส่งเขววัน
 เผลอถึงเข้ามาด้วย
 “อ้าย, ไม่เป็นไร” ชายร่างใหญ่ประกาศความเป็นใหญ่เท่าๆ ก็ว่า
 “ให้ถาวรทุกทั้ง ๒๕ ไปถึงที่ ๓๓ จะเอาเท่าไรไม่อัน”
 “ว่าแต่คุณพยเมียบผมหรือเปล่า?” คุณสมถิดถามประหนึ่งว่า ในโลก
 นี้มีภรรยาคนแต่ผู้เดียว.
 “ภรรยาคุณซื้ออะไร?” ชายนั้นยิ้มถาม ถิ่นกว่ามีท่าลงพ.
 “อ้าว, เร่งซี คุณคงไม่รู้ จัก” คุณสมถิดก็ทำท่าโศก “เคยขอผมเข้า
 ไป ภูข้างในหน่อย”
 ว่าแล้วก็ก้มเดินลงเขาไปที่ตึกรูป แต่เมื่อจะคุ้ยไปก็มองรอกไปท้อว่า
 ฉายาวิเวตตำรวจเมียบเลียบอ้อม ผ่านชายร่างใหญ่ ใส่เสื้อขาวลาย เขียวสลบ

“เปล่าตำรวจ ผมทราบดีแล้ว”
 ชายนั้นยิ้มถาม ถิ่นกว่ามีท่าลงพ.
 “ทำไมครับ” ชายนั้นถามอ้อม
 คราวนี้เลียบขึ้นๆ
 “คุณไม่เคหรือ พงแต่ปล้นออก
 อย่างนั้น” คุณสมถิดก็อธิบาย
 “ถ้าผมมีบุญครับ” ชายร่าง
 ใหญ่แจ้ง “ในชุดของท่านทั้งแ
 หมายเลข ๒๕ ถึง ๓๓ ล้วนเป็นผู้มีบุญ
 ทั้งนั้น ผมว่าคนทั้งที่ลายไปก็ควรมา
 แจ้งถึงท่านเลย” (อ่านต่อหน้า ๓๖)

กีโยชิ มิอูรา
“อ้ายคี้” ร่างกระบี่ ผู้พิชิต
ชาวเพชรรัตนกิจอย่างชาวสยาม

ในกีฬา

หมัดๆมวยๆ ทั้งนอกและในกรุง

ผมเคยบอกคุณๆ ที่เป็นแฟนมวยให้ไต่กรายแล้วว่า ทางเวทีระของซึ่งเป็นเวทีต่างจังหวัดแห่งเดียว ที่กล้าส่งนักมวยญี่ปุ่น มาชกกับนักมวยไทยชนชั้นผ้าใบต่างจังหวัดไล่ตั้งแต่จิชิ อิชิดาวา แชมเปียนโลกเวทีของญี่ปุ่น และรองแชมป์เปียนโลกเวทีแห่งภาคตะวันออกไกลมาประลองฝีมือกับ สมพงษ์ สماعيلท์ เด็กหนุ่มชาวยุโรปของแชมเปียนมวยไทยในเวทีของเวทีราชดำเนินและเวทีลุมพินี ในวันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ และวันพุธที่ ๙ กุมภาพันธ์ ทางเวทีลุมพินี ก็ส่ง กีโยชิ มิอูรา นักมวยรุ่นฟลายเวทของญี่ปุ่น มาฟาดกับสายเพชรเพชรถวิล หรือมวยไทยซึ่งไปสร้างชื่อเสียงไว้เป็นอย่างดีในฟิลิปปินส์ ซึ่งทั้ง ๒ คู่ก็เป็นทีเล่นใจของแฟนมวยมากเลยทีเดียว.

ในการชิงชัยของนักมวยทั้ง ๒ คู่นี้ ผมว่าท่านผู้สฟง คงจะอยากทราบว่า ชารชกลองเคยกับประดาราโก ผมจึงขอเล่าให้ฟังนะครับ.

การชิงชัยระหว่าง เกจิชิ อิชิดาวา กับ สมพงษ์ สماعيلท์ ชนชั้น

ผ้าใบระของเมืองกินวันถึงการที่ ๘ กุมภาพันธ์ ผมได้เดินทางไปดูเขาพันคน แต่อยากกระบอกเสียก่อนว่า โผการเกินทางไปคู่มวยคู่นี้ แต่ระไกลเมื่อยเปลี่ยนไม่ใช่ล้อยเพราะต้องนั่งรถยนต์เกินทางจากกรุงเทพฯ ไประของ ถึงในระทางถึง ๒๒๐ กิโลเมตร ทางจากสถิติไประของมาคงหนีไม่พ้น นอกจากจะระของแล้วผู้ฝึกก็ตั้งข้อสงสัยว่า แม้จะไต่กรายไป เพราะว่ามีมวยคู่นี้มีความสำคัญมาเสียด้วย.

เวทีระของเป็นเวทีต่างจังหวัดแห่งเดียว ที่ผมเห็นว่าระสร้างดวยเรียบร้อยน้ำก ทั้งักกับความร่วมมืออย่างแท้จริงของนายเลอณ โสแสง ผู้ว่าราชการจังหวัดระของ, นายอินทวิทย์ เพชรสันตติ นายอำเภอเมืองระของซึ่งรับตำแหน่งเป็นนายสสาม และนายไพโรจน์ คิยวณิชย์ คพคที่มีชื่อของระของเป็นรองพาสสามทั้ง ๓ ท่านได้ทุ่มเทความกึกทั้งกำลังอาบ ตลอดจนทรัพย์สร้างเวทีระของเป็นรูปร่างดวยได้เป็นอย่างดีที่สุด ก่อนมวยชกทั้ง ๔-๕ ชั่วโมงปรากฏว่า แฟนจากตราภ จันทบุรี ชลบุรี ไปรอคูน้อยอย่างคึกคัก พอเริ่มชกขยิบครผู้คณที่ไล่ไล่ไล่เขาผมดวระแฉงชวระกับสายน้ำไหลถึงไม่ปาน ราคาค่าคูนก็ถูกถูกเพียง (อ่านต่อหน้า ๓๐)

ข้าพเจ้ามีความเป็นอยู่ในสภาพเช่นไร ในประเทศที่ ต้องหลบเร้นซ่อนตัวไปอยู่.

บางครั้ง ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกขึงขังแข็งฮึดขึ้นมาว่า คิวผู้นี้หรือ เป็นไทแล้วแต่ไม่มีแผ่นดินจะอยู่ จะปล่อยอ้อมมนุชย์อันชพาลปกครองครอบคลุมเมืองเป็นของโคตรวงศมันแต่ผู้เดียว อยู่คบคาคนทั้งหลายได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะต้องทำลายมัน พวกนักกินเมืองบรรดาศักดิ์เหล่านี้.

ครั้งหนึ่ง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเองมันมาอยู่เหนือยอดเขาสูงหน้าวัดคร่ำครึเพราะได้วันแต่ความเห็นที่เหนือเมื่อยล้า เดินทางไกลมาจากต่างเมือง หมวกนักหน้า เหนือไกลไกลคล้อย ชายผ้าพันเมืองปลิวปลิวไปตามลมอย่างสภาพคนโซ หัวใจเดือดระอุถึงเหตุการณ์ของเมืองไทยห่างไกลโพ้น ครั้นแล้วก็ค่อยได้สติ เมื่อลมยอดเขาเวลาสามทุ่มที่พัดผ่านพอเย็นระวัน ข้าพเจ้าได้สติ รู้สึกว่าเป็นยอดเขาเมืองหาง นอกอาณาเขตไทย เป็นที่ร่มรื่นซึ่งเริ่มกัษมาอยู่ เวลานั้นดูเหมือนอากาศคืนฟ้าจะเย็นใจ ปลอดภัยไปง่วนร่มเป็นที่สุด ท้องฟ้าเต็มไปด้วยเมฆสีขาวๆ เป็นพิเศษ สวยงามข้าพเจ้าต้องออกหวนออกมา เป็นครั้งแรกที่พอใจสุภาพอากาศวิเศษของเมืองหาง พร้อมกับพึมพำว่า อากาศวันนี้เป็นนิมิตให้ข้าพเจ้าได้พบโลกใหม่-ชีวิตใหม่ ซึ่งคงจะเข้มข้นเบิกบานเหมือนอากาศในยามเย็นที่ปรากฏอยู่ ให้เห็นฉะฉานระนอง-ชีวิตเสรีนั้นค่านึงก็ให้เข้ไปโยนบ้านเมืองสุขชอบพำน ข้าพเจ้าระลึกด้วยความหวงระนั้นแล้วก็ชักม้าลงจากยอดเขา ลงไปยังหมู่บ้านที่พำนัก ซึ่งมีชาวบ้านร้องทักทายเหมือนที่ข้านักของเขา—

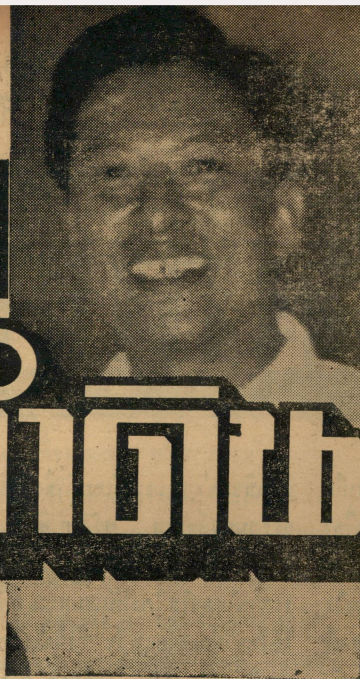
▼ พ.ท. โทม กาลังขึ้นเรือในสมุทบันทึกระจำวันที่สังคินา

กำลังยกภาพ

พ.ต.ท. ไชยสิทธิ์

บุปผาชน

บันทึกดำดิ่งชีวิตเข็ญ

มนุษย์อยู่ด้วยความหวัง เท่านั้น...

ข้าพเจ้าสนใจเรื่องชาวคราวในเมืองไทย ระบุว่าโอลิมปิกนั้นไม่เชิง เพราะในระยะแรก ตัวเองก็ยังไม่ออกอาณานิคมชาวเมืองทางออกชีวิตของตามหัวเมืองอย่างหนักหน่วงใดๆ และความจริงก็เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้ามีเวลาที่จะเข้ามาทำอะไรมากมาย แขนไทยเป็นเวลาเกือบครึ่ง หรือสองเกือบครึ่ง เพื่อรับหนังสือพิมพ์เก่าๆ และข่าวจากดูลมเมียบ ซึ่งครั้งแรกมีรับเป็นค่าทศเวลา แต่ในตอนหลังเข้าความจำเป็นทำให้ข้าพเจ้า ต้องปล่อยข่าวให้เล็ดลอดไป เพราะสุขภาพของพระสังข์ ทว่า "อัครราชทูตข้าพเจ้าใส่ย่ามยามออกไปไม่มีใครสังเกตเห็น" ชีวิตในต่างดาวไม่สะดวกสบายเหมือนบ้านของเรา...

หน้าที่ของข้าพเจ้า เริ่มต้องส่งเรื่องร้องขอ เมื่อเพื่อนฝูงที่เดินทางมาจากแม่สาบ—เชียงใหม่ในการขายผ้าจำพวกหนึ่งซึ่งเป็นปกติของเขา เขาได้แจ้งว่า

"เฮ้ย เดิกรู้วิถีชีวิตในเมืองของแอมแล้วว้ย"

และอธิบายโดย ข้าพเจ้าไม่ต้องขัดถาม "ททวระวิถีชีวิตเคอะ" ข้าพเจ้าอดสนใจ ให้แก่ข่าวใหม่ที่ได้รับฟังในครั้งแรก และเริ่มพลิกอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ ซึ่งเพื่อนได้นำไปจากแม่สาบหลายฉบับ ซึ่งเป็นรายงานข่าวที่กึกก้อง—และที่ลึก

หนังสือพิมพ์... ไม่มีอะไรที่คุ้มค่าที่สุดเป็นเพื่อนที่ลึก ในต่างประเทศอย่างข้าพเจ้า เกือบเท่าหนังสือพิมพ์อีกแล้ว. หนังสือพิมพ์เป็นรายงานข่าวที่ซื่อสัตย์แก่ข้าพเจ้าเสมอมา ข้าพเจ้าได้หนังสือพิมพ์เป็นอาหารชีวิต ทล่อเลี้ยงชีวิตอันล้ำค่า ในต่างประเทศ ข้าพเจ้าศึกษา การปกครองของคณะททวระทางหนังสือพิมพ์ แต่ละหนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมืออันสำคัญของประชาธิปไตย. และคณะททวระก็อำนาจเพื่อทำลายล้างการครองอำนาจ ของจอมพลแปลกพิบูลสงครามและการเผด็จการพลของนายพลเผ่า ศรียานนท์ และคณะกฎหมายผู้ถือเมือง.

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ในระยะเวลาเกือบครึ่งที่ข้าพเจ้าเวียนไปมาเพื่อ

ทั้งช่วงแรกทั้ง ของอัครราชทูตอำนาจของคณะททวระ ที่ทำซีเท็กซ์ เชียงราย. ในที่สุดการก่อการได้พัฒน เพื่อฝูงททวระ เขาได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่าผมอัครราชทูต ศรียานนท์ บุตรเหล็กแห่งเอเชียพร้อมกับคนสนิทที่มีชื่อว่าข้าพเจ้าได้ระเหิดไปนอกประเทศเสียแล้ว ด้วยความกรุณาเป็นพิเศษ ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทพทนายผู้ยกอำนาจของเอามิตรภาพเข้าสัมพันธ์กับข้าพเจ้าของความเป็นมิตรร่วมสาบาน.

ข้าพเจ้าจะไม่เล่าถึงรายละเอียดในการดำเนินงาน ที่ก่อของอัครราชทูตไทยของข้าพเจ้า, และข้าพเจ้ารู้สึกรว่า รัฐบาลคณะททวระเป็นรัฐบาลของประชาชน ทำการเพื่อประชาชน โดยประชาชนอย่างแท้จริง รัฐบาลนี้ยึดอำนาจโดยเหตุสุกสิข ให้คงเป็น

ไปเช่นนั้น ข้าพเจ้าได้เกิดทางเข้ามาตามเส้นทางเชียงใหม่, และได้เกิดทางมากรุงเทพฯ. ได้เข้าพบมอบตัวต่อท่าอากาศยานดอนเมือง พลตำรวจเอก ไสว ไสวแสนยากร นายข้าพเจ้าจึงสภาพเกษมสงคราม เมื่อ ๑๗.๐๐ น. วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๑ ภายหลังที่ได้พบท่านอธิบดีแล้ว ท่าอากาศยานได้กรุณาให้ข้าพเจ้าไปพักผ่อนโดยไม่ควบคุมตัว.

ข้าพเจ้าปลานปลื้มปิติ จนเต็มคน ตามบุคคลที่มีความคิดคิดว่าเข้ามาขอตัวแก่อธิบดีเผ่า ศรียานนท์ เช่นนี้ จะได้รับความปลดปล่อยเช่นนี้หรือ. ข้าพเจ้าจะถือถือถึงตรงทองเปลาวชดภูมิเพื่อนรัก ซึ่งถูกดวงมาจากฮ่องกง. และแล้วเขาได้ถูกซ้อมจนมีอหังขณหัก ก่อนจะตายพร้อมๆ กับ ๓ อดีตรัฐมนตรี. ▲

ลารคดีเบื้องหลังข่าวที่ใหญ่ยิ่งประจำปี
เปิดเผยพฤติกรรมดำดิ่งของชายนักสู้
โดย บรรณตา สิงห์ชัย

การรณรงค์เลือกตั้งซ่อม

พมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัด

พระนครศรีธรรมราชที่คาดว่าจะเขียนเหมา
ไม่คิดคักเหมือนอย่างกับคราวก่อนๆ
ที่แล้มาแล้ว จากสาเหตุของประชาชน
ที่ได้พบเห็นว่า ในบรรดาผู้ที่เข้า
สมัครรับเลือกทั้ง ๒๖ คน
ก็มีเพียง ๒ พรรคใหญ่คือพรรคชาติ
สังคมกับพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้นที่
ได้โฆษณาทางโปสเตอร์ ปักอยู่ตาม

จุดสำคัญๆ ของท้องถนน ส่วนผู้สมัคร
อื่นๆ ยังไม่เห็นมีการเคลื่อนไหวกันแต่
อย่างไร โดยเฉพาะในด้านการปรา
ศรัทธาเสียงกับประชาชนนั้น ก็ยังไม่มี
การดำเนินการอัน อย่างเป็นกิจ
ความทั้งนี้ทั้งนั้นต่างฝ่ายต่างคุมเชิง
รอจังหวะกันอยู่ก็เห็นได้ การเคลื่อนไหว
ของนักการเมือง ขยายไปคือการรณรงค์

เสียงกัน แล้วถ้าเมื่อไหร่ออกสนามเมือง
หลวง. เท่าที่เห็นได้ทั้งมาวิธีการทา
การเผชิญหน้ากับประชาชนนี้ ก็ยังเป็น
ไปใหญ่เท่าๆ ที่เคยใช้มาแล้ว คือ
การกล่าวร้ายป้ายสีผู้สมัครผู้สมัคร
พรรคตรงกันข้ามกับตน กล่าวคือมี
การปล่อยข่าวต่างๆ โจมตีอีกฝ่ายหนึ่ง
ให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเคยใช้ไต่ผล

มาแล้วและนำมาใช้อีก. ฝ่ายที่ถูกโจมตี
พลกัคือ ผู้สมัครในพรรคชาติสังคม
จนกระทั่งเลขาพรรค พลอากาศโท
เฉลิมเกียรติ วิมลนฤกร ท้องหาเรื่อง
ออกมาแสดง ที่ประชุมหลังสี่หมัดถึง
แผนการปล่อยข่าวต่างๆ อาทิเช่น
การปล่อยข่าวในกลุ่มมุสลิมในอำเภอ

ขึ้นเหนือว่า รายการภาคภาษามลายูที่
เคยส่งกระจายเสียง ให้ชาวมุสลิมฟัง
ตลอดงานการสวดมนต์ แต่เดิมนั้น
ได้ถูกพรรคชาติสังคมลงมือเลิกไปเสีย
แล้ว ครั้นเมื่อผู้สมัครในพรรคชาติ
สังคม และเลขาธิการออกไปเยี่ยม
เยี่ยมราษฎรในอำเภอขึ้นเหนือ ชาวมุส
ลิมนำชาวมลายู ถึงการที่พรรคชาติสัง
คมสั่งปิดการส่งวิทยุกระจายเสียง
ภาคภาษามลายู ซึ่งเลขาธิการพรรค

การเคลื่อนไหวหาเสียงเลือกตั้งกันคราวนี้เป็นไปในแบบได้น้ำ

การกล่าวร้ายป้ายสีจนเสียผู้เสียคนยังเป็นเรื่องที่นิยมอยู่

จากทะเลเป็นบึงสาบ

ชาติสังคมเองก็ไม่รู้เรื่องราว ใครเป็น
คนสั่งปิดและสั่งเลิกไป. มันเป็นเรื่อง
สมัยจอมพลป.พิบูลสงคราม ซึ่งพรรค
นี้ยังไม่เกิดขึ้นเลย แต่ทำอะไร
ก็เมื่อถูกย้ายมา เลขาธิการพรรคก็
เลยต้องแก้ไขให้ราษฎรฟังว่ารัฐ
บาลส่งเสริมการศึกษาทุกศาสนา.
เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ต้องรีบไปทวงถามให้
ทางวิทยุทหารอากาศ โดยจะเอืกราย
การภาษามลายู พิเศษภาคเช้าทุกวัน
ศุกร์ และพรุ่งนี้มันก็บอกไป
ยังวิทยุพล ๑ ให้ช่วยออกอากาศ
ภาคภาษามลายู ใ่วัดอาทิตย์ด้วย
นี่แหละท่าน เรื่องของการเลือกตั้ง
มีอยู่เป็นประจำ การหาเสียง-หา

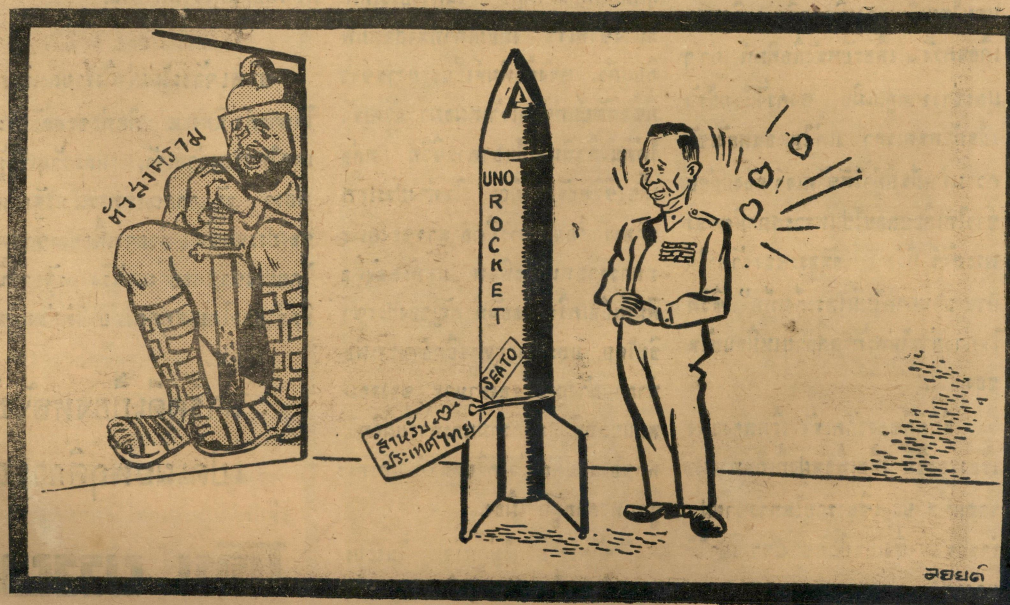
คะแนนมันนี้ เขาไม่เคยคำนึงถึง
กรรมมนุษย์กรรม ทวงแต่เพียงประ
โยชน์ของจนจะทำลายใครให้เสียหรือ
จะสาหัสใครก็ได้ใครให้หมดมมม ก็ทำ
ไปโดยไม่ละอายแต่ใจ ซึ่งมีทั้งล่อทั้ง
หลอทั้งปลุกปั่นหาใจ โดยใจปลอ ด่าจ
ได้ก็ดังกล่า ถ้าใครไม่ทำก็พลอยหลง
ละเมอเพ้อพ้อกันไปด้วย บางทีนัก
แก้ก็ถูกสาหัสใครและทะเลาะเสียคน
ไปเลยก็มี เพราะได้อารมณ์ว่าร้ายป้าย
สีให้คนเลื่อมใสได้ง่าย ว่าประชาชน
จะรู้ว่าได้อารมณ์ว่าร้ายนั้นไม่ เป็นความ
จริงผู้ถูกป้ายสีก็เสียไปก่อนแล้ว.

เท่าที่กล่าวมาเวลานี้ ยังพอทำเนา
พรรคชาติสังคม ยังถูกกล่าวร้ายป้ายสี

อย่างฉกรรจ์อีก จนกระทั่งหัวหน้ากลุ่ม
พรรคชาติสังคม ต้องบดเข้ากรรมโดย
ความก็คือ การกล่าวหาว่าทำลายราช
บัลลังก์ ซึ่งเป็นการกล่าวหาที่อื้อฉาว
โหม ซึ่งพรรคชาติสังคมต้องแก้ไขด้วย
วิธีการนำคณะเข้าปฏิญาณตน ต่อราช
วงศ์จักรีแล้วการปฏิญาณตนนี้ ผู้สมัคร
ในพรรคชาติสังคมได้กระทำ ณ ปรา
สาทพระเทพนิครเมื่อเช้านี้ที่ ๑๔ เดือน
นี้ด้วยถ้อยคำที่กล่าวปฏิญาณว่า

“ขอเดชะฝ่าละอองธุลีพระบาท
ปกเกล้าปกกระหม่อม ข้าพระพุทธ
เจ้า พร้อมกันมาถวายบังคมวันนี้ขอ
กระทำสัตย์ปฏิญาณตนว่า ข้าพระพุทธ
เจ้ามั่นคงในความ (อ่านค่อนหน้า ๒๔)

รักที่รัก - กลัวก็กลัว เฮ!

มีพลประจำเพียง ๓-๔ คน และมีอำนาจการยิงสูงกว่าปืนเล็ก ๑๐ กระบอกถึง
 ๑๐๐ กระบอก ใช้ง่ายในการบำรุงถ้างยังอีกประเทศย่อมลบล้างเงาตามตัว
 และกลับไปเพิ่มผลกันอีก ๗-๘ คน เป็นต้น โคนันท์ จะเห็นว่า อาวุธสมัยใหม่
 ทุกๆ กองทัพเคียวพยายามจะมีไว้ ใช้ในกองกำลังของตนนั้นย่อมจำเป็น
 สู้ประเทศชาติทั้งในด้านการทหารแล เศรษฐกิจ ส่วนที่กล่าวถึงว่าเป็นอา
 วุธหรืออาวุธอย่างอื่นที่มัน เฝ้ายกันไปทำไม เมื่อมันมีค่าทุกประการ
 ได้ว่าเป็นการรุกรานแล้ว ถ้าจะว่ากันอย่างเคร่งครัดแล้ว อาวุธทุกชนิดก็เป็นอา
 วุธรุกรานหมด เพราะไม่มีใครจะคิดว่าอาวุธที่จะมีอาวุธร้ายไว้ทำลายตัวเองเป็น
 แน่ สำหรับประเทศเล็ก ๆ อย่างเรา ปัญญาเรื่องอาวุธมีอาวุธที่เสียไว้ใช้
 กันยิ่งนัก เพราะจะทำให้สมรรถภาพของกองทัพบกเพียงอย่างเดียวก็เสีย
 ไปถึง ๕๐% ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าเรามีอาวุธที่ทันสมัยแล้ว คนของเราต้องใช้เป็นและ
 มีความรู้ทางเทคนิคกับเครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่ก็พอหาไม่แล้วจะไม่เกิด
 ประโยชน์อันใดเลย เรื่องนี้ไปทอดหนักที่กระทรวงคือราชการอีกที่ที่จะต้องหา
 ทางแก้ไขหลักคือการสอนคน โรงเรียนให้เด็กของเราให้มีไหวพริบฉลาดมา
 แก่เด็ก ๆ ซึ่งเรื่องนี้จะมีผลเกี่ยวโยงไปถึงการพัฒนาศักยภาพคนด้วย ไม่ใช่
 ว่าใคร่เครื่องมีทันสมัยใหม่มาขึ้นหนึ่งแล้วใช้กันไถ่เลยเป็นพออย่างก็ จะต้อง
 มีการบำรุงรักษาและแก้ไขเทคนิคอีกให้ ขกข้ออย่างง่าย ๆ ที่เห็นชัดเจตคือเมื่อ
 สักพักไม่นาน หรืออย่างที่เคยได้ยินกันบรรดาผู้ที่มีรถคันหนึ่งมีรถตามแต่
 เพียงว่า น้ำมันเป็นชิ้นมีพอไหม? ถ้าไม่มีก็เติมเสียให้เต็มถัง ส่วนน้ำมันที่
 ล้น หรือเครื่องประตอลอย่างอื่นที่สำคัญจะเป็นอย่างไรบ้างมัน ไม่พามา รด
 ขนกันนั้นก็พอขายไปต่อเวลาอันสมควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับการประหยั
 อย่างเป็น

เอ...เข้าป่าไป..!

ทั้งนี้ เมื่อพูดถึงถึงอาวุธจรวก เราควรจะให้ทุกคนให้รู้ประเด็น
 ไม่ใช่พูดถึงข้างข้างๆ ฟังเป็นเกิดอ้อมมือไปก็.

อย่างไรก็ตาม เสด็จในกรมฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ได้ประกาศสมัยประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๘ ก.พ.
 ๑๑ ว่า เราจะไม่เป็นการสุ่มสี่สุ่มห้าที่จะให้อาวุธประมาณแก่ประเทศที่
 ประเทศซึ่งในอาเซียในขณะนี้ ซึ่งเป็นที่ที่พอจะระงับความขัดแย้งไปให้
 ระยะเวลาหนึ่ง.

ข้าราชการชั้นงาน:

ตามรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์

สยามรัฐประจำวันวันที่ ๒๐ ก.พ. ๑๑

เดี๋ยวนี้เรื่องงบประมาณประจำ พ.ศ. ๒๕๐๑ มีความตอนหนึ่งว่า กระทรวง
 การคลังกำลังที่จะตั้งกรมงบประมาณขึ้นเพื่อควบคุมเงินรายได้ และรายจ่าย ของ
 แผ่นดินให้เป็นไปถูกต้องตามสภาพของรายรับและรายจ่าย และว่าเราได้มีการ
 ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งขึ้นประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่าย
 วิเคราะห์งบประมาณ พิจารณาข้าราชการทุกกระทรวง เพื่อปรับปรุงข้าราชการ
 การให้มีหน้าที่เหมาะสมสมกับงาน กระทรวงทบวงกรมใดที่มีเจ้าหน้าที่ขาด หรือ
 เกินอย่างนั้นถ้าจะได้มีการปรับปรุงโยกย้ายให้ให้เข้าประจำตำแหน่ง ซึ่งสถิ
 ตีเกี่ยวกับข้าราชการเกินงานนั้น กระทรวงการคลังได้มีสถิติไว้ทั่วประเทศ
 ประมาณ ๓๐% ซึ่งต้องสิ้นเปลืองงบประมาณรายจ่ายประมาณปีละ ๑,๐๐๐
 ล้านบาท.

เราบริหารบ้านด้วยหัวใจอันหนึ่งอยู่ เพราะแสดงว่าเงินรายได้
 ของแผ่นดินได้ถูกใช้ไปในทางที่เปล่าประโยชน์ เสียอย่างนั้นจะมีอะไรมา
 และไม่ทราบว่าเป็นมาในลักษณะที่อันแล้ว หากจะได้เงินค่าไปใช้
 อัน หอดไปจากประป้อมข้าราชการโดยไม่มีการชำระค่าแล้ว ย่อมเสียไม่
 ให้เลยว่าจะเกิดประโยชน์แก่บ้านเมือง และประชาชนชาวไทยไม่พอยกย
 หากอาจจะล่าช้าไปมาเรอความสุขของคนเพราะกลัวเสียอีก เราไม่เข้าใจ

ระเบียบวิธีปฏิบัติราชการ มาถึงขั้น
 เมื่อได้รับทราบข่าวนี้ เพราะการที่
 ปลอมไปคนเกินงานอยู่ ก็ ถึง ๓๐%
 เช่นนี้ จะไม่มีท่านหัวหน้างานคนใด
 ทราบบ้างเลยหรือ หรือที่ท่า
 เทียบแล้ว ที่ปลอมให้ราษฎรเสียภาษี
 อากรมาบำรุงความสุขของข้าราชการ
 เล่นโดยไม่ไก่อะไรตอบแทนเป็นมรรค
 เป็นผล นับตั้งแต่ได้มีการเปลี่ยน
 แลวงการปกครองมาเป็นเวลา ๒๕ ปี
 แล้ว เราสังเกตเห็นว่าไม่มีการเอา
 ออเอาให้ข้าราชการ ในทางที่ไม่สม
 ควรหลายอย่างหลายประการ ทั้ง
 ๕๐% มาจากการที่มีสามารถ
 แก่ข้าราชการประจำ ให้โอกาส
 อากรเมืองให้โดยเกิดจากนั้นเอง ยก
 ตัวอย่างเช่น รัฐบาลยอมเสียภาษี
 เงินได้ให้แก่ (อ่านต่อหน้า ๓๔)

เบื้องหลัง

อาร์ยี่ "ตาย"

เมื่อหนังสือพิมพ์ 'พิมพ์ไทย' ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๘ นั้น ข้าพเจ้าเข้าไปเป็นนักข่าวรุ่นแรก พร้อมกับ บรรพท สิงห์พันธุ์, อนงค์ เมฆประสาธ, อรวรรณ ขาวสะอาด ซึ่งเดี๋ยวนี้ไปเป็นนักดนตรีเสียแล้ว..แล้วก็มี จรัส จรรยาโพธิ์ (ถึงแก่กรรมแล้ว) และใคร่ทำอะไรอีก ๒-๓ คน.

'พิมพ์ไทย' ยุคเริ่มแรกนั้น สังกัด บรรณศิริปี่ เป็นบรรณาธิการ แสงวงศ์บรรหาร เป็นหัวหน้าข่าว 'ครู' มาลัย ชูพินิจ เป็นที่ปรึกษา บรรณศิริปี่รุ่นแรกต่างได้รับการอบรมอย่างใกล้ชิดจาก 'ครู' มาลัย และ บก สกค บรรณศิริปี่ นอกจากนั้นเรายังได้รับความเอ็นดูจากนัก นสพ. รุ่นพี่ ผู้อื่นอีกเป็นอันมาก ไม่ว่าจะเป็นคุณหลวงบุญมานพ 'แสงทอง', บุญย สิมะเสถียร, สมภาร เสาวรสหรือประยูร จรรยาวงศ์กิตาม.

แต่จะให้ตายเถอะ..บุคคลเดียวที่เราไม่ค่อยได้พบหน้าคำตาของเขาเลยก็คือ อาร์ยี่ ลีวระ ผู้อำนวยกา
รบรรณาธิการ หรือผู้อำนวยการ นสพ. ของเรานั้นเอง เราไม่รู้ตัวว่าเขาเป็นผู้อำนวยการของเรา และเป็นนัก นสพ. รุ่นพี่,

ก่อนหน้าที่เราจะมาเป็นนักข่าวของ 'พิมพ์ไทย' เราได้สนิทสนมกับอาร์ยี่ ลีวระ เป็นนัก นสพ. มาก่อน พวกเราเคยเดินเตะฝุ่นหาข่าวอยู่ตั้งแต่สมัยต้นขงกรมโลกครั้งที่ ๒ และก่อนหน้านั้น ครั้นสงครามสงบลงเขาก็เปลี่ยนฐานมาเป็น ผู้อำนวยกา
รบรรณาธิการและผู้อำนวยการ นสพ.

พิมพ์ไทย และขงขามนิกร

เขาเป็นผู้อำนวยการ ของ

เรา แต่พวกเราได้ไม่ค่อย

มีใครได้เห็นโฉมหน้าของ

เขา.

หลังจาก 'พิมพ์ไทย' ออกวางตลาดได้สัก ๒๐ วันราวต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๔๘๘ ตอนบ่ายวันหนึ่ง ข้าพเจ้าอดอยากอาหารแวะไปกินข้าวตามแหล่งต่างๆ พวกเราก็ไปลิเล้าผิงงานก็เห็นชายหนุ่มคนหนึ่ง นั่งคุยอยู่กับบรรณาธิการสังกัด บรรณศิริปี่ที่โต๊ะกลางห้องกอง ขก.

ชายหนุ่มผู้นั้น อยู่ภายในประมาณ ๓๕-๓๕ ปี รูปร่างสูงโปร่งผิวขาวหน้าตาผิวนวล สวมแว่นสายตาสั้นแว่นทอง ท่าทางของเขาเฉลียวฉลาดเรียบร้อย สง่า อารมณ์ดีกับเราสนิทสนมด้วย.บ.ก.สังกัด บรรณศิริปี่มาก เขาฟังจนเกือบจำใจได้ ส่วนบ.ก.สังกัดอื่นยังไม่สนิทกับเขาเท่าไรนัก ซึ่งถ้าไม่สนิทกับเขาแล้ว.บ.ก.สังกัดอื่นจะไม่ฟังเขาไปฟังเขาไปก็ดูอึดอัดใจเขาซึ่งนั่งอยู่คนเดียวท่าทางเป็นเพื่อน.

ข้าพเจ้าก็ยังไม่ว่าเขาเป็นเพื่อนด้วย.บ.ก.สังกัด จึงไต่ถามเขาอย่างสนิทสนมเช่นนั้น ๆ ภายหลังข้าพเจ้าได้เคยไปเขียนข่าวของข้าพเจ้าโดยไม่ได้อำนาจให้ใส่ชื่อใครๆอีก.

แต่ต่อมาเมื่อเขาผู้นั้นย้ายไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้ทราบจากบรรณาธิการว่า เขาผู้นั้นแหละ—อาร์ยี่ ลีวระ ผู้อำนวยกา
รบรรณาธิการของเรา.

ข้าพเจ้าจึงไปทักที่ เพราะไม่คิดว่าผู้อำนวยกา
รบรรณาธิการของเราจะเป็นคนหนุ่มอย่างนั้น และไม่คิดว่าเขาจะเป็นคนง่ายไปนักด้วยซ้ำกัน ตามธรรมดาแล้ว ผู้อำนวยกา
รบรรณาธิการควรจะวางมาดไว้ เมื่อเทียบเข้ากับเราของบรรณาธิการ ควรจะให้รู้ลึกซึ้งไว้ และทำความเคารพตามสมควร เวลาฟังพูดคุยกับบรรณาธิการ ก็ควรจะให้บรรณาธิการสงวนเสียงฟังพูดคุยกันอย่างนอบน้อมสักหน่อย.

อาร์ยี่ ลีวระ

ถูกสังหารโดยพวกคอมมิวนิสต์
โดยมีคำสั่งของจอมอัครราชทูต

อาร์ยี่ตายไปแล้วแต่วิญญาณของคนหนังสือพิมพ์ยังลี้ภัยอยู่

แต่เมื่อไหร่ก็ได้...บรรณาธิการเล่ม
X ไปนั่งย่นโต๊ะ...ทุกคนผู้ดำเนินการ
ซึ่งลงอยู่บนโต๊ะ...และทุกคน
อย่างเพี้ยนๆ...ไม่ทักว่า...เป็นผู้ใด...
ก็ยังมีผู้ชานพุก...ผู้ซึ่งมีผู้ชาน...
กว่านั้น...ลี้วีระ...ไม่ยอมแสดง...
ก็ยังคงอย่างเจ้า...และใคร...
โพธิ์ทอง...เขา...ผู้...
พวกเขา...เขาเข้ามาใน...
พวกเขา...เขา...
พวกเขา...

ต่อมาเราได้...ลี้วีระ...
ลี้วีระ...
เขา...
อยู่...
ของเขา...
ทำทาง...
จาก...

โตม.....กร๊ว ทำแบบ

แต่ในเวลาที่มา...
เริ่ม...
เขา...
งาน...
ทอน...
เขา...
งาน...
ทอน...
เขา...
งาน...

เหตุที่...
เป็น...
ป...
งาน...
ไทย...
ใน...
ไป...
ใหญ่...

ลี้วีระ...
ตัว...
เขา...
เขา...
ใจ...
รับ...
ทำ...
ทำ...

ลี้วีระ...
ลาย...
พัน...
เขา...
เขา...
อยู่...
ใน...
เสมอ...

ครั้น...
อน...

อย่าง...
ผู้...
พ...
ไร...
นี้...
เปล...
สง...
ของ...
ไ...
'...'
ณ...
เวลา...

ตอน...
ถูก...
จ...
ค...
อ...
จาก...
และ...
นำ...
ทำ...
เขา...
ถึง...

▲ พ.ด. ร.ท. หลวงสังวรณัฏฐกิจ
มุกดำประดับถึงหน้าหนึ่งหน้าหนึ่งแสนบาท

ด.อ. ไสว ไสวแสน
ยกร...
เมื่อ...
ภาพ...
คือ...
สัง...
วรรณ...

พล.ร.ท. หลวง
สังวรณัฏฐกิจ...
บุคคล...
ผู้...
หลาย...
และ...
ส่ว...
สำคัญ...
ทั้ง...
เช่น...
วิ...
ศุล...
ตำรวจ...
เฉพาะ...
สำคัญ...
ขอ...
กา...
ท...
ชาว...

เมื่อ...
ร่าง...

บุคคล ในข่าว

หลังจาก...
การ...
ไป...
สำคัญ...
เมื่อ...
คิด...
ต้อง...
ปี...
ต่อ...
ซึ่ง...

นาง...
โดย...
๒๔๕๐...
พล...
เหตุ...
พ...
ส...
ภ...
น...
ก...
ค...
ว...
บ...
หล...
อ...
น...
ของ...
ค...

และ...
และ...

ภาพยนตร์ปรัมปราเรื่อง 'ยายกะตา'

ยายกะตาปลุกถ้วยปลุกงาให้หลานเห่า หลานไม่เห่าปล่อยให้กามา
หลานถูกยายกะตาตำและตี. จนต้องร้องไห้ไปหาพยานและใครต่อใครมา
ร่างกระเจือรอยอาการถึงทรศวนไปเพราะฤทธิ์แมลงหัว ตามคำขอให้ช่วย
นิยายปรัมปราชิ้นนี้ได้รับการสอดแทรกเพิ่มเติมอีกมากมาย ใน
(ภาพบนขวา) และภาพที่เคลื่อนไหวต่างกายแบบไทยเป็นการรำของระบำชาวไร่,

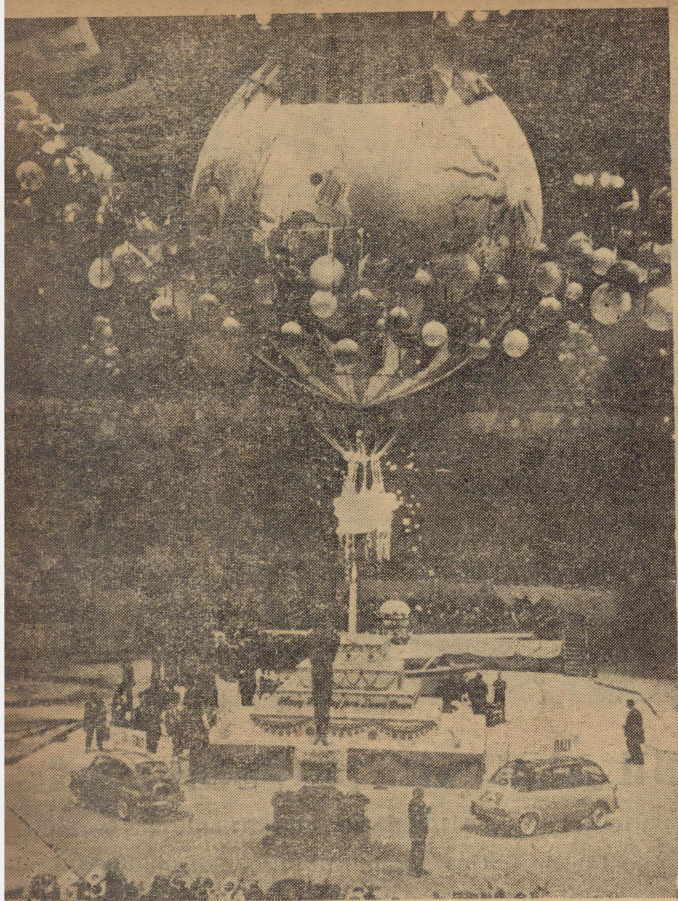
งานรื่นเริงประจำปีของสมาคมนักเรียนท่าอเมริกัน เมื่อ ๒๒ก.พ.๒๕๐๐

นางของชายเจ็ดเม็ดเจ็ดหนาน... ภาพซ้ายล่างคือ (อ) กาที่กำลังจะถาโถมลงกินตัวกินงาที่หลาเฝ้าด้วยทวงท่ามปลกต และเพราะกาประหลาดตัวนี้เองที่
รวมทงหมู่แมลงหวางชมชระมัยทั้งหลายที่กลักร่ายร่ายในภาพล่างนี้ด้วย ซึ่งคอนหนึ่งหมู่แมลงหวทั้งหลายต่างก็พากันไปคอมมะกุ่มมะคุ่มเอาจับฟ
ถานผู้เฒ่าของชายกะคา

โลกๆ มีหลานไปขอให้แม่พระเพลิง. (ภาพล่างขวา) ช่วยและรวมถึงมีหลานและกุมภกรรณ] ที่กำลังทคน้ำอยู่ต้องลุกขึ้นมาต่อสู้กันในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง
ได้อีกภาพหนึ่งข้างบนซ้ายก็เป็นระบำหมู่ที่หมายถึงเค้ฝที่กำลังจะรคข้าวกล้าในนาของชายกะคา

ภาพโดย “ตากลับ-โท-สัปดาห์”

เรื่องเก๊เก๊

ความฝันของจูนเวิลด์

เห็นมีท่านนักเขียนมีชื่อหลาย
ก็หลายท่านเขียน “คำขวัญ” เกือบ
ทั้งหนังสือ “๘๐ วันรอบโลก”
ตลอดจนเขียนเรื่องราวต่าง ๆ เกือบ
ทั้งเรื่อง สรุปลงแล้วทุก ๆ ท่านต่างก็ชม
เชยกับวิธีที่นักข่าวนักเขียนเรื่องนี้
กับนักเขียน คนหนึ่งจะไม่เขียนบ้างก็
อยู่ไกล ๆ ทั้ง ๆ ที่โดยมิได้มีเขียน
ให้เขียนหนังสือนี้ก็ต้อง อยู่ด้วยกับ
ทั้งที่ใกล้ ๆ ทั้ง ๒ รอบ เพราะ
ความถี่ใจ อันเวลาเข้าไปหลายชั่ว
โมงก็เที่ยว.

“๘๐ วันรอบโลก” เท่าที่รู้มา
จากเพื่อนคนหนึ่งว่าเมื่อตอนที่เขาไปเ
ริกาเมื่อก่อนนั้น หนังสือนี้กำลังวาง

▲ “บอกคุณคนที่เห็นในเรื่อง “๘๐ วันรอบ
โลก” เขาเอาไปแสดงไว้ที่เมดิสันสแควร์
เซ็น ในงานราตรีมรดกความยิ่งใหญ่ของ
โลกที่ออก เนื่องจากการวันเกิดของเขา

อยู่ในนิวยอร์ก ครั้นเมื่อเร็ว ๆ นี้เขาได้
มีโอกาสแวะเยี่ยมนิวยอร์ก ในการเดิน
ทางรอบโลกเขาก็ยังพบว่า “๘๐ วันรอบ
โลก” กำลังขายอยู่ที่เดิมไม่เปลี่ยน
แปลง ผู้คนยังคงคุกคั่งอยู่อย่างหนา
แน่นเช่นเดิม เช่นเดียวกับหนังสือ
“ปัญญาดีสิบประการ” ซึ่งก็ขายคึก
คักมาจนดังเวลา เรื่องนี้จริงจริงทั้ง
ใจอยู่ที่ผู้เล่าให้ผมฟัง แต่ถึงยังไม่
เชื่อ เพราะตามคำปรากฏนั้นโรงหนังส
ใหญ่ๆ ในกรุงนิวยอร์ก ขายเรื่องใหญ่ๆ
แต่ละเรื่องนับเป็นเวลาสามวันทีเดียว ไม่
เหมือนเมืองไทยเราอย่างเรื่อง “สะพาน
ข้ามแม่น้ำแคว” ยึดเท่าไรก็ยึดไม่
ไหว ถ้าวางขายสามเดือนเลยกลายเป็น
ความฝัน.

“๘๐ วันรอบโลก” เป็นเรื่อง
แต่งขึ้นโดยจูนเวิลด์ เจ้าของเรื่อง “ได
ทะเล๒หมื่นโยชน์” จูนเวิลด์ผู้แต่ง
เรื่องนี้เป็นคนช่างคิดช่างฝัน แล ความ
ฝันของเขาต้องกลายกลายเป็นความจริง
เสมอไป อย่างที่เขาฝันไว้ว่ามนุษย์เรา
ที่จะเดินทางไปรอบโลก ได้ภายในเวลา
๘๐ วันเพื่ ไรที่โลกยังไม่เจริญถึง
ปานนี้ เพราะเทคโนโลยีสมัยนั้นยังไม่มี
เครื่องบินขึ้น มีแต่ขบวนรถไฟกับเรือ
อันยังไม่ไ้มาผูกมาเกิด แล ความฝันนั้น
ก็กลายเป็นความจริงไปแล้ว โดยมี
ท้องสงสัย การเดินทางรอบโลกโดยวิธี
กินเวลาไม่ถึง ๘๐ วันเลยทีเดียวเข้าไป
แวนอนผสมลงที่ผู้ขายของชมที่ปารีส
ตะวันตกและปารีสตะวันออกอีกแห่งละ
๒ วัน ๓ วันก็ยังได้.

ผู้ที่ได้ดู “๘๐ วันรอบโลก”
(เฉพาะในเมืองไทย) นั้นจะพึงสังเกต
ไว้ว่า ที่ไปดูเรื่องนี้ เพราะกึ่งการคาด
หนึ่งของเมืองไทยที่ได้มีส่วนสำคัญ อยู่
ในหนังสือเรื่องนี้ และเพราะกึ่งการ
ได้ชมทัศนภาพประเทศอื่นๆ ตามเส้น
ทางที่ตัวละครจะเดินทางผ่านไป จะได้
เรียนรู้โลกกว้างยิ่งขึ้น ตลอดจนทั้ง
การจะดูการชุมนุมการการครั้ง ใหญ่ยิ่งที่
สลับกันทั้งการว่านเข้ามาจนถึงการ
ว่านใหม่และที่ลี้ ภัยอันอย่างลึกลับ ก็คือ
สภาพของอาชญากรรม หนังสือเรื่องนี้
ซึ่งมีอยู่เป็นเล่มหนาๆ เป็นหนังสือวิเศษ
สุดอย่างใดในการสร้างระบอบการ
-โอ-

ซึ่งซึ่งต้องการนี้ไม่ได้มีความคิด
หวังเลยจนคิดได้ เพราะ “๘๐ วัน
รอบโลก” นี้ได้ถูกคิดค้นขึ้น แม้แต่
เรื่องซึ่งเรื่องเมืองไทย และพระปรางค์
วัดอรุณราชวราราม ซึ่งเรารู้เห็นกันอยู่
ทุกเมื่อเชยวัน จะสะกิดใจอยู่ ก็จริงที่ว่า
นายเควินเควินหรือนายฟิสิกส์ ผู้เดิน
ทางรอบโลก แล คำลึกลับนั้นเรารู้เห็น
เลียดๆ โจนแจะเล่นเข้ามาเล่นผ่านท่า
ราชวรดิศของเราได้เล่า คิดไปก็มัก
ขันอยู่จนเควิน. (อ่านต่อหน้า ๓๑)

จากกระเบื้องดิน
ควาจดหมาย ๒๒

จงรักภักดี และเกิดทุนพระมหา
กษัตริย์ไว้ในที่ การพลักการ ตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ซึ่งได้
ทรงพระราชทานไว้เป็นหลัก ในการ
ใช้อำนาจ และดำเนินการปกครอง
ตามระบบประชาธิปไตย ข้าพระ
พุทธเจ้าได้ทราบนโยบายพรรคชาติ
สังคมแล้วและจะยื่นหยัดเพื่อให้การ
ดำเนินไปตามนโยบายของพรรคอัน
ถือความมั่นคงแห่งชาติ และความ
สุขสมบูรณ์ของอาณา ประชาชน
ทั้งปวง โดยยึดถือคติสาธารณะเป็น
หลักแห่งสังคม”

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

การแสดงออกของผู้สมัครใน
พรรคชาติสังคม ได้เป็นถ้อยแถลงใน
เทศนาฉบับวิสุทธิ ที่เร้าเข้ามาเล่นการ
เมืองครั้งใหญ่เพียงโกนั้น ประชาชน
ย่อมทราบได้ก็จากคำปฏิญาณที่ได้เปล่ง
ออกมาต่อพระราชเจ้ากักรแล้ว ซึ่ง
ไม่ผิดอะไรก็ การถือเอาพระพิพัฒน์
สัตยาภิไธยเคอระทำกันมาแล้วในสมัย
ก่อน แม้จะไม่เพิ่มเติมก็โดยยังพอจะ
เป็นเครื่องยืนยันในความบริสุทธิ์ใจอยู่
เป็นอย่างดี และเป็นถ้อยแถลงถ้อยคำ
กล่าวร้ายร้ายต่างๆ ที่ฝ่ายตรงข้าม
ได้มุ่งร้ายหมายขจัดแล้ว โดยลัษ
เชิง การกล่าวร้ายร้ายลึกลับในเรื่อง
เหล่านี้จะได้พิศมัยกันต่อไปเสียที เป็น
การก็อยู่เหมือนกัน ที่พรรคชาติสังคม
ได้กล่าวกระทำถ้อยแถลง ถ้อยคำพาด
อย่าง ก็ก็เคยเช่นนี้ ย่อมเป็นการ
แสดงถ้อยแถลงถ้อยคำถ้อยแถลงอย่างเปิดเผย
และถ้อยคำธรรม เพราะความ
จริงนั้นเป็นสิ่งไม่ตาย การพลักถ้อย
แถลงให้ร้ายร้าย ยึดกันดื้อย้อมไม่
ถึงจึงยังยืน และย่อมจะได้มีผล
สะท้อนแก่กรรมธรรม เสมือนหนึ่ง
การพาดพิง ใครพาดพิงอะไรลงไป
ก็ย่อมได้มีผลแห่งพิชิตคอยแทน ผู้

เจ้าแก้วมอญโง่ ให้พี่หมวยชะเอว
ไปชักชวนกันทรมานว่า จากชีวิตชะเอวของ
สมพงษ์กับคอกเคอิช อธิชาวา ทางเวที
ระของดวงใจ อย่างแน่นอนที่จะได้สม
พันธ์โลกที่เวท แห่งภาคกระวีออกไกล
มาชดช้อยถึงคำแห่งกับสมพงษ์อย่าง
แน่นอนอันผู้พี่เอยของ โสกันเทือน
เมษายนที่ระจง ซึ่งผลึกกว่าการช
ชัย เพื่อกำหนด แหมเปลี่ยนภาคกระวี
ออกไกลอันผู้พี่เอยครั้งคือไปรองเมื่อ
ระของดวงใจ เป็นที่สนใจ ของพี่หมวย
เมืองไทยแน่นอน ไม่ต้องสงสัยแต่ประ
การใดๆเลย.

ผมเดินทางกลับจากระยองเมื่อตอน ๐๐.๐๐ น. ของวันใหม่หลังจากได้ไปร่วมรับประทานอาหารค่ำที่ท่าช้างหลวงเมืองระยอง ตลอดจนนำ

- [illegible]

วันนี้คุณต้องทานก่อนพระครบ อีก๗วัน
ผมจะมาพบคุณๆอีก ถ้างั้นครบ. ▲

กต ราชเดโช.

เสนอข่าว วิพากษ์วิจารณ์ตอนอยู่เป็น
 เกือบๆ มาคราวนี้ข้อหาออกฤทธิ์เล็ด
 ทั้ง หายไปไหน ศรัทธา ศาสนาการ
 พรหมประชาธิปัตย์ ก็สร้างข่าวใหญ่
 เมื่อเรื่อออกมา สร้างความขัดแย้งให้
 แก่ประชาชนอีก โดยเฉพาะภาคอีสาน
 ซึ่งจุดส.ส.ใหญ่กว่าเราว่า "ขี้เกียจ"
 งานอะไรไม่ทำ ก็กินถืออสมมุติ
 กว่าภาคกลาง แต่ขี้เกียจตนเอง ข่าวนี้

กาภิเษกบารมีของบรรดาประชาชนอย่าง
มากมาย และประชาชนก็ยังกึกก้อง
อยู่ว่า พี่ยังไม่วางใจได้วันเถิดทั้ง
พระบารมีบารมี ยังปล่อยให้เกิดออก
มาจนบัดนี้แล้ว ถ้าปล่อยไปยิ่งกว่านี้จะ
มีผลอย่างไร ที่เหลือแล้วพี่ก็ยังไม
รู้ ฉะนั้นประชาชนคอยดูกันต่อไป
และให้วิจารณ์ดูใคร่ครอง ดูให้
เกิดแล้วท่านก็จะทราบเองว่า ท่าน
ควรจะสนับสนุนส่งเสริมพระบารมี
บารมีหรือไปเพียงใด. ▲

แก้ว นันทน.

^๑ ต่อจากหน้า ^๒ ๕๐

□ บคตอในข่าว

คอกาภพหน้า ๒๕

พิบูลสงคราม ซึ่งได้วางคำตัวของพล
ร.ต. หลวงสังวรณัฏฐกิจไว้ถึง สาม
หมื่นบาท ตามหมายประกาศจับในครั้ง
นั้น.

ข้าราชการของพล ร.๓ ทลวงตั้ง
วัดเขยทกขีจ ราชวณิษา ให้พระภิกษุ
เป็นคหบดีคราวในระบะ ๒-๓ บั๊กกอกถ
และแก้ว ในที่สุดก็ถึงมรตยาไป กุ
ก่อนจะมรตยาถึง รวมพรรษาที่ ๒๐ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ล.ร.ท. ทลวงตั้งวัด
เขยทกขีจ จึงได้ปรากฏดาชเข้ามอขวัญ
อนันตวิภาคาราวเพื่อก่อตั้ง คักกิ่งด้าว

ใน ธารถล่มใจเข้ามาอมตัวผู้รัก
 ครั้งนี้ ซึ่งมี พล.ร.อ. หลวงชำนาญ
 อรรถกฤษณ์ผู้บัญชาการทหารเรือคำเพิน
 อารักค่อให้ตลอด พล.ร.ท.หลวงสัง
 วรณยุทธกิจ ได้เผยข้อคิดเห็นทาง
 ส่วนตัวออกมาหลายประการ พออาจ
 จะเล่าถึงการหลบซ่อนตัว ซึ่งไม่ไป
 โลกแค่นั้น เพียงวนเวียนอยู่ระหว่าง
 จังหวัดต่างๆ ตามชายทะเลภาคตะวันออก
 ถอดถ้อยบ้านพักมาดะบันแล้ว อภิ
 อธิษณ์ก็ว่าวอยังไถ่ยืนยันว่า ไม่มี
 ส่วนรู้เห็น กับเหตุ การณ์ของวังหลวง
 ครั้งนั้นแต่อย่างใด และ..ปฏิเสธการ
 ถอดถ้อยเรื่องราวการ หลบซ่อนตัว เล่น
 การเมืองอีกอย่างเกินขนาด โดยเหตุ
 ผลสั้นๆ ว่า “การเมืองเป็นเรื่องของ
 คนหนุ่มๆ ผมอายุมากแล้ว ขอพัก
 ผ่อน”

อย่างไรก็ตาม..ธารถล่มใจของ
 พล.ร.ท. หลวงสังวรณยุทธกิจครั้งนี้ได้
 ส่งผลสะท้อนออกมาให้เห็นประจักษ์
 ชัด โดยคำว่า..สามประการด้วยกัน
 ก็คือ.

แคลิฟอร์เนีย
กะเพราอาหาร
 หรือ สีสี่

ทั้งนี้ คูโลดิมและสมุนไพร
 ปกติท้องก่อน
 หลังรับประทานอาหาร
 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
 กะเพราอาหาร
 รักษาให้หายได้
 อย่างรวดเร็ว

รสสี่
อุสทิน
 อากอนใหม่ ULTIN
 ที่ค้นพบโดย โพรเฟสเซอร์
 โรเบิร์ต ฟรีดส์ ศาสตราจารย์ใน
 วิชาเคมี แห่งมหาวิทยาลัย
 สตุทการ์ท - แงทซ์ผู้มีชื่อเสียง
 ของเยอรมนี ผู้ซึ่งสนใจศึกษา
 เกี่ยวกับโรคจากพิษอาหารโดยเฉพาะ
 จนได้พบวิธีป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ปกติมี ๑๐๐ เม็ด
 หักแบ่ง ๒๐, ๑๐๐, ๒๐๐ เม็ด
 หักแบ่งส่วนสำคัญ
 หักแบ่งยาบาลีสัมฤทธิ์
 สมุนไพรไทย No. ๒๔๒๖๗ โทร. ๒๒๐๐๐

๑. ข้อแรกให้เห็นว่าเชลยกรภาพ
 ทางความยุติธรรมของรัฐบาลยุคปัจจุบัน
 โดยเฉพาะทางวงการตำรวจ อยู่ในลักษณะ
 เป็นที่ไว้วางใจแก่ผู้ต้องหาทางการ
 เมืองทุกคนได้.

๒. พฤติการณ์และคดีลี้ลับต่างๆ
 อาทิเช่นคดีกฎหมายหลายๆ ในสมัยจอมพล
 ป. เรืองอำนาจ, กรณีฆาตกรรมคดีเจระ
 ลู่ทางคดีความออกไปได้อีก เพื่อข้อ
 เท็จจริงตามสมควร.

๓. เป็นเครื่องหมายแสดงว่า จะมี
 ขบวนการบุคคลคนสำคัญๆ ที่หลบหนี ‘คำ
 คิน’ อยู่จะทยอยกลับเข้ามาอมตัวผู้
 คัดอีก ในระยะใกล้นี้จวนลำคืบ. ▲

ไท-เทพราช

๒. เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

ผมเห็นจะไม่ต้องเล่าเรื่อง ก็ไต่
 คว้าเป็นอย่างไรมาอย่างไร เขาจึง
 ได้เห็นทางรอยโลกกัน เขาเห็นว่าเรา
 ก็ไต่เห็นเขาออกจาก อวลงลนของประ
 เทศอึ้งอึ้ง ผ่านประเทศโน้นนี่มาเป็น
 ลำกัย จพกลบไปถึงกรุงลอนดอนได้อีก
 ภายในระยะเวลาเพียง ๔๐ วันตามก้า
 พนท เรื่องที่ควรระพอกอย่างที่สุด
 ทรัพย์ผมนั้น ไม่ใช่อยู่ที่เรื่องเดียวแล้ว
 และก็ไม่ใช่อยู่ที่ นายเกวีก ฟิเวิน,
 วิซาร์ก เบอวคิน, เซอวล์ แมดเดน, หรือ
 กพหังคนใด ที่ไต่เฉียวก็แสดงร่วม
 เพียงชั่วประเดี๋ยวเดียว แต่อยู่ที่คา
 แคนทินฟลัซ ฆอมกลองขาวเม็กกลี
 ซึ่งแสดงเป็นปาสตาคูต์ กละใช้ผู้
 สัตย์ ทึกทามาเจ้านายไปรอบโลกเพียง
 คนเดียว.

อิตาแคนทินฟลัซคนนี้ สมยอมรับ
 ว่าถกยอจริง ๆ ตลอดเป็นนัไปเลย
 เพราะหมอมคนเคียวแต่ ๆ ที่ทำให้เรื่องมี
 ชีวิตขึ้น ถ้าไต่ได้หมอมนี้เห็นคนเห็นจะ
 แม้ หน้าคานักฟลักซ์ไม่มีชัย ลมพ่าย
 หน้มนาทางเสียดล้นคือคณและสมพงษ์ พงษ์
 มิตธรรมกัน ตอนไต่ไปลงสมท้าวใน
 เชนเปญเล่นเขาก็อึ้งคึกคึกแข็ง กันไปทั้ง
 โรง และเล่นต่อผู้ (อ่านต่อหน้า ๔๑)

เกียรติอันสูงล้ำ

เท่าที่หนังสือเล่มหนึ่ง จะพึงได้รับจาก
 บุคคลยิ่งใหญ่ผู้เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
 ของประเทศไทยนานที่สุดและได้ สร้าง
 คุณงามความดี ไว้ให้แก่ประเทศชาติ อย่าง
 เอกอนันต์

No 9 Harakata maohi
 Shinj-uku ku, Tokyo

๓๐ มกราคม ๒๕๐๐

เรียนคุณอาชาติเคารพที่ขึง

ผมได้อ่านหนังสือ “การพูดในที่ชุมนุม” ของคุณจบ
 แล้ว ขอขอบคุณที่สละเวลาของคุณแปลเป็นภาษาไทย นับ
 ได้ว่าเป็นตำราชั้นสูงเล่มหนึ่ง เพิ่มเติมสมบัติของชาติไทยให้
 มีมากยิ่งขึ้น ขออาราธนาคุณพระรัตนตรัยประทานพรให้คุณ
 มีความสุขความเจริญยิ่งด้วยจตุรพิศพรสืบไปตลอดพุทธกาล

เคารพที่ขึง

ป. พิบูลสงคราม

“การพูดในที่ชุมนุม (Public Speaking) โดย เกล คาร์เพธีย์ แปลโดย
 อาชาติ เคารพที่ขึง เป็นหนังสือสารคดีที่จัดทำขึ้นโดยนักศึกษามหา
 ความจริงได้ใจว่างานขายหนังสือเล่มนี้ทุกแห่ง เพียงแค่วางตลาดยังไม่ครบ
 สองเดือนให้จำทำขายไปแล้วเกือบสามพันเล่ม และได้รับคำทนายชมเชยหลาย
 สิบฉบับจากทั่วประเทศ

“การพูดในที่ประชุม” จะช่วยให้ท่านมีปากเป็นเอก, ส่งเสริมชีวิต
 ให้ก้าวหน้า, สร้างอิทธิพล, กว้างขวางในวงสังคม และมีพหุภาพเชื่อมั่น
 ในตนเอง.

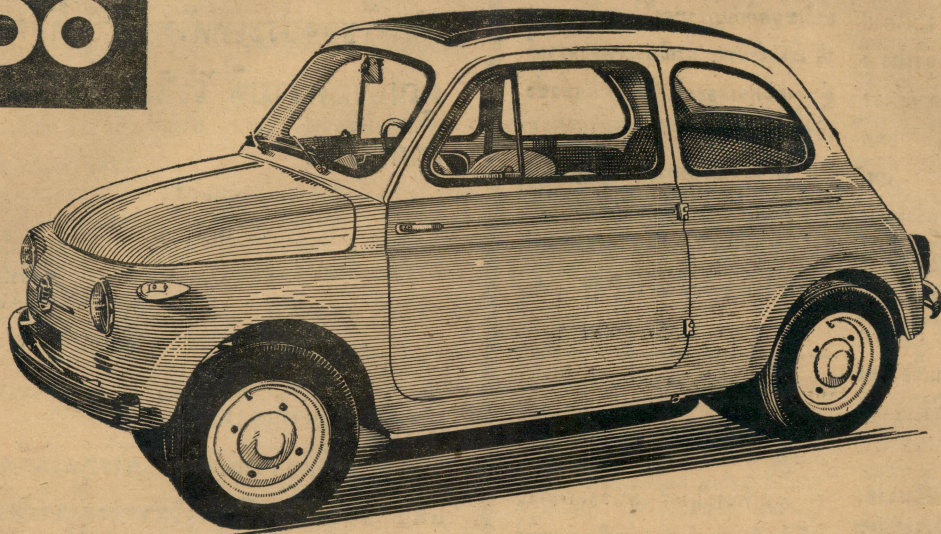
หน้า ๖๖๒ หน้า ขาขราคาพิเศษเล่มละ ๒๐ บาท

สำนักพิมพ์อริยกิจเมกค์ ๔๑ ถนนมหรณพ

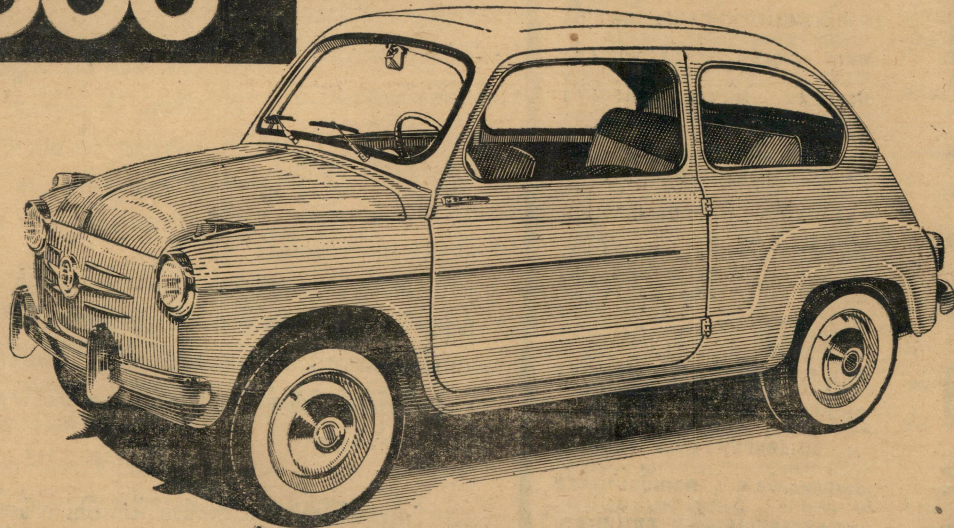
2 ประตู 4 จังหวะ:

ระบบการขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์ 4 จังหวะ มีเกียร์ 5 สปีด
มีเบาะที่นั่งข้างหลัง ได้ทั้งรถโดยสารทั้งในและนอกตัว

ซีดาน 4 ประตู และเปิดหลังคา

แข็งแรง ปลอดภัย เหมาะกับการจราจรติดขัด
ได้ทั้งรถโดยสารทั้งในและนอกตัว

ติดต่อสอบถาม และสั่งซื้อได้ที่ **บริษัท การขนส่ง จำกัด** || ถนน ท่าช้างแดง โทร. 31338-9, 32839

ผู้อ่านวิจารณ์มา

ต่อจากหน้า ๑๘

เอาเดกรับ ๕ ข้อแค่นี้ ทว่าว่า

ท่านคงจะช่วยคลายความสงสัย ของข้าพเจ้าให้หายไปได้กระมัง. ขอขอบพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

จาก

ประชาชนผู้เสียภาษีคนหนึ่ง
ชลบุรี

๑. ต้องรับเงินเดือน ทางตำแหน่ง

เลขาฯ ชั่วครั้น มาดลว่า ข.ส.ประเภท ๑ ตั้งเยอะแยะ จะเล่นตั้งขลุ่ยรวมทั้งสองทางเห็นจะมีไม่หวั่น.

๒. ข้อมันต้องพิจารณาเกิน ตามข้อ

เท็จจริงน่ะครับ กระทั่งวงไหนมีงานมาก อันนี้ เจ้ากระทรวงก็ต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือไปตามลำดับ หลาย ๆ มือ ซึ่งคงงานของเขาจะได้เจริญขึ้น แต่ก็เป็นกระทรวงชนิตคนมาก กว่างานแล้วอะไรดี ผมว่าเขาจะค้นคว้าเองดีกว่าคนไปมาดล ๆ หาพระแสงขรรพาวุธอันใดกันยังสงสัย.

๓. ถ้ายังไม่ค่อยดี แม้หมอยกย่น

แต่ผมเชื่อว่าคงไม่ในสมัยนี้ เพราะ

แบบนั้นมันยุคของพลเอกฉัตรคำ

เลขาธิการพรรคกิจพรรค เขาเล่นขลุ่ย

จากโน้ตจากนั้นแล้วทรงบรรเลง ๆ ของ

ใจ ๆ คุณนี่ไปก่อนน่ะครับ.

๔ ผมเองก็ไม่รู้จะเรียกมันอย่างไร

ดี ถ้าพูดอย่างนกรับประทาน ค่ะลอร์ด

น่าจะเรียกว่า วัวเห็นแต่หญ้ากระมัง

ครับ ? ▲

m-m

จดหมายการเมือง

ต่อจากหน้า ๑๘

พี่น้องชาวอีสานทั่วไพบ่ ความออก
พยายายอกกันให้เพ็ดนี้อย่างคำทา
ในขณะนี้ รัฐบาลพลโทหม่อม ท่านเห็น

ใจ ไม่ว่าใครได้เห็นใจ แต่พรรคประชา

ธิปัตย์ปราศจากความเห็นใจ กลับ

แสดงออกมาซึ่งความรู้สึกรังเกียช

ทั้งยังกีดกันชาวอีสาน ทั้งภาคใต้

ด้วย เกือบท่านมีความรู้สึกรังเกียช

ประชาธิปัตย์ก็อย่างไรว่าง?

กรณีประนามพี่น้องชาวอีสาน

ก่อให้เกิดความเป็น เกิดเป็นกระแส

ในหมู่กรรมกรสามลัทธิชาวอีสานทั่วไป

ในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดก็เป็นอย่าง

ยิ่ง คงที่ท่านต้องทั้งหลายได้ทราบ

อยู่แล้วว่า ขณะนี้ความรู้สึกรังเกียช
ก็เกิดขึ้นแก่กรรมกรสามลัทธิเหล่านี้
เขาทั้งหลายรู้สึกเสียใจอย่างสุดซึ้งที่
มีความรู้สึกรังเกียชอย่างเลวร้ายพรรคการเมือง
ที่มีชื่อเสียงมานานมาเพราะพวกออก
มาอย่างไม่น่าเชื่อถือ แต่มีผิดเป็นไป
แล้ว เลขาธิการผู้หนักถ่วงอย่างพลอยๆ ไม่

สมศักดิ์ศรีของผู้นำเลย กรรมกรสาม
ลัทธิชาวอีสานน้อยใจ ว่าพวกตนซึ่งทา
เข้าถิ่นค้ำอยู่อย่างซบเซาซบเซา

ปางเลี้ยงท้อง ทงตนเองและครอบครัว

อยู่ทุกเมื่อเชื่อวันน่ะ กลายเป็นคน

เกียจไปแล้ว และถ้าเพราะคน

เหล่านี้เองมิใช่หรือ ที่ช่วยให้การ

เลือกตั้งที่ผ่านมาแล้ว โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่ง ในจังหวัดพระนคร พรรคการเมือง

พรรคนี้ได้รับชัยชนะไป กระทั่งส่วน

หนึ่งที่ได้ช่วยให้พรรคนี้ชนะ ก็คือ

แนวจากกรรมกรสามลัทธิชาวอีสาน

เอง กรรมกรสามลัทธิผู้เกียจ?

พี่น้องชาวอีสานทั่วไพบ่ ที่เรากล่าว

มานี้มิใช่เรารักที่จะดูหมิ่นให้พี่น้อง

ซบเซาเลวร้ายพรรคคนนั้น และเราก็ไม่

ปรารถนา ที่จะเห็นท่านพี่น้องทั้งหลาย

เคียดแค้นเขา แต่ขอแต่ช่วยกันเราต้อง

การเห็นการให้อภัย ถ้าหากว่าเขาคิด

ได้ยอมรับว่าเขาผิดคิดไปจริง ไม่ใช่

ยอมรับว่าเขาไม่ผิดพูด เพราะพยาน

แวดล้อมเห็นได้ชัดอยู่ แม้กระทั่ง

จักในพรรคเดียวกันเองก็ยังยืนยัน แต่
เราขอฝากความคิดไว้อย่างหนึ่งว่า คน
ที่ซบเซาหลังขลุ่ยขลุ่ยในโลกนี้ คือ
คนที่ไม่ได้ทำอะไรเลย เห็นแต่เพียงนาย
ทุนที่คอยขูดเลือดกรรมกร ถูกรวบคัก
คินาเงินที่คัก นอนกรอคักที่คัก
รายได้มหาศาลจากกรรมกร ผู้ซบเซา
ซึ่งทำงานให้ท่านนี้ ▲

“ประชาชน”

ไซ-บาดาล

ต่อจากหน้า ๑๖

สองท้าว ราษฎรคนซบเซาประจำอำเภอ

เออทั่วทั้งจังหวัด ไซประเทศไทย แล้ว

ก็ให้รางวัลรางวัลอะไรไปคามระเบียบ

พม่าว่าอิมพลัดแปลงเป็นคนกลางมอง

เห็นการณ์โลกก็ ก็นึกอัสสาใจก็

ราษฎรคนซบเซาประจำอำเภอ อันเป็น

แถว แต่ทว่า... แปลกแต่จริงครับ

อ้อผมพี่น้องซึ่งรวมกันเป็นพรรคการเมือง

พรรคหนึ่ง แล้วถ้าถึงกักหาหาทาง

เป็นรัฐบาลสมัยหน้าให้จงได้ กลับชอบ

ประนามราษฎรท้าวท้าว โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งชาวอีสานว่าเป็นคนซบเซา

ที่ เกิดความออกพยายายอกกัน ซบเซา

เพราะความซบเซา อย่างนี้แปลกใหม่

ครับ ยากเป็นรัฐบาลแต่ทั้งนี้ทั้งนี้

ประนามราษฎร พระเดชพระคุณว่ามี

หัวใจใหม่ครับ ข้อการที่จะได้เป็น

ชาติ สมความปรารถนา ผมว่ามีแต่

เขาจะซบเซาใส่ใส่ให้เกลียดเข็แข็ง

ไปเท่านี้เอง.

พระเดชพระคุณครับ! เขายัง

คือใหม่ครับ คือว่าผมจะไปเที่ยวหา

เขิงในภาคอีสานสักที ในสมัยที่ชาว

อีสานกำลังอดปรนนามว่าเป็นคนซบเซา

แหละครับ แล้วผมจะชวนเขา พรรค

การเมืองที่ประนามอีสานไปด้วย ใครจะ

ได้จากรักของชนแผ่นดินข้างข้าง

รักคุณหญิงไม่ค่อนคาง? ▲

ไซ-บาดาล

ป๊อป

คุณแม่บ้าน...แม่ครัว...พ่อครัว...
ท่านต้องล้างจานและล้างจาน
อันหนักของบ้าน...ไว้...ไว้...ไว้...

ออสเตอร์ไรเซอ

เป็นครกสมัยใหม่ ในโมเดิร์นไฟท์ เขา
กินไทรโยน ใช้จานเร็วทันใจ ส่วนประกอบ
ทุกชิ้นถอดได้ง่าย ล้างได้หมดไม่ต้อง
ล้างโคลนแล้ว ถูแรงอย่างมือหัดทำ
มันดีจริงแล้ว!

ซีทัน!

โรงงานบริการและ
เครื่องครัวได้... ..

บริษัทสุกสีไทยทิพย์

49 51 สีแยกพระยาสุริยวงศา นคร 21816

ต่างประเทศ

วิกฤตการณ์ในอินโดนีเซีย:

เกือบจะทันทีทันใด ที่รัฐบาลกลางของอินโดนีเซียที่จาการ์ ได้รับคำ

จากองค์คณะปฏิวัติในการนำของห้าพันทหารมณฑลสุมาตราภาคกลาง คำสั่งปลดออกจากการประจำการ นายทหารทั้งห้าพันที่เกี่ยวข้องอยู่ ถูกลดประจำออกมา และตามมาก็มาด้วยประกาศจับตัวนายทหารเหล่านั้นด้วยในข้อหาพยายามลอบทำร้ายประธานาธิบดีซูฮาร์โต ต่อหน้าที่จะยื่นคำขาดให้แก่วิทยาลดลงทั้งกล่าวถึงคณะปฏิวัติให้สงบทุก ซึ่งเป็นนายทหารชั้นพันโทพันตรีไปพบปะกับประธานาธิบดีซูฮาร์โต ซึ่งโดยนัยแล้วก็ออกมาได้ว่า ประธานาธิบดีซูฮาร์โตน่าจะได้อำนาจเบ็ดเสร็จเป็นอันถาวรแล้วอันที่จริงแล้วรัฐบาลกลางที่จาการ์ เสียด้วยซ้ำ ฉะนั้น จึงไม่แปลกอันใดที่ประธานาธิบดีซูฮาร์โตจะยกเลิกอินโดนีเซียก่อนอำพรางเวลา คือถึงตรงจากที่เมืองวันอาทิตย์ที่ ๑๖ ก.พ. ๑๑ อันเป็นวันหลังอำพรางเวลาในคำขาดของคณะปฏิวัติทั้งหมด และเมื่อพิจารณาทำกันอันส่งมั่งมัยของประธานาธิบดีซูฮาร์โตต่อเหตุการณ์ครั้งนี้ด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้เห็นมาชัดว่า น่าจะได้อำนาจเข้าใจอันถาวรแล้วและระหว่างที่แทนคณะปฏิวัติกับประธานาธิบดีในขณะอพยพอยู่ที่ โกลีเยว เมื่อดังมีคุณแล้ว ทำประธานาธิบดีก็ไปปราบด้วยประชาชน แต่มีได้เรื่องถึงวิกฤตการณ์ในประเทศเลย และปรากฏตามข่าวต่อมาว่า ได้มีการพบปะกันระหว่างประธานาธิบดีซูฮาร์โตกับมเหษระหมัก อักคาอิกิของประธานาธิบดี ซึ่งเป็นบุคคลที่คณะปฏิวัติเชื่อถือว่าสมมุติให้เข้ามาจับคณะรัฐบาลเพื่อแก้ไขสถานการณ์การเมืองภายในของอินโดนีเซีย แต่ยังไม่มีการประกาศออกมาว่าได้เจรจาด้วยเรื่องอะไร ทางฝ่ายรัฐบาลกลางก็มีได้ลงมือกระทำตามอันใดที่เป็นการพินาศของคณะปฏิวัติ เพียงแต่ประกาศว่ารัฐบาลอินโดนีเซีย ไม่ปรารถนาจะให้ผู้อื่นเข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของทวีปชดถาพปัญหาข้อพิพาทเรื่องสิทธิพิเศษที่ควรลดน้อยลงและกักด้วย และในทางวงการของอินโดนีเซียในต่างประเทศก็มีได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติกรอย่างใด นอกเหนือไปจากที่โคเคยปฏิบัติมาก่อนแล้ว ทางฝ่ายคณะปฏิวัติก็ไม่คุมตามออกมาว่าจะใช้กำลังหรือจะยอมยักยอกผ่อนปรนการอื่นๆที่วางตัวอยู่ เป็นแต่ประกาศ

ยักยอกมาจากทางเศรษฐกิจโดยห้ามส่งน้ำมันไปให้จากาต้าและห้ามธนาคารทำการกักตุนเงินธนาคารในกรุงจาการ์ที่เข้าพื้นที่ส่วนในทางทหารที่เพียงยอมให้ประชาชนมีเครื่องจักรของรัฐบาลกลางที่อาจจะมาโจมตีสุมาตราภาคกลางได้เท่านั้น และเมื่อได้ทำการยึดสนามบินของกองทัพอากาศแห่งชาติที่สุมาตราภาคกลางแล้ว ก็มีได้กระทำตามรุนแรงก่อนนายทหารอากาศที่หนึ่งที่ไม่เข้าร่วมมือด้วยแต่อย่างใด คงปล่อยให้ทหารอากาศและครอบครัวพำนักอยู่ ณ ที่เดิมตามปกติ ในบ้านตามต่างประเทศ ทางฝ่ายคณะปฏิวัติก็มิได้หวังแต่ให้มีการรับรองฐานะของรัฐบาลชุดใหม่ที่โคจกตั้งขึ้นใหม่

เมื่อพิจารณาเหตุการณ์ต่างๆ มาจนถึงวันนี้ ก็เป็นที่น่าแปลกใจว่าน่าจะไม่มีการรณรงค์นำพันธุของโคกขึ้น การแก้ไขปัญหาก็จะดำเนินไปทางสันติมากกว่าการหันเข้าใช้กำลังที่ห้าพัน ทหารการเมืองคอมมิวนิสต์ในอินโดนีเซียแสดงความรู้สึกกังวลถึงฐานะของตัวเป็นอย่างมาก ที่รัฐบาลไม่จัดการยับยั้งการปฏิวัติครั้งนี้ให้เด็ดขาดลงไป ได้มีการเรียกร้องให้รัฐบาลกลางจัดการยับยั้งการปฏิวัติอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว แต่ก็ยังไม่มีท่าทีว่า รัฐบาลจะปฏิบัติตามคำเรียกร้องนั้น โดยเหตุนี้เอง จึงพินิจสันนิษฐานได้ว่า ประธานาธิบดีซูฮาร์โตคงมี "โค" อยู่ใกล้มือแล้ว และ "โค" นั้นน่าจะจะเป็นไปในทางประนีประนอม ข้อสำคัญก็คือว่า คณะปฏิวัติซึ่งมีอิทธิพลอยู่ในสุมาตราและในภาคเหนือของเกาะชวา มีเจตจำนงแน่วแน่ให้โคกที่จะให้ประธานาธิบดีโคกักอิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์ให้สิ้นไปจากวงการรัฐบาล ส่วนปัญหาเรื่อง "ประชาธิปไตยแบบคามูญ่า" อันเป็นความผิดของประธานาธิบดีซูฮาร์โตเองนั้นมีความสำคัญรองลงมา เพราะในข้อเสนอกฎพิเศษของคณะปฏิวัติเข้าไปเจรจาด้วยประธานาธิบดีซูฮาร์โตที่โคกขึ้น อันมีลักษณะยอมเคารพสิทธิประธานาธิบดีอยู่ โดยเปิดช่องไว้ว่า ให้มีการจัดตั้งรัฐบาลขึ้นใหม่โดยเราเองได้ มเหษระหมัก อักคาอิกิเป็นผู้ชักจูง และให้คณะรัฐบาลชุดที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่แทนชุดของนายบยวนคามาจารย์นั้น ดำรงฐานะความเป็นรัฐบาลอยู่เฉพาะที่มี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งเป็นปีที่จะมีการเลือกตั้งทั่วไปใหม่ แล้วจึงพิจารณาถึงเรื่องรัฐธรรมนูญ

เราผู้เป็นพุทธศาสนิกชนได้เห็นว่า เหตุการณ์ในอินโดนีเซียนี้จะคลี่คลายไปในทางดีด้วยการหันหน้าเข้าหาอินโดนีเซีย อันได้แก่สิ่งที่ต้องควรรู้จากประหารอันเอกเทศ มันขอจากชีวิตกันเท่านั้น ดังที่เราได้เคยประสบมาแล้วหลายต่อหลายครั้งในบัดนี้เอง เราเห็นปัญหาของประธานาธิบดีซูฮาร์โตในคราวนี้จะแสดงให้เห็นผลวิฤตของประหารในคามที่ก่อระบอบการขึ้นของมนุษย์คือ คนเราเมื่อเป็นใหญ่มีอำนาจแล้วจะยอมลดทอนตัวเองลงที่ยอมด้วยหลักการหรือไม่ ซึ่งทางตะวันออกนั้นค่อนข้าง เป็นการหาหนทางอย่างใหญ่หลวงของมนุษย์ใหญ่ต้องยอมจำนนต่อเหตุผลอันดีของมนุษย์ อีกประการหนึ่งก็คือว่า มนุษย์จะแตกต่างจากสัตว์โลกและประเสริฐกว่าสัตว์โลกรัตนทั้งหลายก็ตรงที่ไร้สัญชาตญาณไปในทางที่ถูกต้องชอบ ไม่ใช่ขาดสติซัดขันธ์ซึ่งระหว่างคนด้วยกันต้องยอมไป แต่ไม่ยอมเหลือเกิน ที่การตกลงยอมยอมอันด้วยดีที่จะเกิดขึ้นในอินโดนีเซียนี้ ย่อมขัดต่อวิการแห่งประโยชน์ของคอมมิวนิสต์เป็นอย่างมาก เพราะโคกพยายามชักชวนเข้ามาเป็นส่วนในของรัฐบาลให้สำเร็จแล้ว และจะได้แบ่งแยกให้แตกกันเองสำเร็จลงถึงเพียงนี้แล้ว เหตุการณ์จะคลี่คลายเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่ที่หาสิ่งอันดีของตนไว้ทำที่ที่กันให้อีก และเราก็จะได้เห็นจุดผิดเหมือนคนว่า การร่วมมือระหว่างคอมมิวนิสต์ (ที่รู้จักเป็นชนชาติเดียวกัน) ยับยั้งประชาธิปไตยแบบเสรีนิยมอันสมบูรณ์ที่ในมาดามดาร์โลลิ่งเรื่อง "การดำรงอยู่ร่วมกันโดยสันติ" เพื่ออะไร

ตำราพิมพ์ดีดภาษาไทย แบบ...
พิมพ์สัมผัส
วิธีพิมพ์ อังกฤกล
(อักษรขั้วไทยสลับสเปคิต)
เร็วขึ้นได้เร็ว! แม่นยำ!!
มีจำหน่ายตามร้านขายหนังสือทั่วไป

การเคลื่อนไหวไมค้ายคมมิวนิสต์:
จินแดง— นายกรัฐมนตรี จูเอนโก
ได้ถอนตัวออกจาก ตำแหน่งรัฐมนตรี
ที่ว่า การกระทำของต่างประเทศซึ่งเป็นแนวที่ตนเองเห็นแล้ว และได้แต่งตั้งให้นายพล เชนยี, ทหารเงินคือเข้าดำรงตำแหน่งแทน การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มีผู้คัดค้านว่า เพื่อให้อูเอินโลซึ่งเป็นผู้มีรองของ (อ่านต่อหน้า ๕๔)

...

บุกวินวินวิน

และเสื้อสีน้ำตาลไหม้ หน้าตาเป็นพวก
โยกตักมันแสงแดดอ่อนแล้วโลกๆ

“อ้อ, พร้มเพรา เธอมาทำไม
นี่?” คุณสมถิดถาม ร้องมองดูเมียตา
ลุด เหมือนไม่มีใครอยู่ที่นั่น

“ก็มาตามคุณพระนี่” หญิงสาวผู้
น้อยอาย ที่เธอถือพร้มเพรากรวยมา

ของคุณสมถิดนั่นเอง “ก็ฉันไปธุระประ
เคียวเคียวกลับมาบ้าง ก็คนบอกว่าคุณ
เกิดมาทางนี้ เข้าใจว่าคงจะมาลงกระ
แพนเสื้อทองย่นเขาหรืออย่างไร จึงได้
ตามมา เด็กเรื่องอะไรกับคุณสามคน
นี่?”

คุณสมถิดหันหน้าไปทางนายชิต
“นี่แหละพร้มเพรากรวยมา” ที่ถาม
คุณอยู่เมื่อ คุณว่า..คุณหัวทิ่มๆ
หน้าพร้มเพราคนนั้นคือใคร?”

“ไม่ใช่ เสริมพังกิลาเลย”
นายชิตทั้ง มองดูพร้มเพราอย่างไม่
วางคาฟกลางทางทำหน้าปึ้งๆ “กิ
ลาอาสน์เป็นแท่นที่พระพุทธรูปอยู่
ในจังหวัดกาญจนบุรีที่ทางภาคทวี”

“ข้างเอะ” พร้มเพราคิง “ว่า
แต่เมื่อคุณกำลังรุ่มร่ามสามัคคีกัน
เรื่องอะไรกัน?”

“อ้อ, เราได้เจอกันที่ทอช”
นายชิตอธิบาย อย่างที่คิดว่าสุภาพที่
สุด “ก็เรื่องของจอมพลท่านพี่แหละ
แต่ไม่ถึงกับถึงมือมือ อะไรพวก
ครั้น”

“เรื่องของจอมพล” พร้มเพรา
ทวน “จอมพลอะไร?”

“จอมพล. พิบูลสงครามครั้น”
นายชิตตอบอีก ความสับสนและความมึ
นงงของพร้มเพรา ทำให้เสื้อกลายเป็น
แมวไปโบ

“อ้อจอมพลคนนั้นมาเกี่ยวกับ
ไรกับเราด้วย?” พร้มเพราได้ลุด
ต่อไปอีก

“...” อย่างเรียบอีกครั้น ก็เลย
ไปอีกครั้น” นายชิตเตือน

“รับแะอะไร? จอมพล, ทก

อะไรไปไปแล้ว” พร้มเพราเอียง

“เวลาที่เรารู้กันนี่ เป็นเวลาที่
จอมพล. ทกอะไรไปแล้วก็จริง” นาย
ชิตอธิบาย “แต่เวลาในเรื่องเป็นวันที่
๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ จอมพล. ยัง
ไม่ทกอะไรเรื่องอะไรไม่สมเทศ
ผลพระศรีวิชัย”

“เรื่องพระศรี” พร้มเพราค้อย
ถาม “ถ้าเช่นนั้น เมื่อคุณจะได้ทาง
สามัคคีกัน ก็ฉันบอกตำรวจให้มาจับคุณ
ดีกว่า”

“อ้อ, ถ้าจะบอกตำรวจให้จับผม
แล้วแล้วแล้วแล้ว วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๐๐ ทกก็ไม่สำเร็จหรอก”
นายชิตชี้แจง

“อ้อ, ทำไมล่ะ?” พร้มเพรา
ถามอย่างสนใจ

“ก็เพราะคุณเล่าท่านออกบัตรเบ่ง
ให้ผมพระศรี” นายชิตค้อย “ให้ผมเล็ด
ทั้งที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ พวกผม
อยู่เพื่อออกกฎหมายทุกคน ฟ้าคดก็ยัง
ได้”

ตลอดเวลาเหล่านี้ สักครู่ก็เต็ม
ทางท้องมองดูพร้มเพรา ถมชิตอย่าง
อรรถพรระวบ ในที่สุดก็ถึงเรื่องว่า
“นี่เป็นมวบลัม อันเสียแล้วหรือ
ยัง?” เมื่อถามแล้วจึงตอบด้วย
ทมถิดกับทมผู้หญิงสลับเข้ามาขวาง
พิชิตกึกก้องกัมมวบลัมแล้ว

“ประเคียวอ่อนชักระ คุณคิลา
อาสน์” พร้มเพราหันไปทางนายชิต
บ้าง “สามัคคีกันทำผิดก็ผิดชอยอย่าง
ไรกระ. คุณจึงจับผมเอาที่นี่”

“คุณรู้ไหมว่าผมเป็นพวกอหิ
พาล อ้อ, ไม่ใช่พวกผู้ลวงขวาง” นาย
สูงชะลูดเบ่ง “เขาจ้างให้ผมมา, ชัก
คนลงกระแพนเสื้อให้แก่พวกแะแะแะ
เป่ลผมถึระก้องชักงู ล้อหลอด มัค
ชู. ชื่นทุกคนที่เข้ามาในนี้ ให้ลง
แพนเสื้อทำทำ จอมพล. ถมสาวอ
๘ คนของทำทำ”

“เอ, คุณจะทำอะไรแล้ว?” คุณ
สมถิดว่าแต่หน้าสีก “ถ้าผมไม่มี
ชื่อในบัญชีสำมะโนครัวของเขา จะไป
ลงอะไรที่ไหนล่ะ?”

“ไม่เป็นไรคุณ” นายชิตรับรอง
“ถึงคุณไม่มีชื่อลงก็ได้ ผมมีแผนการ
ของผมและของพวกพี่นะ”

“ถ้าเช่นนั้นนี่ไงนี่?” นาย
ทมคนหนึ่งที่ขมขื่นอยู่ด้วยร้องขึ้น

“โธ่! คุณว่าไงนี่?” เจ้าคน
ล่าเคียวค้ำรามเข้าได้ แล้วพักฝ่าลงมา
โดยไม่มีเคียวฟัน ก็ชายผู้ล้นโกลน
เข้าปลายกระโถงคาง ล้มเหมือนถูก
ถ่ม

ทันใดนั้น คนก็แตกถ่อถ่อ มี
เสียงร้องกระโถนว่า “ชกถ่มไว” และ
“คนก็ถูกคนพาลทำร้ายไว” บาง
วิ่งไปบอกตำรวจ ที่นั่นชุมนุมอยู่ทาง
ตำรวจล้นหัวเราะ บอกว่า

“เขาล้อฉันนะครั้น อย่าไปยุ่ง
เขาเลย”

ตกลงเป็นอันยุติการทำร้าย ต้อง
เปล่า เพราะเจ้าเดิมคนทำร้ายตาย
ไปเสียแล้ว ทำเรื่องนี้ออโหมจนว่า
ถ่มถ่ม ชายหนุ่มผู้ล้นชกถ่ม
กลัคางแฉ่งคำ ใครต่อใครซึ่งไม่ใช่
ตัวเองล้นไป แล้วถ่อออกจากหน่วยลง
แพน (บีค้ำของแสงทองมาใช้
ท่นอบ) “ดูซิ! คุณเห็นไหม?” นายชิต
ค้อยว่าพร้มเพราและคุณสมถิด “ทม
นั้นเรียบเล่าไปเลย นี่ ไม่ใช่ร้ายแะ
พระศรี”

“โอ้!” คุณสมถิดทลุดปาก
ร้องออกมาเป็นภาษาเจ๊ก “นี่ไม่ใช่
ร้ายแะหรือครั้น ยังงั้นเป็นรายที่เท่า
ไรแล้วล่ะ?”

“ทั้งนี้เข้า รายนี้เป็นรายที่สาม
สิบ” เจ้าคนร่างชะลูดที่ชื่อสีกก็ค้อย
อย่างภาคภูมิใจ

พร้มเพรา คอระเป่าลือ เป็น
เข้าพังกิลาคนนั้นระมึ มีลายขาวห้อย
อยู่ถ่มโหล่ ขมขื่นถ่มถ่ม ขาวล้นถ่ม
ถ่ม ถ่มถ่ม ถ่มถ่ม ถ่มถ่ม ถ่มถ่ม
ถ่มถ่ม ถ่มถ่ม ถ่มถ่ม ถ่มถ่ม

ชีวิตยลลิ่งเมื่อได้เห็นถ่มถ่ม เพราะ
“เข้าล้นถ่ม” คอระเป่าลือถ่มถ่ม
ถ่มถ่ม

“ถ้าใครทำร้ายถ่มถ่ม” พร้ม
เพรา พกเสื้อเหมือนคนถ่มถ่ม
และเข้าล้นถ่มถ่มถ่มถ่ม “ถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่ม
ถ่ม”

“ใช่” จิตทำท่าประม “อย่าง
คุณถ่มถ่ม ใครจะทำอะไร”

“ยังงั้น เราไปลงกระแพนถ่มถ่ม
หรือ?” พร้มเพราหันไปชวนคุณ
สมถิดพร้มถ่มถ่มถ่ม

“ช่วยถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่ม” จิตถ่มถ่มถ่ม

“เอ, ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่ม” พร้มเพราแย้ง “คุณถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่มถ่ม

“ขอทำจ่อมพลถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่ม
ถ่มถ่ม” จิตถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่ม

“ถ่มถ่ม-ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม-ถ่ม-”
“แต่, ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม” พร้ม
เพราถ่มถ่มถ่มถ่ม “ไม่-ถ่ม- แต่
เพื่อไม่ให้เสียถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่ม
ให้ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม”

“พ่นถ่มถ่มถ่มถ่ม” พ่นถ่ม
ค้อยค้อยค้อยค้อยค้อย “ถ่ม
ของถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม”

“แต่, พ่นถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่ม” พร้มเพราถ่มถ่ม
ถ่ม แต่ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ให้ถ่มถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
“เราไม่พ่นถ่มถ่มถ่มถ่ม แต่ถ่ม
จะไปลงของ. เราถ่มถ่มถ่ม ถ่มถ่ม
ถ่ม”

“ถ้าไม่เชื่อถ่มถ่มถ่มถ่ม” จิต
ถ่มถ่มถ่ม แต่ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม
ถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่มถ่ม

ฝึกฝนพูดภาษาอังกฤษ

โดยฉบับ

7

ขึ้น

เมื่อเข้าถึงภาษาอังกฤษ

ENGLISH

7. ศึกษาคำไวยากรณ์ แม้ตัวหนังสือจะยาก
โดยวิธีเรียนข้อนี้

6. เรียนพูดภาษาอังกฤษ วันหนึ่ง ตั้งแต่ตื่นนอน

5. เรียนคำใหม่ ๆ อย่างรวบรัด

4. เรียนเป็นประโยคๆ ไม่ให้เป็นคำๆ

3. เรียนใช้คำพูดทำให้เป็นประโยคก่อน

2. ศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ เรียนทั้งเรียนภาษาอังกฤษ

1. เมื่อท่านอ่านภาษาหนังสือแล้ว ท่านก็เรียนภาษาจริงๆ

ENGLISH

BY THE
NATURE
METHOD

จงฝึกฝนพูดตนเองเพื่ออนาคต

วิธีธรรมชาติคืออะไร?

วิธีธรรมชาติคือ ฝึกพูดภาษาอังกฤษเป็นตนเองเอง เป็นวิธีเริ่มต้นที่ดีในการเรียนภาษาทั้งปวง โดยตรง
อย่างธรรมชาติ เช่นเดียวกับที่เราเรียนภาษาของเราเอง

PROFESSOR "OTTO JESPERSEN" กล่าวไว้ว่า

หลักการของวิธีธรรมชาติคือ คือ พูดประโยคในบทเรียนภาษาของเราเองเป็นตัวเอง เมื่อท่านพูดตาม
ตัวอย่างประโยคภาษาของเราเอง ล้วนๆ ใช้ภาษาประกอบแต่อย่างใดไม่ได้โดยจะต้องใช้คำแปล โดย
วิธีนี้เอง ท่านจะพูดภาษาต่างๆอย่างคล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา จนถึงขั้นพูดภาษา โดยไม่รู้วิธีพูด
วิธีนี้ฝึกฝนภาษาของเราเองโดยไม่ต้องมีศัพท์ภาษาใดๆมาช่วย...

โดยวิธีนี้เอง เราสามารถสอนท่านได้ หมายความว่าเรียนเอง

The Nature Method Institute.

สถาบันภาษา โดยวิธีธรรมชาติ

(บริษัท จอนสันกับบริษัท) 399 ถนนพรหมบุรี ถนนนคร โทร 214 36

ชื่อ

นาม

เรียนวิชาเรียนอะไร

TW-1

บุณยะชะริระ.....กิมมิกอันศาล
 พรหมฯ ก็นางพมอกระแจะนั้นแหละ
 อห... ยายหมอไม้ไถสตัยเลยวัก
 เจ้าหนัก เจ้าทาลายแห่งฆ่าทาก
 ของแฉไถล้าเร้ง เป็นจารกกระท่าของกิ
 ลัน กัมพนักไม่มอสตัยทากว... ใน
 ศาลเลย เจอ^๕กิมมิกสารภาพอยู่^๕ซันทา
 ว่าไคเป็นผู้ยืมหมอไม้ยายหมอกระแจะ
 วิกฤตไค อธิบายอย่างละเอียกกถึงจำ
 นวนเงินที่เรียบอ้งแล้ววิธิการต่าง ๆ
 ทั้งแต่กั้นนบ โขยกับนิมไคไว้รอชขอ
 ความเห็นใจจากศาลเลยวัก เหตุไคกิ
 ลันจึงจำเป็นต้องทำเช่นนั้น เพราะกิ
 ลันรู้วักผู้พิพากษาเมืองไทยคือบุคคล
 ผู้อำนกฏหมาย เจ้าไคก็ความกฏหมาย
 ไคไคม่ย่ำยั้งว่าคนธรรมคาอื่น ๆ เค้า
 ห...ความเข้าใจและความเห็นขอเท

๗. เป็นข้อเวรของทพซึ่งไม่เคยของ
ฉ.เลข.

บายทฆนิตโร^๑แห่ง^๒จักรพรรดิ^๓ กุณทิพาด^๔
 ชาติ^๕กสิณ^๖ทง^๗จำ^๘และ^๙ปรีย^{๑๐}เพราะ^{๑๑}มี^{๑๒}มุล^{๑๓}เท^{๑๔}
 เชื้อ^{๑๕}ถือว่า^{๑๖} แ^{๑๗}ไก่อ^{๑๘}ระ^{๑๙}ทา^{๒๐}การ^{๒๑}อน^{๒๒}เพ^{๒๓}ย^{๒๔}
 โท^{๒๕}ห^{๒๖}มา^{๒๗}นาน^{๒๘}แล้ว^{๒๙} ส่วน^{๓๐}กสิณ...^{๓๑}ถู^{๓๒}อ^{๓๓}ปรีย^{๓๔}
 แ^{๓๕}แต่^{๓๖}เพ^{๓๗}ย^{๓๘}อ^{๓๙}ย^{๔๐}่าง^{๔๑}เก^{๔๒}ย^{๔๓}ว^{๔๔}เพ^{๔๕}ย^{๔๖}ท^{๔๗}ัว^{๔๘}พ^{๔๙}น^{๕๐}ย^{๕๑}าท^{๕๒}
 ท^{๕๓}ัว^{๕๔}พ^{๕๕}น^{๕๖}ย^{๕๗}าท^{๕๘} ที่^{๕๙}เข^{๖๐}ว^{๖๑}า^{๖๒}อ^{๖๓}ระ^{๖๔}ดา^{๖๕}กสิณ^{๖๖}ย^{๖๗}่าง^{๖๘}ที่^{๖๙}
 ส^{๗๐}ุก^{๗๑}แล้ว^{๗๒} กสิณ^{๗๓}จะ^{๗๔}เ^{๗๕}า^{๗๖}ก^{๗๗}ไ^{๗๘}ท^{๗๙}น^{๘๐}ไป^{๘๑}เส^{๘๒}ย^{๘๓} น^{๘๔}อก^{๘๕}
 จ^{๘๖}า^{๘๗}ย^{๘๘}อ^{๘๙}ม^{๙๐}ก^{๙๑}ิ^{๙๒}ค^{๙๓}ุ^{๙๔}ค^{๙๕}อ^{๙๖}น^{๙๗}แท^{๙๘}ง^{๙๙}เ^{๑๐๐}น^{๑๐๑} ไป^{๑๐๒}ท^{๑๐๓}า^{๑๐๔}ม^{๑๐๕}ถ^{๑๐๖}
 ท^{๑๐๗}มา^{๑๐๘}ย^{๑๐๙}เท^{๑๑๐}่านั้น^{๑๑๑} กสิณ^{๑๑๒}ไม่^{๑๑๓}ไ^{๑๑๔}ด้^{๑๑๕}พ^{๑๑๖}ร^{๑๑๗}ว^{๑๑๘}ย^{๑๑๙}
 ใ^{๑๒๐}ห^{๑๒๑}ิ^{๑๒๒}ท^{๑๒๓}ร^{๑๒๔}ว^{๑๒๕}น^{๑๒๖}เ^{๑๒๗}ล^{๑๒๘}ย^{๑๒๙}ว^{๑๓๐}า^{๑๓๑} ผู้^{๑๓๒}ที่^{๑๓๓}เจ^{๑๓๔}ียน^{๑๓๕}น^{๑๓๖}ก^{๑๓๗}ท^{๑๓๘}มา^{๑๓๙}
 ไป^{๑๔๐}ใ^{๑๔๑}ห^{๑๔๒}เ^{๑๔๓}้า^{๑๔๔}ห^{๑๔๕}้า^{๑๔๖}ที่^{๑๔๗} ทำ^{๑๔๘}การ^{๑๔๙}ท^{๑๕๐}กล^{๑๕๑}าย^{๑๕๒}ช^{๑๕๓}อง^{๑๕๔}เผ^{๑๕๕}า^{๑๕๖}
 เ^{๑๕๗}ก^{๑๕๘}เ^{๑๕๙}ก^{๑๖๐}ิ^{๑๖๑}ค^{๑๖๒}กสิณ^{๑๖๓} เพราะ^{๑๖๔}กสิณ^{๑๖๕}ไม่^{๑๖๖}ค^{๑๖๗}อง^{๑๖๘}การ^{๑๖๙}
 ความ^{๑๗๐}เ^{๑๗๑}็น^{๑๗๒}น^{๑๗๓}อ^{๑๗๔}เท^{๑๗๕}เ^{๑๗๖}ใ^{๑๗๗}จ^{๑๗๘}า^{๑๗๙}ก^{๑๘๐}ิ^{๑๘๑}ร^{๑๘๒} ไ^{๑๘๓}ห^{๑๘๔}เ^{๑๘๕}มี^{๑๘๖}เ^{๑๘๗}ล^{๑๘๘}ง^{๑๘๙}
 ที่^{๑๙๐}กสิณ^{๑๙๑}ท^{๑๙๒}าล^{๑๙๓}ง^{๑๙๔}ไป^{๑๙๕} ก็^{๑๙๖}เ^{๑๙๗}็น^{๑๙๘}ความ^{๑๙๙}ผิ^{๒๐๐}ก^{๒๐๑}เ^{๒๐๒}น^{๒๐๓}น^{๒๐๔}
 ัน^{๒๐๕} ย^{๒๐๖}่^{๒๐๗}ย^{๒๐๘}น^{๒๐๙}ั^{๒๑๐}ย^{๒๑๑}ก^{๒๑๒}เ^{๒๑๓}ล^{๒๑๔}ก^{๒๑๕}สิณ^{๒๑๖}ก็^{๒๑๗}ว^{๒๑๘}ร^{๒๑๙}ค^{๒๒๐}อง^{๒๒๑}ใ^{๒๒๒}ห^{๒๒๓}

ศพแก่ชีวิต ของคุณเฒ่าของของภิกษุที่
ถูกทำลายไปบ้าง...

ชีวิตในคุกทรมาน เยลลี่นึกขึ้นมา
ดูหญิงที่สวมสก็๊พอ เธอรูปร่างดีเป็น
เครื่องมืงทาสได้ เป็นหญิงทาสซึก
ผสมทั้งแรงฟ้อบ อย่าให้คิดเล่าเรื่อง
ราวในคุกเลยล่ะ มันขมแฉงเกินกว่า
ที่จะบันทึกลงไป มันทำลายหัวใจของ
คิดน้ามากพอแล้ว อย่าให้มันึกความ
รุมทิวักน้าในบันทึกดอกเลย.

คิดมันต้องหนักหน่วงอยู่ กับความสกปรกโสมมทั้งสถานที่ และจิตใจของคนต้องโสมมด้วยมัน....คิดมันเป็ทื่ออ่อนหรือมันโหม่งทื่อๆก็ต้องยอมเป็น "ภรรยา" หรือ "สามี" แก่รุ่นๆเนิ่นๆในหนึ่งชั่วชีวิตวิญญาณของคิดมันจะไม่ได้รับอภัย จากพระเจ้าเลย คิดมันจำต้องยอมทำทุกอย่างเพื่อเขาเซฟคิดมันเล็ก ๆ ที่พวกกรรโชกเนิ่นๆมาปรนเปรอ จะต้องนำเธอวามณ์พวกเหล่านี้มาทูลประณาม เพื่อความสุขสบายเล็กๆน้อยๆของคิดมันเอง หนึ่งปี ภายหลังในคุกที่ทลายทั้งร่างกายและวิญญาณของคิดมันแหลกลาญอย่างไม่มีชั้นคี่ คิดมันเป็นอิสระออกมา อยู่ในความอุปการะของอรรถที่บอกครั้งพร้อมกับคิดเขาเซฟคิดอย่างจอมแค้นโดยพอกเขา "คือน้อง" มาด้วย อวสานของคิดมันกำลังเคียดแค้นลาลมมาถึงแล้วอย่างแน่นอน เพียงแต่รออยู่ว่าเมื่อไหร่จะสิ้นใจไป โดยขอให้มันเห็นใจคิดมันสักคนเท่านั้นว่า ชีวิตของคิดมันมิได้โสมมเกินไป"

ข้าพเจ้า วางสมุดบันทึก
[ของบุษบาลง... เสียงลูกของอรัญ
ตะเมอเบาๆ อยู่ไม่ไกลนัก น้ำตา
ซึมออกมาคลอตา ข้าพเจ้าอดไม่
ได้ที่จะถอนใจยาว ด้วยความรู้สึก
หดหู่....ถูกแล้วบุษบา, เธอยังมีฉัน
อีกคนหนึ่งที่น่าใจเธอ ขอให้ภูมิใจ
ใจเถิดว่า ฉันขออนิมชยก่องเธอ....
ข้าพเจ้าเออ่มือไปจับมือ อื่นเหียว
แห่งของบุษบา หลิงผู้กรรมเพียร
ดลาคำสรรเสริญ แต่ข้าพเจ้าก็ต้อง
ชักมือกลับมา เพราะมือของบุษบา
เย็นเฉียบ ทรวงอกฉันสงบ นัยน์ตา
หลับพร่มราวกับว่าหลอนได้หลับตา

คายไปอย่างเป็นสุข เพราะได้รับ
ทราบเป็นครั้งสุดท้ายว่า... ข้าพเจ้า
“คุณวัฒนา” ของหล่อนยังมีโอกาส
มาให้ความเห็นใจเป็นครั้งสุดท้าย.

เมื่อorthy ได้รับทราบถึงการ
ตายของบขมา หล่อนมิได้แสดง
ความเสียดเสียใจ อะไรมากนัก
เหมือนกับว่า หล่อนรู้ล่วงหน้าอยู่
แล้วและคอยวาระนั้นนาน.

ข้าพเจ้าให้คำปรึกษา แก่orthy
ในเรื่องจัดการศพ พอสมควรแล้วก็
สั่งเขาออกชนบัตรออกมา ข้าพเจ้า
หยิบชนบัตร เท่ที่ม้อยทิ้งหมกใน
ขณะนั้นออกส่งให้ก่อน ดูเหมือน
จะไม่ค่อยกลัวหรือขี้ขลาด orthy
มองหน้าข้าพเจ้า นั่งเฉยอยู่ครู่หนึ่ง
เหมือนไม่เข้าใจ.

“เอาไว้จัดการศพของบุษบา....
มันคงช่วยได้บ้างพอให้ศพไหม้”

“คุณวัฒนาจะไม่ไปเผาบุษหรือ
คะ” อรทัยถาม.

“ไปซิ...ไปอย่างแน่นนอน บอกกำหนดเวลามาเถอะ ฉันบอกแก่บุษบาแล้วแล้ว ในชีวิตของเขานอกจากอรรถชัยผู้เป็นเพื่อนแล้ว ยังมีอีกคนหนึ่งที่เขาเห็นใจ และเชื่อว่าบุษบาเป็นคนดีกว่า คนอีกหลายแสนหลายล้านคนในโลกนี้.....” ▲

□ เรืองสน-สน

ดูจากหน้า ๑๓

“แต่ว่าแสงจะเอาอะไรเป็นหลักฐานให้เขาเชื่อถือ” ข้าพเจ้าแย้ง.

“บอกแล้วว่าผมไม่โง่” เขา
ตอบ “ถ้าคุณเขาทำผิดไปจริงๆ ผม
คิดว่าคนไทย อัครวระเชื่อใจคนไทย
กว่านี้บ้าง”

“ถ้าแสดงดีกว่าจะโทษผิดก็ควรระ
ลองดู” ข้าพเจ้าไม่อยากจะขัดเขาค่อไป
“ทั้งนี้ถ้าคุณช่วยได้ ถ้อยหากจะช่วย
แสดงเสียเอง แทนที่แสดงที่เห็นแล้วว่า
คุณมีพอถ้อยพอใช้ไปวัน ๆ เท่านั้น”

“ ทรัพย์สินของพระคุณ ” เขาขมวด
ไว้ “ ผมอธิษฐานให้ทุกอย่างเกิดขึ้น ”

● ระวังกลิ่นปาก ● แก้กระหายน้ำ

● ขุ่มคอบำรุงเสียงให้แจ่มใส

บริษัท เขาวราช จำกัด

ถนนเยาวราช พระนคร

ทุกคนละครับ ไม่มีเหลือเป็นอันเป็น
ถ้าพรอก ผมถึงไม่คิดจะยกคุณ”
เขาคือน้องกระต่ายเผ่นเกิด ๆ ทั้ง
ขึ้นมาส่งให้ข้าพเจ้าหัวเราะมุกว่า

“คุณนี่เพื่ออะไร เป็นคนพองดี
พิมพ์ ขวัญคุณเอาข้อความนี้ให้เขา
ลงให้ผมด้วยสิครับ คุณทราบดีไหม
ด้วยว่า มีอะไรที่ควรระวังบ้าง ผม
เขียนเองนะครับ” บัณฑิตทักเขาทุก
ด้วยน้ำเสียงกึ่งโมโห

ข้าพเจ้า รับเอากระดาษแผ่นนี้
มาอ่านดู ผมมีข้อความว่า

“ข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือจากผู้
เมตตาทุก เป็นเงินจำนวนสาม
พันบาท เพื่อลงทุนในกิจการ
อย่างหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องเพื่อประ
ชาชน และรับรองว่าจะผ่อนใช้
เมื่อกิจการนั้นได้เกิด”

“แสดงเขียนหนังสือ ด้อยคำคำ
พวกนี้ไม่ได้เลย” ข้าพเจ้าเอะฮะอย่าง
จริงใจเมื่ออ่านจบ “แต่ไอ้ข้อที่เขียน
ผิดพลาดอยู่ ะผ่อนใช้เมื่อกิจการนั้นยัง

เกิด ผล ถ้าไม่ยังเกิด ผลล่ะ?”

“ไม่ยังเกิดผล” แสงทรวงคำแล้ว
เกาหัว “เอ ผมไม่เคยคิดถึง เพราะ
ผมคิดว่าต้องเกิดผลแน่ๆ มีคนอื่น
แล้ว”

“แต่ใจอย่างนั้นเชียว” ข้าพเจ้า
ว่า “เอ ทำมันสิ อ้อแต่เกี่ยวกับแสง
ผืนสังสัยว่าแสงจะทำอะไรที่บอกว่า บั
ธการเพื่อประชาชนนี่?”

“ผมคิดว่าเรากำลังเริ่มค้นพบ
เล็กน้อยก่อน อาจจะเขียนขายผลไม่หรือ
ขายข้าวแดงอะไรที่แก่ครับ” เขา
ตอบ

“อ้อ” ข้าพเจ้าเฝ้าคิดว่ามันคง
เต็มแก่ “ขายของอย่างนี้คงลงทุนทั้ง
สองสามพันเชียวสิ แล้วอย่างนั้นเขา
เรียกว่าบริการเพื่อประชาชนหรือแสง”

แสงทำหน้าซึ่ง “โอ้คุณ ทำไม
จะไม่เรียกว่าเพื่อประชาชน ในเมื่อเร
ขายของมาซื้อของๆผม”

ข้าพเจ้าพยักหน้าทั้งๆ ที่ยังไม่
วายสงสัย “ก็ถ้าแล้ว แสงขายของมี
กำไรแล้ว แสงเอากำไรไปแบ่งให้ประ

ชาชนหรือเปล่า”

“ให้สิครับ” เขายิ้มขึ้นแข็งแรง
“มีกำไรเท่าไรๆ ผมให้ประชาชน
หมดเลย”

“เอ” ข้าพเจ้าไม่ท้อใจ “อ้อ
แสงนี่ละอ้อ แสงจะไปขายทำไมก็
แจกแก่ประชาชนหรืออ้อแล้วนั้นล่ะ”

แสงหัวเราะเหมือนคนขมในใจ
ใจของข้าพเจ้าเมื่ออธิบายว่า “คุณ
ไม่เข้าใจคำว่าประชาชนจริง ๆ หรือ
คุณไม่เห็นหรือว่า เกือบๆ เขา
ทำอะไรกัน ไม่ว่าจะเป็นพนักงานเมือง
นักการค้าหรือพนักงานโอดาส เขา

อ้างเอาคำว่า เพื่อประชาชนอันทั้งนั้น
แล้วแต่เพื่อประชาชนจริง ๆ ด้วย คุณ
เกือบจะไม่ไ้เลยเช่นอย่างผมไปขายของ
ผมก็อ้างว่าผมทำเพื่อประชาชน เพราะ
ผมไม่มีอะไรจากการค้า ผมดีเอาเข้า
กระเป๋าส่ง หรือถ้าผมเป็นพนักงานเมือง
ผมจะทำอะไรที่มันเกิดประโยชน์แก่ตัว

ไฮ-สปีดตาชั่ง

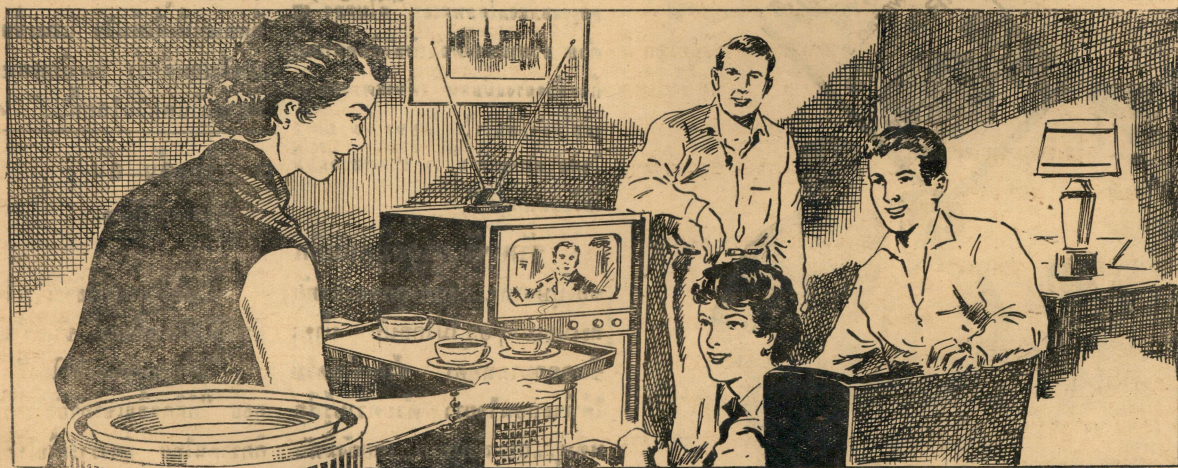
ผม ผมก็อ้างว่าเพื่อประชาชน อ้อก็ผม
นี่จะไม่ใช้ประชาชนคนทั้งที่หรือหรือ
หรือคุณจะไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นเมื่อใคร
เขาอ้างว่าเพื่อประชาชน คุณก็อย่าไป
เลื่อมใสเขาเลย เพื่อประชาชนจริง ๆ ประ
ชาชนคนที่พูดนี้ใครครับ”

เขาจบคำพูด ด้วยความหัวเราะ
แถมด้วยมืออย่างรอมรอลชอบใจ ข้าพ
เจ้าได้ค้นคว้าจนอยู่ด้วยความมั่นใจว่า
แสงนี้ไม่ใช่คนที่น่าจะถูกใจงานๆ เพราะ
เขาได้พิสูจน์แล้วว่า เขาฉลาดกว่าข้าพ
เจ้ามากมายหลายเท่าตัว

□ ทศนากรรมการเมือง

ต่อจากหน้า ๓๕

ถ้าหากจะคิดถึง จำนวนกรรมการ
ทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่สมัยก่อน สงคราม
จนถึงสมัยปัจจุบันนี้แล้ว จะเห็นได้ว่า
อัตราการเพิ่มจำนวนกรรมการ ตัวกว่า
อัตราการเพิ่มปริมาณการผลิต ซ่อน
แสดงว่า ความสามารถ ในการผลิตของ

กาแฟ แซนบอร์น

ปรี๊ดได้กลิ่นใน 15 วินาที

- ตักกาแฟ แซนบอร์น 1 ช้อนชาเต็มใส่ลงในถ้วย
- เติมน้ำร้อน น้ำตาล และนม ตามรสนิยมที่ต้องการ

อร่อย! หันใจ! ประหยัด!

ผู้แทนจำหน่าย เสด็จวัฒนา สาทานหัน ทรนคร

บุกวิจัยอเมริกา

อุตสาหกรรมอเมริกัน ได้ทวีสูงขึ้นกว่าเดิมเพราะทั้งๆที่เพิ่มแรงงานขึ้นน้อยก็ได้การผลิตเพิ่มขึ้นมาก แม้กระนั้นก็ตามความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม เมื่อเปรียบเทียบกับกันแล้ว ก็ยังน้อยกว่าความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม ดังได้กล่าวมาแล้วในบทความก่อนๆ

แต่ทั้งๆ ที่ความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม มีน้อยกว่าความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมเช่นนั้น กรรมกรอเมริกันแต่ละคนก็สามารถทำการผลิตได้ ในอัตราสูงกว่ากรรมกรประเทศอื่น ๆ ทั้งสิ้น นาย L. Rostas เขียนไว้ในบทความชื่อ Industrial Production, Productivity and Distribution in Britain Germany and the United States ในหนังสือ Economic Journal ว่าการผลิตของกรรมกรอเมริกันดีกว่าประเทศ แม้ตั้งแต่ก่อนสงครามกรรมกรอเมริกัน ก็ทำการผลิตได้เป็น ๒.๓ เท่าของกรรมกรอังกฤษ

การที่เป็นเช่นนั้น ก็เพราะกรรมกรอเมริกันมีเครื่องมือในการผลิต ที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง โรงงานใหญ่ที่สร้างขึ้นต่างก็ใช้เครื่องมือที่ทันสมัยที่สุด และมีวิธีการระบบการทำงานอย่างดีที่สุด ส่วนโรงงานที่น้อยๆ เดิมก็ได้รับการขยายและดัดแปลงให้ทันสมัย ด้วยเงินลงทุนมหาศาลซึ่งไม่มีประเทศใด หมาลองทุนได้เท่าเทียม

ตามผลการการคาดคะเน ของทางราชการปรากฏว่า โรงงานที่มีอยู่เมื่อปี ๑๙๓๕ ได้ให้ทุนในการสร้างประมาณ ๕๐ พันล้านดอลลาร์ ทั้งแต่ต้นมาจนถึงปี ๑๙๔๖ ไม่มีโรงงานสร้างเงินใหม่เพิ่มเติมนับเป็นมูลค่า ๒๖ พันล้านดอลลาร์ ให้จำนวนเงิน ๒๖ พันล้านดอลลาร์นี้รัฐเป็นผู้ลงทุนให้ ๒ ใน ๓ ส่วนเอกชนลงทุน ๑ ใน ๓

โรงงานที่รัฐได้สร้างขึ้น ในสมัยสงครามส่วนมาก ได้มอบหมายให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ในระยะเวลาบริษัทเหล่านี้ มีอยู่มากที่หลังสงคราม

สงบลงแล้ว ก็เลิกซื้อ.อาโรงงานนั้นไว้เสียเลย แต่บางที่รัฐเอาโรงงานนั้นไปขายให้แก่บริษัทอื่น ที่มีกำไรเงินอาโรงงานนั้นอยู่ก็มี

โรงงานสมัยสงคราม ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อผลิตอาวุธ ได้ถูกดัดแปลงให้ผลิตสินค้าออกจำหน่ายแทน ถึงแม้จะเท่าๆ ก็เป็นการเพิ่มความสามารถ ในการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมอเมริกัน ด้วยอย่างหนึ่ง ยิ่งกว่านี้ภายหลังสงครามอุตสาหกรรมอเมริกัน ยังดำเนินการเพื่ขยายออกไปโดยทั่วๆ ทั่วมาลงในการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ อีกมากมาย

วิธีการอย่างหนึ่งในการขยายอุตสาหกรรม ซึ่งข้าพเจ้าใคร่นำมากล่าวไว้ในที่นี้คือ วิธินำเอาโรงงานเก่ามาไปลงทุนก่อไปอีก บริษัทที่หันส่วนทางๆ มักแบ่งผลกำไรของบริษัทไว้ส่วนหนึ่งเพื่อนำไปลงทุนขยายกิจการต่อไป บริษัทที่หันส่วนซึ่งกำไรจากการ โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้ บางบริษัทแบ่งเอาผลกำไรไปลงทุนเสียตั้งแต่ ๖๐-๗๐% ก็มิใช่หยอ่ย ความจริงตามบริษัทเหล่านี้ไม่ออกหุ้นเพิ่มขึ้น ผู้ถือหุ้นของบริษัทแบ่งผลกำไรส่วนน้อย ผลกำไรส่วนใหญ่ ถูกนำไปลงทุนเพื่อขยายกิจการต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งที่เราจะพูดถึงเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอเมริกัน ก็คือเรื่องทรัสต์ (Trust) ในอเมริกามีทรัสต์ใหญ่ๆ อยู่มากซึ่งควบคุมอุตสาหกรรมส่วนหนึ่งของอเมริกาไว้ ทรัสต์เหล่านี้ได้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นอีกมาก ในระยะหลังๆ นี้ ลักษณะของทรัสต์เป็นการรวมกำลังกันระหว่าง บริษัทต่างๆ เพื่อควบคุมการผลิตให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของพวกตนเป็นส่วนรวม ในอเมริกาบริษัทอุตสาหกรรมใหญ่ๆ ประมาณ ๕๔๐ บริษัท ทำการควบคุมเครื่องมือการผลิตไว้ได้ประมาณ ๑๐% โดยวิธีการรวมกันเป็นทรัสต์เช่นนั้น

รัฐบาลอเมริกา ให้ความสำคัญแก่เงินชักชวนการรวมกำลัง ของบริษัทใหญ่ๆ เหล่านี้บ้างเหมือนกัน ในสมัยสงครามแทนที่รัฐบาลให้โรงงานของบริษัทใหญ่ๆ สร้างอาวุธยุทโธปกรณ์แล้วส่งออกไปยังต่างประเทศเป็นการระดมและแน่นอน ถ้าจะสร้างให้บริษัทเล็กๆ เป็นผู้นำ รัฐบาลอเมริกันกลับมักกังวลการขึ้น รัฐบาลว่า Smaller War Plant Corporation มีหน้าที่ส่งเสริมช่วยเหลือโรงงาน สร้างยุทโธปกรณ์ ของบริษัทเล็กๆ

ยิ่งกว่านั้น เมื่อสงครามสงบลงแล้ว รัฐบาลจะขายโรงงานให้แก่เอกชน รัฐบาลยังระดมกระวีงมิให้บริษัทใหญ่ๆ ครอบครองโรงงานประเภทเกี่ยวกับโลหะกลายเป็น “โมโนโพลี” ไป ก็คืออย่างโรงงานอลูมิเนียมของบริษัทซึ่งกลุ่มบริษัท Mellon เป็นผู้ดำเนินการอยู่ในสมัยสงคราม แต่รัฐบาลกลับขายให้ แก่กลุ่มบริษัทอื่นคือ Reynolds Metal Co. และ Permanent Metal Co. ด้วยเหตุนี้เอง กลุ่มบริษัท Mellon ซึ่งมีบริษัทใหญ่ชื่อ Aluminium Company of America จึงมีโรงงานผลิตอลูมิเนียม ใกล้เคียงกับโรงงานผลิตอลูมิเนียมผู้ผลิตโลหะทั้งหลายในอเมริกา

นอกจากนี้ยังมีกฎหมาย ที่เรียกว่า “กฎหมายแอนทรัสต์” ซึ่งรัฐบาลนำมาใช้บังคับอย่างเต็มที่ ในสมัยหลังสงคราม

ในสมัยหลังสงคราม ได้มีบริษัทเล็กๆ ขึ้นใหม่อีกเป็นจำนวนมาก ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก (Small business) คงมีความเจริญรุ่งเรือง และไม่ถูกเอี้ยกโดยพหุการที่รัฐใหญ่ๆ ตามปกติของการการ ปรากฏว่า เมื่อเดือนกันยายน ๑๙๔๔ มีบริษัทอยู่ในอเมริกาเป็นจำนวนถึง ๓,๕๐๐,๐๐๐ บริษัทซึ่งนับว่ามากทีเดียว จำนวนนี้มากกว่าเมื่อสมัยสงครามประมาณล้านบริษัท ฉะนั้น แสดงว่าธุรกิจขนาดเล็กในอเมริกา ได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว การขยายตัวของอุตสาหกรรมได้

เป็นไปโดยกว้างขวาง ทั้งในด้านการผลิต กล่าวคือโรงงานอุตสาหกรรมได้กระจัดกระจายออกไปทั่วดินแดนอเมริกาเหนือ เป็นเหตุให้เกิด “ศูนย์กลางเศรษฐกิจ” ใหม่ขึ้นหลายแห่ง เช่นทางตะวันออกและตะวันตกและในสหรัฐ ทั้งซีกเป็นต้น ในการขยายตัวของอุตสาหกรรม ดังกล่าวนี้บริษัทเล็กๆ เป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด

มีแนวโน้มของรัฐบาลอเมริกันเท่านั้นที่มองเห็นให้ทรัสต์ใหญ่ๆ รวมอำนาจทางเศรษฐกิจทำโมโนโพลี ทางอุตสาหกรรมได้ ลักษณะความเป็นไปของเศรษฐกิจอเมริกันเอง ก็ขึ้นตรงกับข้อสังเกตนี้ให้ทรัสต์ใหญ่ๆ มีอำนาจเด่นไปด้วยอีกอย่างหนึ่ง เท่าที่ทราบยังไม่เห็นมีกิจการอุตสาหกรรมสาขาใด ที่ถูกควบคุมเสียทั้งหมดโดยบริษัทเดียวโดยทรัสต์ใหญ่ๆ เพียงทรัสต์เดียวโดยทั่วไปเป็นบริษัทเล็กๆ หรือเอกชน ทำการผลิตกันอยู่อย่างอิสระ กันนี้เศรษฐกิจอเมริกัน เมื่อมองจากภายนอก จึงมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจแบบตลาด มีรากฐานอยู่ในการแข่งขัน ซึ่งกันและกัน

สาเหตุอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ทรัสต์ใหญ่ๆ ถูกจำกัดอำนาจ ก็คือสมาคมกรรมกรหรือสหภาพแรงงานที่เรียกว่า “ซินดิเคต” ตามทรัสต์ใหญ่ๆ จะมีอิทธิพลมาก หัวหน้าฝ่ายสหภาพแรงงาน มักจะพยายามจำกัดอำนาจ ของหัวหน้าฝ่ายทรัสต์ (คือฝ่ายเจ้าของโรงงานต่าง ๆ) ให้อยู่ภายในขอบเขตซึ่งแคบเข้าทุกที ลักษณะสำคัญเช่นนี้ กำลังปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ในปัจจุบันกรรมกรอเมริกันกำลังมีสิทธิอันเสียมากเช่น จนกระทั่งศาสตราจารย์ Sumner H. Slichter กล่าวไว้ในหนังสือ The American Economy ว่า “เศรษฐกิจอเมริกันปัจจุบันนี้ มีลักษณะ เป็นเศรษฐกิจของฝ่ายแรงงาน (Laboristic)”

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

สงครามจะสงบไปแล้วก็ตาม 'คัตซึ' ของเขาจึงลงตามล่าเขาอยู่ด้วยความเพ่งเล็ง และจดจำของมาอยู่ ด้วยเหตุนี้อารีย์จึงต้องไปไหนมาไหนอย่างลึกลับ แม้กระทั่งพวกเรานี้ที่เข้า 'พิมพ์ไทย' ชุดนี้ ก็ไม่ค่อยได้รู้ว่ามีอำนาจของเรารออยู่หรือเปล่า อยู่ที่ไหน-อย่างไร.

อย่างไรก็ตามอารีย์ ล้วนมีเพื่อนตายอยู่คนหนึ่งคือ พทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในสมัยนั้น(ปัจจุบันเป็นพลท.ท. ผู้ช่วยผู้บัญชาการสอยสวทกลาง) ทั้งนี้ปรากฏว่าอารีย์จะไปไหนมาไหนก็ตามพทท.จ. วัธ ระลึกตามไปด้วยเสมอ แม้แต่ไปเที่ยวกินเหล้า-ตามราตรี พทท.จ. วัธ ก็ระลึกตามไปด้วย พร้อมกันนี้ บ.เจส. อารีย์ ๑๑ ม. ซึ่งพร้อมที่จะร้องอันมหาภัยทั้งหลายให้อารีย์เสมอ ด้วยประการฉะนี้ ศัตรูมีของอารีย์ จึงทำอันตรายแก่ผู้อำนาจการทัพได้ยาก.

เหตุที่ พทท. จ. วัธ ระลึกตามอารีย์นั้น นอกจากนั้นว่า พทท.จ. วัธ 'คำกิน' ไปเล่นกินใหญ่เงินทองสงครามโลก ซึ่ง 'นายพลท.ท.' หลวงอดุลเกษรวัธ อธิบดีการระดมเงินถึงศพของท่าน 'คำกิน' ไปกินด้วยเงินอัน 'นายพลท.ท.' สยทว่าอารีย์ 'คำกิน' ไปกินด้วยระบอบสังคม ระบอบทุนนิยมทำงานของเคาะกะทำ หลวงอดุลจึงคิดต่อประสานงานกับอารีย์ และให้รู้จักกับอารีย์.

ก็และ 'นายพลท.ท.' อดุลเกษร-วัธ นั้นมีพทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์เป็นลูกศิษย์หัวแฉะหัวแฉวน ดังนั้นพทท.จ. วัธ จึงมีโอกาสรู้จักและสนิทสนมกับอารีย์ด้วย แล้วก็เลยกลายเป็นเพื่อนรักเพื่อนไคร่กันมาแต่บัดนั้น.

คราวนี้ทั้งพทท. จ. วัธ วัฒนทานนท์กับพทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์ ไม่ให้ ชื่น-ชื่นความเจริญที่สุก

ต่อมาในสมัย 'อศิวณของ' ปรากฏว่าอารีย์ ได้รู้ถึง 'นายพลท.ท.' วัธ วัฒนทานนท์ ซึ่ง พทท.จ. วัธ

ถูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ มี 'สายลับ' ไปรายงานนายพลว่าอารีย์ 'คำกิน' ไปเมืองจีนสมัยสงครามโลกและว่าอารีย์ ยังคงคิดทอกลึงทางเมืองจีนอยู่ ซึ่งตอนหลังนั้นแผ่นดินจีน กลายเป็นจีนแดงแล้ว เพราะฉะนั้นอารีย์ก็ เป็นคอมมิวนิสต์แน่ๆ.

พอทราบนั้น ส.พ.พิมพ์ไทย สยามนิกรของอารีย์ โหมคิดการวางแผนขึ้นอย่างหนัก (จึงยังสร้างความโมโหโกรธาให้ม.พล.ท.อ. เผ่า ศรียานนท์อย่างยิ่ง.)

ครั้งนั้นนับว่า นายพลเผ่าซึ่ง 'เก็บ' อารีย์ครั้งหนึ่งแล้ว แล้วผู้ช่วยอารีย์ไว้คือพทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์นั่นเอง.

พทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์เรียกคุยให้ข้าพเจ้าฟังว่า ตอนนั้นเมื่อทราบว่า พทท.อ. เผ่า เหม่นอารีย์อยู่มาก พทท.จ. วัธ จึงคิดจะทำอารีย์เข้าพบ พทท.อ. เผ่า ทั้งปีว่าสุดอัน.

"คุณอารีย์ ไก่เข้าไปพบคุณเผ่า และได้ทำความเข้าใจกันเป็นอันดี หลังจากนั้นที่อารีย์ ไก่เข้าไปพบเผ่าแล้ว ก็ให้ฟังแล้วคุณเผ่าก็เข้าไปหาคุณอารีย์ ก็และต่อมาปรากฏว่า คุณเผ่า เรียกให้คุณอารีย์เสมอ คุณอารีย์ก็เลยเข้าพบ-ขอพบของคุณเผ่าไปพักหนึ่ง." พทท.จ. วัธ เล่าให้ข้าพเจ้าฟัง.

แต่แล้วคอมมิวนิสต์ พทท.จ. วัธ ก็ถูกยิงตาย เป็นคราวเคราะห์ของอารีย์ โดย..ที่ นั้นก็ ตอนนั้นนั้นเอง พทท. จ. วัธ ซึ่งได้เคยเคยเป็น พทท.ร. แล้ว ก็รับ-แต่งตั้งให้ ไปเป็นเอกอัครราชทูตกับพทท. พทท.จ. วัธ ต้องเตรียมการโดยขยับไปเขมรจึงมีโอกาสรู้จักตามช่วยเหลืออารีย์อย่าง แต่ก่อนนี้และตอนนั้นเองพทท.อ. เผ่าเริ่มเข้าไปใกล้กับ เหม่น อารีย์อีก เพราะอ่าน ส.พ.ของอารีย์ ซึ่งก็มีเรื่องโจมตีการวออีกครึ่งหนึ่ง.

พทท.จ. วัธ เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า ตอนนั้น ส.พ.พิมพ์ไทย - สยามนิกรเริ่มมีข่าว และบอกความ-ลงงานการวอ

ไฮ-สปีดตาชั่ง

อีก พทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์ให้คนอื่นอารีย์เป็นครั้งสุดท้ายแค่เพียงว่า.

"โอ้ได้ข่าวว่า 'เจ้านาย' จะเหมือนล้ออีกแล้วโว้ย-- หมั่นหมั่นล้อพิมพ์ของล้อจะเล่นงานการวออีก 'เจ้านาย' เลยโมโหโกรธาขึ้นมา".

พทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์ก็ได้อ่านอารีย์เพียงแค่นี้ แล้วพทท.จ. วัธ ก็ต้องจากไปเพราะเตรียมโดยขยับไปกับพทท. เพราะ ถ้าพทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์ไปแล้ว.

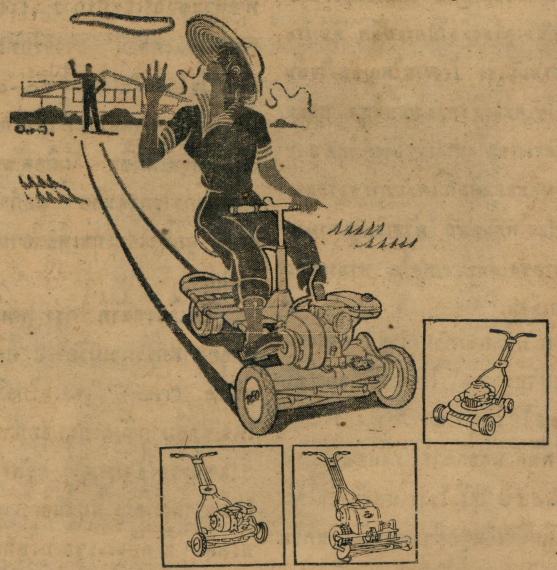
ไม่มีใครช่วยอีก ต่อประสานความเข้าใจระหว่าง อธิปัตย์กับอารีย์อีกข้างอารีย์ก็ถนัดตัวว่าเป็นนัก ส.พ. มีวิญญาของคนที่ล้อพิมพ์อยู่ เมื่อการวอจบกันแล้ว ก็ต้องไปติดกันข้างทางเพื่อวิ่งไวไม่ให้เหลืออัน นา ถึงแม้อธิปัตย์การวอจะโกรธาข้างเป็นไร.

ยิ่งกว่านั้นอารีย์ไม่ยอมเข้า ไปพบ ไม่ยอมไปหา พทท.อ. เผ่า อีก เลย..

ดังนั้นวันถึงชาติของเขารุ่งมาถึงเมื่อวันที่ ๘ มี.ค. ๒๕๔๖ ขณะที่อารีย์กำลังไปยืนในมุม กับภริยาสาวที่หนองแกหัวหิน คนร้ายบุกเข้าไปยิงอย่างทรนงองอาจ คงเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว.

"ถ้าผมไม่ตั้งข้ายไปกับพทท.จ. วัธ ก็ไม่ตาย" พทท.อ. จ. วัธ กล่าวแก่ข้าพเจ้าเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง "ตอนที่แกถูกยิงผมยังอยู่เมืองไทย แต่กำลังจะเดินทางไปเขมร หลังก่อนตายได้ ๓-๔ วัน ผมก็ตั้งข้ายไปเขมร มัวยังเรื่องกา-โย ข้าย เลยไม่มีโอกาสได้ช่วยแก"

เขาตอบไปแล้ว พิสูจน์ของคนที่ล้อพิมพ์อยู่ และมีคนผู้ประทุษร้ายต่อเขาว่า ถ้าพทท.จ. วัธ วัฒนทานนท์ทวงถามได้ก่อนแล้ว เราย่อมสนองบรรดาเสมอ. ▲

RYO สยามวาเคียเด็กซ์(อิมพอร์ต)จำกัด ถนนอภัยวงศ์ เชียงใหม่ ถนนอภัยวงศ์ โทร. 22436-7

- เครื่องยนต์แรงม้า 2.5 แรงม้า ใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิง
• สดวกในตัว ใช้ให้เร็ว-ช้าได้ เครื่องเดินคิกสตาร์ทไม่ต้องการ
• มีทั้งชนิดตัดหญ้าและหญ้าตัด ใบของใบยาว แบบที่นิยมใช้
• อีกรุ่นที่มีพัดลมที่ช่วยพัดใบหญ้าให้ไม่ติดที่ใบ
• หมคม ใบกรรไกรใบตัดด้วยเครื่องเป็นใบมีดตัดหญ้า
• โดยเฉพาะ สดวก รวดเร็วและราคาไม่แพง

แต่ปปปปป

พ.ร. 20947.

ชีวิตที่เต็มไปด้วย
 ที่แปรของฟิสิกส์ทาง
 คณิตศาสตร์
 กับ คณิตศาสตร์...
 เต็มไปด้วย...
 หุ่นยนต์
 ที่สร้างขึ้น: 100: 100

สงคราม

สงคราม

ROCK HUDSON
 BATTLE
 HYMN
 CINEMASCOPE TECHNICOLOR

รัก ขัดสน

แต่ 100: 100 • 100: 100
 100: 100 • 100: 100

100: 100

५७

ตัวอักษรเดียร์

เสียงหนึ่งปลุกปลอบใจ
รวมแรงกริ่งเกรียงไกร
“เราจัดรวมร่วมกัน”

ชนชนกันกล่าวคือ
เธอ, นี่เลี้ยงเสนาะพร
วิเลี้ยงเป้าปลุกขวัญ
คิดใคร่ครวญคำค้ำ

เสียงโค
หยดสู่
ประกาศ
เกียรติให้ไทยทน!"

อังกน
 เสกสลา !
 ชนเด่น.. ?
 จักคล้ายเสียงไหน

ทันใดในพรคนผู้
 ออกร้าวเกล้าเลื่อนหา
 เสด็จรภาพแห่งรัฐพา
 เพียงเพื่อพรคนจักได้

ศักดิ์นา
เหตุให้
พลอยเสื่อม
คุ่มเข้าครองแทน

เสียงแทนแค้นแค้นนั้น
ถูกกล่าวหาความไป
เสียงคนคว่ำทกใจ
เขาค่อยค่อยพูด

ยินใย เล่าหนา
 เป่าปลั
 ยินยาก
 ชัดด้วย 'การกระทำ'
 "ไปแก้ว"

จากคำว่า “หทัยอัมฤต โลกพลา นกน้ำอรุณรุ่งเรือง.” ในครบลีมน้ำเชือกคำว่าเป็นคำของ ‘นาคผี’ ความจริงเป็นของ ‘อุชเชนี’ ผีอำนาจปรตราบัวควาย

สาท แม้ "ศรภักย์" เองก็มีความเชื่อ
 ในฟ้าในดินเทพยดาของเหล่าชาวพื้น อยู่เป็น
 อันมาก ก็จะเห็นได้จากบท "ศรภักย์"
 เขียนไว้เมื่อยังฉึกฉีกปากห้ายศดลันต์ฉบับ
 ที่แล้วทั้งลงท้ายด้วยว่า "...คุณรุ่ง
 โรจน์ศักดิ์ยังเป็นคนหนุ่มแน่นอยู่และ
 มีความรักกว้างขวางมาก และมีความ
 เชื่อมพันกับคน มรวิจิตรว่า ในลัทธิ
 คอโประเป็นพักเขียนทั้งโรงหนักหนึ่ง
 สมพามปากกา โดยเขียนเรื่องที่เป็น
 ประโยชน์โลกผล แก่ชาติบ้านเมือง
 ด้วยความเที่ยงธรรม ให้ความรู้แก่ผู้
 อ่านกว้างขวางสืบไปภายหน้า..."
 แก่กวงชตาของ รุ่ง โรจน์ศักดิ์

แท้ดวงชาตาของ รุ่ง โรจน์ศักดิ์
 ไม่ก็ พัดเขียนชื่อใหม่ โศภณเก๋เอิก
 อุปลรรคน้ำใหญ่หลวงขึ้น เทล้าชวค
 เก้าก็วิ่งฮอดมาแถวท้ายถนนไปทั่ว แด
 เหวดทงทลายยับเยินเข้าไปโดนคตทั้ง แล้ว
 ก็ถี้อวิ่งคืน ลงมือไว้ ในชวคเก้าอีก
 อย่างสุกแซะระเลียคายในรชชาติ อี
 อดมกล่อมทอมทวลของมัน เพราะ

อุปสรรคข้อใดใหญ่หลวงนั้น.

แต่ไม่เป็นไร... ท่านผู้ว่าที่รัก บัดนี้เหล่าชาวเก่านั้นแหละ ได้วางอุญฺ์ตรงหน้าอย่างสง่าทวยให้ผ่นขงนิก ผิดแตกแตกดำไปนิก ก็ตรงที่ไมโครเอสลาเกให้มาบักให้ แลพชชาติแลคนภพขงคองไม่เปลี่ยนแปลงแลนนี้... ปออมเอเลนา! มา..มา..เชิญมาคองเข้ามได้เดะ นังลงให้อบไค้แล้ววันไซ้จอกชคกันให้อ่องตั้งแต่นบพนาเทอญ.

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓

□ **สรุปและวิจารณ์**
ต่อจากหน้า ๔

טבת תשס"ה

ระวังประวักศาตกรจะชำระอย

ในสัปดาห์ที่แล้ว ขณะที่เหตุ
การณ์ในวงการเมือง กำลังลุกลามไป
ใหญ่ โทกกาไฟโหมบ่า นั้นก็ขยายใหญ่

ศักดิ์ชาติเลขาธิการพรรคประชาธิปไตย
 ประณามชาวอิสลาม ๘ ล้านคน เท่ากับ
 หนึ่งใน ๓ ของพลเมืองประเทศไทย ทุ
 กมีข้าวหนึ่ง โสฬชน์ งานและความสนใจ
 ของประชาชน นั่นคือข้าวคนวัยชรา
 เข้าไปโหลพระพรราชาภิเษกและ
 ถัดเอาพระราชทรัพย์ ไปจำหนวตสิ่ง
 เป็นเงินหลายพันบาท ไทยขายมังกร
 ภูมยุทว ข้าราชการวิทยุหนึ่งซึ่งอา
 คัยอยู่ในเรือนแถวยาว บริเวณพระ
 ราชนิเวศน์จักรกลภา ใต้โทรศัพท์
 ไปแจ้งยังสถานีตำรวจคลึก ว่าเมื่อ
 ๒๓.๐๐น. วันที่ ๒๐ เดือนนี้ มีคนวัย
 ชราเข้าไปลักพระราชทรัพย์ กังกล่าว
 แล้ว.

นาคตำรวจใหญ่น้อย ในเขต
ท้องที่นครบาลเหนือ โดยเฉพาะสถานี
ตำรวจกุสิต ทางวังถนนเทสลิบ
ส่วนและตบสวทาคความจริง เพราะ
ข้าราชบริพารนั้น แจ้งว่าเป็นพระราช

ทรัพย์ของหลวงจึงเป็นทรัพย์สินของ
พ.ท.อ. ต่อศักดิ์ ขมพาศ ผู้ซึ่งมีการดำ
รวนนครบาลเชก.ท.อ. พ.ท.อ. จำส
มิงการณัน และพ.ท.อ. มนชัย พันธ
คงสิน รองผู้การเทศา ซึ่งได้นำยคำ
วางขึ้นผู้ใหญ่ที่ ๓ คน ได้คิดก่ออ
สร้างวัดทั้งนี้และระหว่ววิชาการ อย่าง
ได้ลึกเพื่อสอยส่วนทาคความจริงเรื่อง
นี้โดยรับวัน ผลการสืบสวนและสอย
ส่วนระหว่อความจริงซึ่งที่ พ.ท.ท.
เลียม ขุนยงคิทธิไชยกรรมการตำรวจไ
รรมยบททักทิดินแดงระหว่อว่า "พ.ท.อ.
ต่อศักดิ์ ขมพาศ ผู้ซึ่งมีการดำ
รวนนครบาลเชก.ท.อ. ได้ชี้แจง ผ่านโฆษก
ว่า ความจริงทรัพย์สินและเงินสภักถ
คนรายลักไ.พัน เป็นของนายมังกร
ภมรบุตร ข้าราชการพาซึ่งอาศัยอยู่
ในเรือนแถวบวรรมณย์ข้าราชการพา
อื่นๆในบริเวณพระราชวังส่วนจิรกลา
แต่ทั้งอยู่ห่างจากพระที่นั่ง ประมาณ
๓๐๐ เมตร สิ่งรองทาศมีเครื่องทอง
รูปพระนครและเงินสภากาครวม ๑๕,
๐๕๐ บาท ในจำนวนนี้ ปากฎว่ามีเงิน
ใช้ในหลวงพระราชทานให้นาย มังกร
ภมรบุตร อยู่ด้วย ๑,๐๐๐ บาท ทาใช้
เป็นพระ สภักพิณผู้มีค่าของในหลวง
โดยมีคนราย เข้าไปลัก ถึงในพระราช
ฐานคามขาวที่หลังคือพิมพ์ลงไม้ และ
ปากฎว่าคนรายลักทรัพย์ของนายม
กร เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณเกียวกั
ซึ่งขณะนี้ตำรวจได้ลักฐานแล้ว ะ
ให้ย้อนมคอไป"

เห็นว่ายังมีชาติ ที่ประชาชนจะไม่ถูกเลือก
การเมืองของเมืองบางพรรคหลอกลวงว่า
รัฐบาลไม่สามารถลดความไม่อดกลั้นแก่ประชาชน
พรรคการเมืองที่ประชาชนได้พบกันแล้ว
พรรคการเมืองที่คนหาเสียงได้หาเสียงแล้ว
ฝ่ายที่คนที่คิดหาทางการเมืองมาแล้ว
ในเรื่องคน
ว่าคือคนที่เห็นจากประเทศราชวง จงรัฐบาล
หลังจากร่างงานสวัสดิ์ ถูกประชาชนนำหน้า เพราะ
หาข้อเรียกร้องต่อของพรรคคิดกันไว้แล้ว
รัฐบาล ทหารวงนี้ ถ้าหาพรรคเพื่อไทยพรรค
ถ้าเข้าไปแล้ว พรรคคิดกันก็จะขอโอกาส
ว่ารัฐบาลพรรคคิดก็ขอหาการเมืองทันที เช่น
การเมืองที่ได้นั้นมาแล้ว จึงไม่มีความจำเป็น
นักที่จะมีคนหาใจ และอันนี้คือคนหาใจ
ไว้เป็นแนวทาง ฟังตามแต่ใจจากบุคคลคน
นั้นแหละว่าพรรคที่หาตัวจะเข้ารอบ ▲

“แสงอาทิตย์”

ปกค.เป็^๕ทองหน^๕สิน^๕ผู^๕น^๕ช^๕ย

การช่วยเหลือ ปลดปล่อยหน
 ติของผู้น้อยในวงการตำรวจ ก็น่า
 แล้ว นับว่าเป็นความดีวิเศษ และ
 เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะกรมมีทัต
 ันนี้แล้วแต่ความยุ่งยากทางใ
 ถึงยึกยักทำลายชีวิตตัวเอง เนื่องจ
 ทางการขอไม่ได้ ทลัการและวิ
 ในเรือน้องกรมตำรวจ จึงเป็นเร
 ราชการกรมฯ ะให้นำไปเป็น
 อย่างนี้ ▲

“ปฐมวัน”

५७७

เมื่อค่ำวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สด็จพระราชดำเนินไปในงานวันเจียงป๋ายของสมาคมนักเรียนเก่าสหรัฐอเมริกา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งสมาคมได้จัดให้มีงาน ณ สโมสรสถาน ในพระราชอุทยานสราญรมย์ เพื่อเก็บเงินรายได้สมทบทุนมหิทธิคุณุศลของทรงพระเจริญ.

นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศลาว **เจ้าสุวรรณภูมิ** และคณะซึ่งเดินทางมาเยือนเยือนประเทศไทย และมาถึงท่าอากาศยานดอนเมืองเมื่อเย็นวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ ได้กล่าวว่าการมาเยือนรัฐบาลไทยครั้งนี้มีนอกจาก เพื่อพบที่น้องสาวไทยในพระนครแล้วการเยือนในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ๒ ประการคือ ๑. ระงับกรณีพิพาทข้อพิพาทของรัฐบาลลาวและประชาชนที่มีต่อประเทศไทย ๒. ประสงค์จะหาทำความเข้าใจกันผู้นำของไทย ในปัญหาที่เกี่ยวข้องระหว่างไทยกับลาว.

นายกรัฐมนตรีแห่งลาวและคณะ ได้ออกเดินทางจากสนามบินดอนเมืองสู่ท่าอากาศยานไทยไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ เดือนเคียวคม.

อย่างไรก็ตาม นาย **ควง อักยวง** อดีตเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้เคยสร้างความตึงเครียดให้แก่ประเทศไทยหลายครั้งหลายครา (อาจจะลืมกันหมดแล้ว) ได้แถลงถึงใจ "ใจเดียวกับเรื่องนี้ทางพรรคมิได้มีข้อขัดแย้ง ได้เรียกกรรมการพรรคได้มาประชุมกันแล้ว โดยนายควงจะเป็นประธาน เพื่อพิจารณาเรื่องของตน **ใหญ่ ศวิตชาติ** ที่พูดว่า อีรณเป็นคนที่เขื่อนนั้น มีข้อความเท็จจริงเป็นอย่างไร จึงนายใหญ่ได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟังโดยตลอด กรรมการสภาพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า "เท่าที่นายใหญ่ได้เล่าให้ฟังนั้น ไม่มีเหตุที่จะฟังได้ว่า นายใหญ่ได้พูดว่าชาวอีสานเป็นคนที่เขื่อนนั้น นอกจากผู้ฟังมิได้ฟังโดยตลอด คือไปตัดหัวตัดหางออกแล้ว ทั้งแต่ตอนกลาง ๆ" แต่เรื่องในกรรมการสภาจะได้อธิบายตาม นาย **ฟอง สิทธิธรรม** อีกครั้งหนึ่ง.

สืบค้น

การเก็บเงิน

นายกรัฐมนตรี พล.ท. วนอม กิตติขจร

ขจร พร้อมคณะจะได้เดินทางไปเมืองกรุงเทพฯ แล้วโดยเครื่องบินพาณิชย์เมื่อวันที่ ๑๒.๐๐ น. ของวันที่ ๒๑ ก.พ. ๒๕๐๑ (ซึ่งในคืนก่อนนั้นได้ลงข่าวตลาดเคลื่อนไหวไปว่าความเข้าใจกันบางประการเบื้องต้นที่แสดงใจของประธานาธิบดีมา.ส. โอกาสนี้ด้วย) หลังจากได้เดินทางท่องเที่ยวไปตามจังหวัดต่าง ๆ ของภาคอีสานเป็นเวลาประมาณ ๑๑ วัน และเมื่อได้สรุปเหตุการณ์ที่ได้ไปประสบมาตลอดจนเมื่อโครงการที่จะจัดดำเนินการเพื่อช่วยเหลือพี่น้องภาคอีสาน ให้บรรเทาความเดือดร้อน

สืบมาตลอดจนเมื่อโครงการที่จะจัดดำเนินการเพื่อช่วยเหลือพี่น้องภาคอีสาน ให้บรรเทาความเดือดร้อนพิมพ์เสร็จไปแล้ว พล.ท. **วนอม กิตติขจร** ยังได้ประมวลเรื่องเล่าสู่กันฟังในการไปสำรวจภาวะความเป็นอยู่ของภาคอีสานนอกเหนือจากเรื่อง รอยงานไปยังจอมพล **อภัยสิทธิ์ รัชต์** ยังส่งข่าวโดยละเอียดอีกด้วย เพื่อเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาของผู้นำข้าราชการทหารสูงสูดในการ วิจารณ์จากรัฐบาลไปเรื่องเกี่ยวกับกรณีของนาย **ปรีดี พนมยงค์** หรือคนสำคัญของผู้สูงส่งหรือโครงการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคอีสานต่อไป.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดร. เสริม วิมาญญกุล ได้เปิดเผยว่าตนที่

ท่านผู้สูง **พล.ท. พนมยงค์** ได้คิดที่อื่นเรื่องราวของเงินบ้านเขาของนาย **ปรีดี พนมยงค์** ที่ถูกอาชญากรรมว่ามีความจริงตามข่าว แต่ขณะนี้เรื่องราวยังไม่ผ่านมาถึงมือรัฐมนตรีเพราะทางสำนักงานปลัดกระทรวงได้ส่งไปให้กรมบัญชีกลางพิจารณาหลักฐานตามกฎหมายอยู่.

"ถ้าเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางเห็นว่าตามกฎหมายนาย **ปรีดี** สิทธิจะได้รับเจ้าหน้าที่ก็จะจ่ายของให้ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจของนาย **ปรีดี** ในพื้นที่โดยไม่ต้องหาวิธีกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ เพราะเจ้าหน้าที่ถือว่าเรื่องราวยังเร็วขึ้นของนาย **ปรีดี** ก็เหมือนกับเรื่องราวยังเร็วขึ้นของนายบ้านเขาของนาย **ปรีดี** นาย **เชวต เปี่ยมพงศ์สานต์** ร.ม.ท. ถึงราชการกระทรวงการคลังชี้แจงเพิ่มเติม พร้อมยื่นเลขจำนวนเงินบ้านเขาของนาย **ปรีดี พนมยงค์** จะได้ว่า เงินหนึ่งต่อประมาณ ๓๐๐ บาท จากวันที่จ่าย ตลอดจนคิดย้อนหลังจนถึงปัจจุบันก็จะเงินประมาณแปดหมื่นสี่พันบาท.

ปรีดี ที่สมควรจะพิจารณาว่า "นอนหลับไม่รู้นอนก็ไม่เห็น" แต่ต้องพลอยรับเคราะห์กรรมกับเขาไปด้วยในสัปดาห์นี้ เห็นจะได้แน่ นาย **ควง อักยวง** หัวหมักพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งถูกโจมตีอย่างหนักในกรณีนี้ นาย **ใหญ่ ศวิตชาติ** เลขาธิการประชาธิปัตย์ ถูกกล่าวหาว่า ได้ไปพูดประนามว่าชาวอีสานเป็นคนใจเกียจ และนายใหญ่ ได้แถลงปฏิเสธไปแล้วว่าไม่ได้พูด แต่ต่อมาเมื่อจำว่านาย **ฟอง สิทธิธรรม** สมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ยืนยันว่า นายใหญ่พูดจริง ตลอดจนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรทางภาคอีสาน ได้ร่วมกันทำหนังสือเรียกร้อง ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภาคอีสาน ที่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ลาออก.

พล.ท. หลวง อภัยสิทธิ์ รัชต์

ปรากฏว่าเข้ามามอบตัวแก่อธิบดีกรมตำรวจ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ เย็นวันก่อนวันระดมผู้รักชาติทางการเมืองคน ๆ หนึ่งให้เข้าตัวกันติดกันเพื่อที่จะเข้ามอบตัวต่อผู้ใด ตามมติเดิมไปอีกหลายคน ถ้ารับในชุดที่กล่าวถึงเตรียมการจะเข้ามอบตัวเมื่ออยู่ชั้นศาลคือ นาย **จรรยาพร กิตติยานมิตร** นาย **สงวน ตูลารักษ์** นาย **ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร** นาย **สุรีย์ ทองวานิชย์** ร.ต.อ. **สมศักดิ์ พัววงศ์**.

ทั้งห้าคนนี้ ได้ส่งโทรเลขยืนยันจากมือถึงมาลงสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ลง ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑ ว่าได้ติดต่อกับรัฐบาลไทยแล้วที่จะเดินทางเข้ามามอบตัวผู้ใดคนเร็ว ๆ นี้

จอมพลฟื้น รณนภากาศ ฤทธาคนี

อดีตผู้บัญชาการทหารอากาศ จักรงานตลอดวันเกิดครบรอบ ๕๕ ปี ที่บ้านพักเชิงสะพานควายอย่างครึกครื้นเมื่อค่ำวันที่ ๒๐ ก.พ. ๒๕๐๑ มีนายทหารชั้นผู้ใหญ่แห่งกองทัพอากาศ ไปร่วมด้วยอย่างพร้อมเพรียง อาทิ เช่น พล.ท. **เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร** ผู้บัญชาการทหารอากาศ พล.ท. **เฟื่อง เปรื่องอุดมภาค** รองเสนาธิการทหารอากาศ และ พล.อ. **ทวี จุลลทรัพย์** อดีตเสนาธิการทหารอากาศเป็นต้น โดยเจ้าภาพและแขกเหรื่อทุกคน ต่างนั่งแต่งตัวฉมึนด้วยชุดขาวเหมือนกันหมด.

จอมพลฟื้น แสดงความรู้สึกในการฉลองวันเกิดครั้งนี้ว่า รู้สึกยินดีและเป็นอย่างมากที่นายทหารอากาศทั้งหลาย โดยเฉพาะผู้บัญชาการทหารอากาศและเสนาธิการทหารอากาศ ได้ให้เกียรติมาร่วมในงานนี้ "เราไม่มีอะไรเสนอในหน้าที่ราชการแล้ว เราควรจะเป็นร่วมกาลกานมาและสนิทสนมกันยิ่งกว่าญาติเสียอีก" ●

นายเขมปเชนโคธ. อ.ส.ว.